

ZPRÁVY

ČKAIT



12. 10. 1999

+ informace

VYDÁNO PRO ČLENY ČKAIT

ČESKÉ KOMORY AUTORIZOVANÝCH
INŽENÝRŮ A TECHNIKŮ ČINNÝCH VE VÝSTAVBĚ

3 / 99



Obsah

Z našeho pohledu

100. výročí založení Vysokého učení technického v Brně	3
Výročí obnovy báňského školství v českých zemích	4

Názory a stanoviska

Setkání ministra pro místní rozvoj s představiteli nevládních organizací působících v oblasti výstavby a stavebnictví	5
Reakce na diskusní příspěvek Ing. Bilíka v Z+i 1/99	6
Působnost autorizovaného inženýra a technika v procesu výstavby	7
Názor na některé problémy veřejných soutěží	9

Z činnosti komory

Setkání českých a slovenských inženýrů „Na hranici“	9
Senátorský den 1999	10
Inženýrský den 1999	11
Z projevu Prof. Dipl. Ing. Karla Klíngy na Inženýrském dni '99	11
Ze zasedání představenstva ČKAIT	13
Konference „Státní, regionální a obecní bytová politika“	13
Informace o nové specializaci „energetické auditorství“	13
Nekrolog	15
Upozornění – výzva	16
Informace o připojení oblastních kanceláří ČKAIT k internetové síti	16
Salon Obce architektů 1999	16

Z činnosti oblastí

Oblast Ústí nad Labem	17
Oblast Brno	17
Oblast Zlín	18
Oblast Karlovy Vary	19
Oblast České Budějovice	19
Plán ediční činnosti ČKAIT na rok 1999 s výhledem na rok 2000	20
INOVACE ROKU '99	22
Novinky v informačních fondech oblastních kanceláří	23
Nové zahraniční materiály ve studovně IC ČKAIT	23
Zahraniční exkurze v roce 1999	24

Právo

Pozor na průmyslové vzory	26
Stavební zákon po novele – poznatky z jeho aplikace	27
Přidaná hodnota a daň z přidané hodnoty	29

Ze zahraničí

Nové investiční příležitosti v Moskvě	31
Výběr ze zahraničních časopisů	32
Technické zajímavosti ze zahraničí	38

Odborné akce

Závěry ze IV. Konference o jakosti ve výstavbě	38
fib SYMPOSIUM 1999 – zhodnocení	39
Zahraniční sympozia, kongresy a výstavy	39

Publikace

Zahraniční publikace	40
----------------------------	----

Fotografie na titulní straně

Rok 1999 je významným rokem pro Vysoké učení technické v Brně. V tomto roce slaví **Fakulta stavební VUT v Brně** 100. výročí svého založení (viz článek děkana fakulty **Doc. Ing. Ladislava Štěpánka, CSc.**) a 150. výročí založení si připomíná **VŠB, Technická univerzita v Ostravě** (viz článek děkana Stavební fakulty **Prof. Ing. Jindřicha Šigánka, CSc.**).

Tým vysokých školských pedagogů, vědeckých a výzkumných pracovníků připravil k tomuto výročí mnoho odborných setkání – sympozií, kongresů, vědeckých konferencí a seminářů, na nichž jsou v průběhu celého roku prezentovány výsledky práce jednotlivých fakult a propojení vysoké školy s praxí – předními tuzemskými a zahraničními odborníky ve stavebnictví. Oslavy vyvrcholí **XI. mezinárodní vědeckou konferencí** pořádanou ve dnech **18. – 20. října 1999**, v areálu Fakulty stavební VUT v Brně na ul. Veverův č. 95.

Z+i č. 3/99

Pro své členy vydává Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Redakční rada:

Ing. Miroslav Loutocký, tajemník RS Brno, člen představenstva ČKAIT
Ing. Jiří Kuchynka, člen představenstva ČKAIT
Ing. Miroslav Najdekr, CSc., předseda Autorizační rady ČKAIT
Ing. Jiří Schandl, přednosta výboru oblastí České Budějovice
Doc. Ing. Vojtěch Mencl, CSc., člen představenstva RS Brno
Doc. Ing. Otakar Gartner, CSc.
Ing. Ivana Šustalová
Ing. Jan Bedříček, tajemník ČKAIT
Mgr. Božena Pivcová, kancelář RS Brno
Marie Báčová, Informační centrum ČKAIT

Adresa redakce: ČKAIT – regionální sekce Brno
Vrchlického sad 2, 602 00 Brno
telefon/fax 05-57 43 10, telefon 45 21 21 23

Grafická úprava: Grafické studio RAMAX, Ludvík Malinský
Palackého nám. 3, 621 00 Brno

Tisk: Tiskárna Rekreační 1, Brno – Kníněčky

Vychází nejméně čtyřikrát ročně jako příloha Věstníku ČKAIT

Pro členy Komory zdarma
Náklad: 20 200 výtisků

Následující vydání Z+i ČKAIT č. 4/99:

Termíny příspěvků: 1. 11. 1999 na adresu redakce

Redakční rada: 5. 11. 1999

Termín vydání: prosinec 1999

Příspěvky zasílejte 1 × text + 1 × disketa 3,5"

(T602, Microsoft Word pro Windows nebo Macintosh, Ami Pro, Windows Write, WordPad).

Fotografie barevné, černobílé nebo diapositivy, včetně popisků obrázků.



100. výročí založení Vysokého učení technického v Brně

Historie a tradice, kdy byly v Brně položeny základy vzniku technického vzdělávání, sahá však do minulosti ještě dávější. Již před 150 lety, 28. 11. 1849 bylo v Brně zřízeno německo-české utrkvistické technické učiliště, které pak bylo v roce 1873 prohlášeno c.k. technickou vysokou školou.

Snaha o vytvoření českých vysokých škol byla završena tím, že 19. 9. 1899 byla v Brně otevřena Česká vysoká škola technická Františka Josefa I. a byly na ní jako první zahájeny přednášky v oboru stavebního inženýrství.



Promoce Dr. Edvarda Beneše, prezidenta ČSR doktorem technických věd VŠT v Brně, r. 1937

Po mnoha změnách sídla byl pro tuto vysokou školu vybudován komplex budov na ulici Veverí 95, který se stal od 25. 6. 1911 jejím sídlem. Podle vzoru odborné laboratoře prof. Tetmayera ve Vídni byla prof. Ursinym zřízena mechanicko-technická laboratoř, která byla v roce 1916 autorizována pro obor mechanicko-technického zkoušení stavebních hmot a konstrukcí. Pozoruhodným a ojedinělým pracovištěm byla též unikátní laboratoř vodních staveb založená prof. Smrčkem, která byla v té době druhá toho druhu na světě.

Rozvojem poznání v technických vědních oborech i vlivem společenských změn prošlo vysokoškolské vzdělávání ve stavebním inženýrství značným vývojem. Historické události stavěly nejednou pedagogy, studenty i celou naši vysokou školu do složitých situací, mnohdy ohrožujících další existenci školy vůbec.

Dne 17. 11. 1939 v době nacistické okupace, byla Česká vysoká škola technická dr. Edvarda Beneše násilně uzavřena a v těžkých podmínkách obnovena až v prosinci 1945. Zřízením Vojenské technické akademie byla ČVŠT v Brně r. 1951 zrušena. Za velmi krátkou dobu s úsilím mnoha profesorů se však podařilo zachovat alespoň část civilního vysokoškolského vzdělávání založením Vysoké školy stavitelství v Brně.

V roce 1956 byla Vysoká škola stavitelství přejmenována na Vysoké učení technické v Brně a postupně byly zřizovány další fakulty. Vládním nařízením z 5. 8. 1960 byly obě tehdejší stavebně zaměřené fakulty sloučeny ve Fakultu stavební, přičemž architektura a pozemní stavitelství se staly studijními směry této nové fakulty. V roce 1976 byla ustanovena samostatná Fakulta architektury.

Uplatnění absolventů Fakulty stavební je i přes určitý současný útlum ve stavebnictví poměrně velmi dobré, a to ve všech sférách stavební praxe. Nabídky zaměstnání, se kterými se na fakultu podniky obracejí, jsou průběžně zveřejňovány v informačním systému a jsou tak studentům k dispozici.

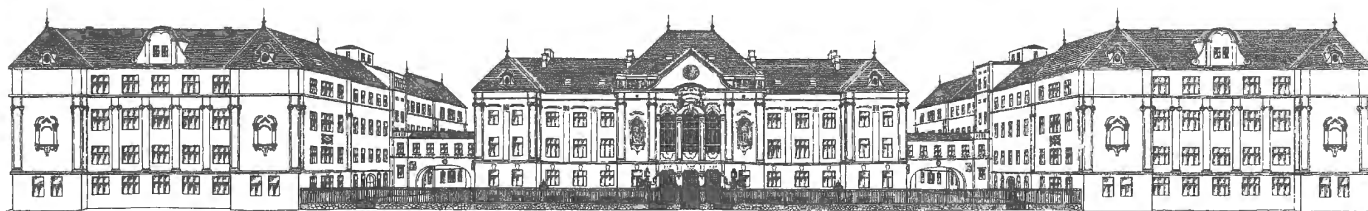
Poměrně značný zájem je u absolventů i o další pokračování ve studiu na fakultě v rámci doktorského studijního programu, během něhož získají další teoretické vědomosti a mohou se zaměřit i na užší specializaci v rámci svého oboru.

K bezprostřednímu uplatnění nových teoretických poznatků do praxe se na fakultě v současné době řeší čtyři vědecko-výzkumné záměry a více než 30 projektů grantových agentur. Svým obsahem tyto projekty zahrnují nejen řešení aktuálních technických problémů, ale zabývají se i trendy rozvoje, které jsou od stavebnictví očekávány v budoucnosti. Tato významná činnost zaručuje možnosti dalšího odborného růstu pedagogů a je nutným předpokladem průběžného zkvalitňování vzdělávacího procesu.

Se stavební praxí je fakulta v úzkém kontaktu i při tvorbě a inovacích studijních plánů akreditovaných studijních programů. Záměry fakulty v koncepci a v obsahové náplni vzdělávací činnosti jsou konzultovány se zástupci významných podniků a ČKAIT. Jejich názory, zkušenosti i požadavky jsou fakultou zohledňovány tak, aby absolventi co nejlépe splňovali tendence požadavků praxe v budoucnosti.

Dnešní Fakulta stavební navazuje na tradici vybudovanou generacemi dřívějších odborníků a snaží se být důstojnou pokračovatelkou dosažené úrovně ve vzdělávacím i vědecko-výzkumném působení. Jejím prvořadým úkolem je tedy neustále rozvíjet poznání ve vědních oborech stavitelství, předvídat trendy potřeb vývoje nových materiálů, konstrukcí i technologií, které budou splňovat náročné požadavky budoucnosti. Výsledky naší dnešní práce budou hodnoceny příštími generacemi a jejich měřítka, v souvislosti s rychlým pokrokem v technice, budou jistě velmi přísná. Nezbyývá, než udělat vše pro to, aby nás naši následovníci hodnotili s uznáním.

*Doc. Ing. Ladislav Štěpánek, CSc.
děkan Fakulty stavební VUT v Brně*



Kresba: L. Pichová



Výročí obnovy báňského školství v českých zemích

Dlouhodobá absence montánního školství v českých zemích po r. 1772 byla jednou z příčin postupného poklesu báňské a hutní činnosti, přičemž k nejstaršímu poklesu došlo v období po napoleonských válkách. V průběhu 19. století pak průmyslová revoluce vyvolala postupný rozvoj těžby olovnatostříbrných rud příbramského revíru kladensko-rakovnického, plzeňského, rosicko-oslavanského a od 30. let zejména revíru ostravsko-karvinského a severočeského.

Pravděpodobně z podnětu nestora české vědy Kašpara ze Šternberka (1761 – 1838), zakladatele Národního muzea, český zemský sněm odeslal ve druhé polovině r. 1829 interpelaci na vídeňskou vládu s žádostí o zřízení hornického učiliště v Příbrami. Ještě téhož roku uložil císař Dvorní studijní komisi vypracovat komplexní stanovisko, ale obtížná jednání trvala celých 19 let, než nový císař František Josef I. vydal dne 23. ledna 1849 v Olomouci dekret, kterým založil dvě rovnoprávné báňské školy: pro severní země mocnářství v Příbrami a pro jižní země v Leobenu ve Štýrsku.

Tomuto rozhodnutí též napomohly neutěšené poměry štiavnické akademie, v níž následkem politických událostí a národnostních třenic v Uhrách docházelo k přerušování výuky a k důsledné maďarizaci po r. 1848. V letošním roce vzpomínáme 150. výročí založení školy v Příbrami.

Katedra civilního stavitelství vznikla poprvé na VŠB ještě v Báňské Štiavnici v roce 1834, podruhé v r. 1904 již v Příbrami. Stavební disciplíny se přednášejí již 165 let a tvoří nedílnou součást výuky báňsko-stavebních oborů, jejichž počet absolventů v letech 1955 až 1996 již přesáhl 550 posluchačů. Výstavba dolů je složitou a náročnou pozemní i podzemní stavební činností a vyžaduje náročnou báňsko-stavební profesní přípravu.

I když vznik stavební fakulty byl anticipován všemi generely rozvoje VŠB od roku 1962, dochází k podstatnému zintenzivnění úsilí o zřízení stavební fakulty koncem r. 1995, kdy rozvíjející se stavební průmysl severomoravského regionu začal pociťovat nedostatek stavebních inženýrů. Valná hromada České komory autorizovaných inženýrů a techniků oblasti Ostrava, konaná dne 25. 1. 1996 v Domě kultury Vítkovic v Ostravě, proto ve svém usnesení vyzvala k podpoře iniciativ k založení stavební fakulty v Ostravě. Obdobná usnesení přijaly také ostravské oblastní pobočky ČSSI a Svazu podnikatelů ve stavebnictví ČR



Fakulta stavební Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava byla založena v roce 1997 a je nejmladší fakultou VŠB-TU Ostrava. Vznikla oddělením stavebních oborů, které byly na Hornicko-geologické fakultě pěstovány jak po stránce pedagogické, tak i vědecké po řadu desetiletí. V posledním období se jednalo o studijní obory „Průmyslové a městské stavitelství“ a „Geotechnické a dopravní stavitelství“. Vznik Fakulty stavební lze tedy považovat za logické vyústění dlouhodobého vývoje stavebních disciplín na VŠB-TU Ostrava, spočívající v rozšíření již existujících a akreditovaných oborů a v povýšení bývalého Institutu stavitelství a geotechniky (integrujícího katedry stavebního zaměření) na stavební fakultu. Magistrát města Ostravy, jako důkaz své podpory vysokého školství ve městě, daroval v roce 1998 Fakultě stavební objekty na ul. Ludvíka Podéště v Ostravě-Porubě, dlouhodobě zajišťující rozvoj fakulty.



Fakulta stavební VŠB-TU Ostrava vzdělává studenty v oborech, které jsou kompatibilní s obory vyučovanými na ostatních stavebních fakultách v ČR a které navíc respektují regionální zvláštnosti a potřeby severomoravského průmyslového regionu, jakými jsou např. potřeba revitalizace území postižených důlní činností (OKR, severní a západní Čechy), problematika urbanizace průmyslových oblastí, stavební a geotechnická činnost v hornictví, při těžbě stavebních a jiných surovin, využití energie výbuchů v průmyslu a stavitelství, průmyslové a dopravní stavitelství na poddolovaném území, údržba a opravy stavebních konstrukcí a dopravních staveb v těchto podmínkách, rekonstrukce železničních tratí a pozemních komunikací apod.

Obory Fakulty stavební VŠB-TU Ostrava

Průmyslové a pozemní stavitelství,
Městské inženýrství a stavitelství,
Stavební hmoty a diagnostika staveb,
Geotechnické a podzemní stavitelství
a Dopravní stavitelství

vznikly na základě dlouhodobých potřeb stavebního průmyslu severomoravského regionu, rezultujících z marketingového průzkumu provedeného ostravskou kanceláří ČKAIT. Předpokládá se, že asi polovinu potřeb regionu pokryjí absolventi FAST VŠB-TU Ostrava a druhou polovinu absolventi dalších stavebních fakult, a to zejména v oborech, které se na VŠB-TU Ostrava nevyučují.

Absolvent tedy bude stavebním inženýrem s prohloubeným vzděláním v hraničních disciplínách, jakými jsou báňské stavitelství a hornická geotechnika, stavby na poddolovaném území a pod. Jeho uplatnění bude všestranné, od práce ve stavebních organizacích, v projekčních firmách, geotechnických firmách, na stavebních úřadech, v realitních kancelářích, při navrhování stavebních konstrukcí, jejich realizaci, kontrole a hodnocení. Stejně dobře se uplatní ve správních orgánech při územním a stavebním řízení. Je připravován i pro samostatnou podnikatelskou činnost v uvedených oborech.

*Prof. Ing. Jindřich Cigánek, CSc.
děkan Fakulty stavební VŠB-TU Ostrava*



Setkání ministra pro místní rozvoj s představiteli nevládních organizací působících v oblasti výstavby a stavebnictví

Zápis ze společného setkání konaného dne 14. května 1999 na ministerstvu pro místní rozvoj, Letenská 3, Praha

Přítomni:

Ministerstvo pro místní rozvoj

Prof. Ing. Jaromír Císař, CSc., JUDr. Jaroslav Král, Ing. Jindřich Lanč, Ing. Jiří Novák, JUDr. Václava Ondřejchová, Ing. arch. Martin Tunka, Ing. Václav Vaindl, Ing. arch. Hana Bártová

Asociace pro urbanismus a územní plánování

Ing. arch. Jan Mužík

Česká komora architektů

Ing. arch. Petr Bílek

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků

Ing. Václav Mach

Česká společnost pro stavební právo

JUDr. Miroslav Hegenbart

Český svaz stavebních inženýrů

Ing. Svatopluk Zidek

Svaz podnikatelů ve stavebnictví

Ing. Milan Veverka

V úvodu rozpravy bylo konstatováno:

V současné době již není otázkou, zda nový stavební zákon (SZ) ano či ne, neboť potřeba nové právní úpravy (NPÚ), která zohlední nejen současné, ale i budoucí potřeby společnosti, je nezpochybnitelná. Tomuto požadavku by měla být podřízena i tvorba harmonogramu NPÚ.

Schůzka byla svolána za účelem rozpravy o přípravě nových předpisů stavebního práva. Jejím cílem bylo prodiskutovat a ujasnit si některé otázky a postupové kroky přípravy, popř. formulovat další témata k řešení.

Základní otázkou, k jejímuž zodpovězení má schůzka napomoci je, zda odborná veřejnost působící ve výstavbě pocituje okamžitou potřebu nové právní úpravy a zda je potřebné urychlit přípravu nového předpisu za každou cenu, nebo zda je možné uvažovat o novém právním předpisu v horizontu dvou až tří let, po vyhodnocení přínosů novely stavebního zákona z roku 1998 a po potřebné novelizaci řady souvisejících předpisů týkajících se např. vznikajících VÚSC.

Dalšími otázkami, které jsou významné pro navrhování NPÚ jsou např.:

- › zda NPÚ koncipovat do jednoho předpisu jako dosud, či rozdělit do více předpisů,
- › posouzení společenského zájmu na SZ,
- › posouzení účasti různých subjektů v procesech a řízeních dle SZ, (zatím mají více prostoru subjekty hájící veřejný zájem [DOSS], stát je zatím dominantní, je třeba otevřít prostor i pro privátní sektor [podnikatele, investory]),
- › posouzení komplikovanosti současné úpravy, oprávněnost požadavku odstranění „zbytečné byrokracie“, vliv právního okolí na tvorbu nového předpisu (cca 20 předpisů do SZ zasahuje).

K výše uvedenému bylo v diskusi, jejíž podrobnější obsah je přílohou tohoto zápisu, řečeno řada podnětných myšlenek.

Nejdůležitější závěry, na kterých se přítomní shodli, jsou následující:
Organizační:

1. Stavební zákon v současné podobě (po novele z roku 1998) praxi vyhovuje.
2. Nový předpis je potřebný, rychlost jeho přípravy však nesmí být na úkor jeho kvality.
3. Doporučuje se ponechat právní úpravu stavebního práva (jako doposud) v jednom předpise.
4. Tvorba nového předpisu bude trvat nejméně 3 roky, je však nutno již nyní sestavit harmonogram postupových kroků.
5. NPÚ je časově vázána na postup reformy veřejné správy, harmonogram prací na NPÚ musí být sestaven dle jejího postupu.
6. Je třeba posunout předložení věcného záměru nejdříve na rok 2000 a okamžitě pokračovat v pracích na NPÚ.
7. Je třeba dořešit otázku spolupracujících resortů.

Věcné:

1. NPÚ je třeba koncipovat v souladu jak s evropskými předpisy, tak s evropskými zvyklostmi. Využívat přitom zahraniční kontakty a zkušenosti.
2. Je třeba nově upravit vztahy mezi státní a privátní sférou v procesech a řízeních vedených podle stavebního zákona.
3. Je třeba klást větší důraz na ochranu lidských práv a svobod – ochrana vlastnických práv.
4. Důležité je stanovení minimálního, ale nezpochybnitelného veřejného zájmu.
5. Upravit koordinaci činnosti DOSS.
6. Je třeba dbát na to, aby procedury SZ nebyly komplikovány návrhy jiných právních předpisů.
7. Pro nové právní úpravy je třeba dosáhnout konsensu s širší odbornou veřejností.

Příloha k Zápisu ze společného setkání ministra pro místní rozvoj s představiteli nevládních organizací působících v oblasti výstavby a stavebnictví dne 14. 5. 1999

Obsah diskuse:

Stavební řád (Ondřejchová)

Prioritou je harmonizace s předpisy EU.

Tři oblasti harmonizace:

volný pohyb osob – směrnice o vzájemném uznávání vzdělání, týká se zákona 360/1992 o autorizacích, na základě screeningu nutné změny do roku 2002 – ovlivní náš harmonogram,

bezpečnost na staveništi – směrnice o bezpečnosti ve stavebnictví, problémy, náš systém se rozpadl, chybí osoba zodpovědná za bezpečnost, je nutný nový předpis, upravující realizaci staveb, **vlastní stavební zákon**, problém DOSS – vydávají samostatná rozhodnutí, což ztěžuje a mnohdy znemožňuje vést řízení podle SZ – v současnosti se týká cca 20 resortních předpisů, nutná jejich revize. Další hlediska – institut umístění stavby, v něm by se mělo realizovat ošetření všech veřejných zájmů, institut povolení stavby (výstavby) by se pak měl chápat jako čistě technická záležitost a podle toho by měl být i procesně upraven,

› změna v chápání povolování stavby a stavebního dohledu, zjednodušená kolaudace,

› problematika vyvlastnění – jeho zařazení do SZ – je to občanskoprávní institut, vyvlastnění – v rukou orgánu státní správy, náhrada za vyvlastnění – kompenzace – měla by být u soudu.

Návrhy na úpravu oblasti stavebního práva obsahují řadu nových myšlenek, k jejichž přijetí je třeba uskutečnit řadu jednání – se zahraničními experty, s resorty, širší odbornou veřejností, s parlamentem, obcemi, osvědčila se forma seminářů. To však klade značné časové nároky na přípravu, i když je zpracována již řada materiálů (teze NPÚ, realizace staveb, podzemní stavby).
Návrh OSŘ – návrh věcného záměru – legislativní úpravy realizace výstavby – v roce 2000.

Územní plánování (*Tunka*)

V oblasti územního plánování je situace poněkud odlišná, než na úseku stavebního řádu – EU nepožaduje unifikace postupů územního plánování. Vyplývá to z podstaty věci, neboť hospodaření s územím je věc politických zájmů a jeho organizace závisí na územně správním uspořádání té které země.

Naše uspořádání – až dosud je stát dominantní, ani novela toto nemohla odstranit, neboť byla fixována současným právním prostředím.

Revize a náprava tohoto stavu je nutná, je třeba docílit větší součinnosti DOSS, otevřít prostor pro privátní sektor (z jeho prostředků se realizují i potřeby veřejné správy).

Pro NPÚ je třeba mít na paměti, že se jedná o předpis pro další desetiletí, je třeba zmapovat a pojmenovat jen to nejnnutnější, co by měl napříště stát regulovat, reflektovat dopady změn provedených novelou SZ z roku 1998, dosáhnout obecně sdílené shody se širší veřejností, využívat zkušenosti z mezinárodní spolupráce (např. s OECD – územní plánování by mělo zohledňovat hospodářský rozvoj, sociální soudržnost, kvalitní životní podmínky).

Souhlas s doporučením OSŘ vypracovat věcný záměr nové právní úpravy v roce 2000.

Reakce na diskusní příspěvek Ing. Bilíka v Z+i 1/99

Koncem března 1999 jsme obdrželi jako všichni členové ČKAIT v celé republice časopis Zprávy+informace ČKAIT č. 1/99 ze dne 23. 3. 1999. Na str. 21 a 22 je zde uveřejněn diskusní příspěvek Ing. Milana Bilíka z Valné hromady ČKAIT, oblasti Brno, konané dne 5. 2. 1999. Jako účastníci jednání Valné hromady musíme konstatovat, že p. Ing. Milan Bilík se sice Valné hromady zúčastnil, ale celé jednání včetně diskuse byl v předsálí a žádný diskusní příspěvek na jednání nepřednesl. Vzhledem k tomu, že na jednání Valné hromady bylo přítomno pouze 6 % z celkového počtu členů ČKAIT oblasti Brno a uveřejněný tzv. diskusní příspěvek Ing. Bilíka si mělo možnost přečíst 100 % členů ČKAIT v celé republice, pokládáme uveřejnění příspěvku v časopisu (v té formě, jak byl zveřejněn) za nevhodné a za nekorrektní a to jak ze strany Ing. Bilíka, tak i ze strany časopisu Zprávy+informace ČKAIT.

Poznámka redakce: Na valné hromadě oblasti Brno nebylo čteno více diskusních příspěvků. Příspěvek Ing. Bilíka zařadila redakční rada do Z+i se záměrem vyvolat názorovou diskusi uvnitř členské základny ČKAIT. Nyní Vám redakční rada předkládá i názor oponentů.

K obsahu tzv. diskusního příspěvku bychom chtěli dodat, že již v úvodu p. Ing. Bilík zobecňuje svoje subjektivní tvrzení a ve snaze zvýšit váhu svých závěrů, uvádí spoluautory dopisu zasláního Oblastnímu výboru ČKAIT v Brně v lednu 1999. Podle

našeho zjištění nebyl nejméně jeden Ing. Bilíkem uváděný autorizovaný inženýr spoluautorem dopisu, ba dokonce o něm neměl ani tušení.

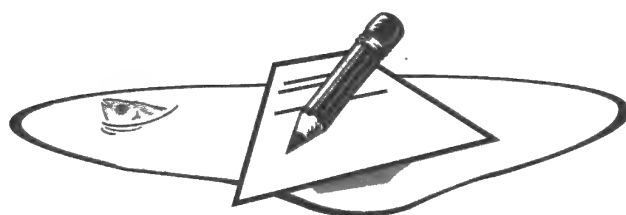
K navozené problematice nekvalitně prováděných projektů malých vodních nádrží, jakoby masově se vyskytujícímu jevu, který prý mají na svědomí především absolventi Vysoké školy zemědělské a lesnické, bychom chtěli podotknout, že podle všech známek, které tuto záležitost doprovází, se jedná o snahu o vyloučení celé jedné skupiny členů ČKAIT z podnikání v oblasti projektování malých vodních nádrží a revitalizací říčních systémů s nimi spojených. Tento záměr potvrzuje i nabízené „výhledové řešení“, které by spočívalo ve vytvoření komise ze „zkušených odborníků, podnikajících v uváděném oboru, která by kvalitu projektů posuzovala“. Ing. Bilík v tzv. diskusním příspěvku navíc rozšiřuje soubor autorizovaných inženýrů, kteří by neměli projektovat malé vodní nádrže i o absolventy stavebních fakult, kteří podle něho nemají potřebnou praxi a zkušenost s projektováním. Jde o naprosto bezprecedentní a diskriminační návrh, který by bez jakéhokoliv právního podkladu vydával určitou skupinu podnikatelů v šanc jině skupině (navíc podnikající v témž oboru), místo aby v přímé soutěži mohla svobodně prokázat svoje kvality.

V závěru článku p. Ing. Bilík zpochybňuje projednání stížností na kvalitu projektů v oboru vodních staveb u dozorčí rady oblasti Brno (tyto stížnosti mimochodem podává pouze on sám, jako svérázný způsob hospodářské soutěže mezi podnikajícími subjekty) a snižuje tak autoritu ČKAIT. Protože jsme oba „zásluhou“ p. Ing. Bilíka byli projednávání jeho stížností v dozorčí radě přítomni, můžeme potvrdit, že toto projednávání není formální, i když stížnosti p. Ing. Bilíka byly z procesního hlediska bezpředmětné a např. v případě stížnosti na chyby v projektu Ing. Legáta se jednalo o projekt, jehož vůbec nebyl autorem a jeho jméno ani autorizační razítko se v projektu nevyskytlo. Vzhledem k tomu, že p. Ing. Bilík projevoval bezostyšně své názory na jiné členy komory i při nejrůznějších příležitostech při jednání s investory, tedy i mimo písemné stížnosti adresované komoře, je jeho jednání přinejmenším v rozporu s etikou člena ČKAIT.

Po přečtení tzv. diskusního příspěvku ve Zprávách ČKAIT 1/99 si myslíme, že postup, který p. Ing. Bilík v celé záležitosti diskusního příspěvku volil, byl nekorrektní, protože příspěvek na Valné hromadě přednesený nebyl. Článek vydávaný za diskusní příspěvek měl být doplněn sdělením, že se jedná o písemně podaný, ale nepřednesený diskusní příspěvek. Korektní by bylo, kdyby p. Ing. Bilík svůj příspěvek na Valné hromadě přednesl a v živé diskusi mohli všichni zainteresovaní vyjádřit svůj názor.

Ing. Vladimír Legát, autorizovaný inženýr pro vodohospodářské stavby, člen ČKAIT

Ing. Václav Nečas, autorizovaný inženýr pro vodohospodářské stavby, člen ČKAIT



Působnost autorizovaného inženýra a technika v procesu výstavby

V poslední době jsme všichni dostali poštou dlouho inzerovanou a očekávanou publikaci „Autorizovaný inženýr a technik v procesu výstavby“. Příprava publikace trvala nad očekávání dlouho, ale věřte, nebyla to práce snadná. Myslím si, že se k obsahu publikace, k Vaším názorům na její obsah a především k Vaším zkušenostem s uplatňováním autorizačního oprávnění v praxi, budeme v Z+i vracet.

Zároveň se omlouváme všem, kteří v posledních měsících písemně žádali Kancelář komory o různá vysvětlení či řešení jejich problémů při výkonu činnosti jako autorizované osoby a zatím nedostali odpověď. Čekali jsme na výsledky jednání především s Ministerstvem pro místní rozvoj, které mohly ovlivnit odpověď na Vaše dotazy. Domníváme se, že většina Vás najde odpověď v publikaci. Pokud ne, pak napište znovu.

V tomto článku bych chtěl komentovat některé body z oddílu 2. Oprávnění autorizované osoby.

Vybranými činnostmi ve výstavbě jsou podle novely stavebního zákona platné od 1. 7. 1998 projektová činnost a vedení realizace staveb. Zatím co při definování pojmu vedení realizace staveb (oč by bylo jednodušší říkat vedení stavby a činnost stavbyvedoucího) nejsou problémy a jednoznačně je akceptováno právo autorizovaného inženýra i autorizovaného technika (stavitele) vést realizaci stavby v příslušném oboru, je to u projektování obtížnější.

Působnost autorizovaného inženýra jako projektanta

Působnost autorizovaného inženýra jako projektanta vymezuje § 18 zákona č. 360/ 92 Sb. autorizačního zákona. Autorizovaný inženýr je v rozsahu oboru, popř. specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto činnosti:

- › vypracovávat projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů s výjimkou těch pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné; tato výjimka se netýká uzavírání závazkových vztahů podle obecných právních předpisů,
- › podílet se na vypracování projektové dokumentace pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné a které jsou vypracovávány autorizovaným architektem,
- › vypracovávat územně plánovací podklady a příslušné části územně plánovací dokumentace
- › provádět statické a dynamické výpočty staveb.

Rozsah působnosti autorizovaného inženýra je ČKAIT stanoven následovně :

- › *Inženýr, autorizovaný v oboru pozemní, dopravní nebo vodohospodářské stavby nebo v oboru mosty a inženýrské konstrukce, je v rámci stavby, příslušející oboru jeho autorizace, oprávněn vykonávat i všechny činnosti patřící do oborů technika prostředí staveb, statika a dynamika staveb, městské inženýrství, geotechnika a požární bezpečnost staveb.*
- › *Účast inženýra autorizovaného v oboru technika prostředí staveb, statika a dynamika staveb, městské inženýrství, geotechnika a ve specializaci požární bezpečnost staveb a technika autorizovaného*

v oboru technika prostředí staveb nebo v některé ze specializací těchto oborů a ve specializaci požární bezpečnost staveb je nutná pouze v případě, vyžádá-li si to některý účastník výstavby, je-li to předepsáno obecně závazným právním předpisem nebo vždy v jeho přímých dodávkách.

› *Inženýr, autorizovaný v oborech pozemní, dopravní nebo vodohospodářské stavby nebo v oboru mosty a inženýrské konstrukce a technologická zařízení staveb, je v rámci stavby, příslušející oboru jeho autorizace, oprávněn vykonávat i vybrané činnosti týkající se také níže uvedených staveb:*

- › *administrativní, ubytovací a jiné budovy dočasného charakteru;*
- › *přístavky, spojovací chodby, přístřešky;*
- › *nenáročné stavby zemědělské, průmyslové a skladovací bez jeřábů;*
- › *nenáročné stavby s občasnou obsluhou;*
- › *nenáročné, staticky určité rovinné nosné konstrukce;*
- › *nenáročné opěrné a zárubní zdi, jednoduché propustky;*
- › *topné a kabelové kanály se šachtami a jednoduché montované nádrže z tržních prefabrikátů;*
- › *hráze do výšky max. 3 m, odvodňovací a silniční příkopy;*
- › *plošné zemní práce, deponie bez zvláštních opatření k omezení emisí, sběrný a překladiště odpadů bez zvláštních zařízení;*
- › *neveřejné komunikace, samostatné pěší a cyklistické stezky, dopravní plochy, parkoviště v extravilánech;*
- › *nenáročná protihluková zařízení.*

Oprávnění autorizovaného inženýra pro obor mosty a inženýrské konstrukce zahrnuje oprávnění pro obor statika a dynamika staveb.

Inženýři, autorizovaní v oboru technologická zařízení staveb nebo technika prostředí staveb, jsou v rámci svého oboru oprávnění vykonávat činnost druhého oboru na úrovni technik ve specializaci odpovídající jejich odbornosti.

Tato působnost se vztahuje i na venkovní inženýrské sítě.

Projektant je podle stavebního zákona osoba, která svým jménem a na svoji odpovědnost v rozsahu své působnosti zpracovává územně plánovací dokumentaci a dokumentaci staveb pro vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení; má být autorizovaná v oboru, kterému tato činnost náleží.

Všechny dílčí části projektové dokumentace mohou být zpracovány buď samotným projektantem nebo projektantem, kterého si projektant přizve, který může, ale nemusí být autorizován. Oprávněná osoba – projektant – označí svým autorizačním razítkem a vlastnoručním podpisem všechny dílčí části projektu stavby, které zpracoval on sám nebo neautorizované osoby. Ty části, které zpracovaly jiné autorizované osoby, musí být označeny jejich autorizačními razítky a vlastnoručními podpisy.

Za výběr spolupracujícího projektanta je odpovědná oprávněná osoba – projektant, který odpovídá za správnost, úplnost a proveditelnost zpracované dokumentace (§ 46 b odst. 1 stavebního zákona). Jde o zákonem stanovenou povinnost projektanta. Proto pro stavební úřad nevyplývá z ustanovení § 60 odst. 2 stavebního zákona tuto povinnost přezkoumávat. Stavební úřad má povinnost zkoumat, zda autorizační osvědčení se vztahuje k druhu stavby, o jejíž povolení se ve správním řízení žádá. Dále ověřuje rozsah oprávnění v oboru, pro který byla autorizace udělena.

Princip odpovědnosti jednoho „vedoucího projektanta“ je podle našeho názoru důležitý. Z něho také vychází zásada ČKAIT,

že za jednotlivé dílčí části projektové dokumentace je odpovědný tento projektant, který musí být autorizován v oboru, do kterého projektovaná stavba náleží. Tento projektant je také plně odpovědný za výběr svých spolupracovníků – projektantů jednotlivých dílčích částí projektu – profesi.

Bylo by zcela absurdní trvat na tom, aby všichni zpracovatelé dílčích částí projektové dokumentace museli být autorizovanými osobami. V takovém případě by inženýr šest let nebo absolvent střední školy stavebního směru osm let po ukončení studia nemohli spolupracovat s autorizovaným inženýrem nebo architektem na projektu. Nebo by mohlo dojít k tomu, že dílčí část projektové dokumentace, o jejíž vypracování požádá projektant vynikajícího odborníka v daném oboru, např. profesora z vysoké školy, který nemá autorizaci, by nebyla stavebním úřadem akceptována a musela by být ještě „autorizována“ někým, kdo sice autorizaci má, ale daný složitý problém není schopen řešit.

Působnost autorizovaného technika (stavitele)

Působnost autorizovaného technika jako projektanta vymezuje § 19 autorizčního zákona. Autorizovaný technik je v rozsahu oboru, popř. specializace, pro který mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto činnosti:

- › vypracovávat příslušné dílčí části projektové dokumentace,
- › podílet se na vypracování projektové dokumentace zpracovávané autorizovaným architektem nebo autorizovaným inženýrem,

Označení „autorizovaný stavitel“ je ve smyslu autorizčního zákona pouze variantní označení, které si uchazeč o autorizaci, působící v oblasti realizace staveb, sám zvolil. Protože působnost autorizovaných inženýrů a autorizovaných techniků v oblasti realizace staveb je naprosto stejná. Komora uděluje autorizaci s označením „autorizovaný stavitel“ autorizovaným technikům. *„Autorizovaný stavitel“ má ze zákona stejnou působnost a stejná práva a povinnosti jako autorizovaný technik.*

Příslušnou dílčí částí projektové dokumentace se rozumí ucelený díl komplexního projektu stavby (§ 139b odst. 1 stavebního zákona), náležící oboru (specializaci) autorizovaného technika.

Za dílčí část projektové dokumentace lze považovat též dokumentaci stavby pro vydání stavebního povolení, obsahující jen jeden z následujících oborů či specializací autorizace: pozemní stavby, dopravní stavby, z vodohospodářských staveb specializace stavby zdravotně technické a stavby meliorační a sanační, technologická zařízení staveb, technika prostředí staveb, geotechnika a požární bezpečnost staveb.

Pokud je autorizovaný technik (stavitel) zpracovatelem dílčí části projektové dokumentace *jednoduché* stavby (§ 139b odst. 5 písm. a), e), f) stavebního zákona) pro vydání stavebního povolení, pak musí zajistit, aby *každá další dílčí část této projektové dokumentace* byla zpracována a ověřena osobou s autorizací v příslušném oboru či specializaci.

Tento výklad působí v praxi asi největší potíže, protože se týká staveb pro bydlení – rodinných domů, které zejména po 1. 7. 1998 některé stavební úřady odmítají autorizovaným technikům přijímat ke správnímu řízení a požadují, aby projektová dokumentace byla autorizována autorizovaným inženýrem, nebo autorizovaným architektem.

ČKAIT vychází z názoru, že požadavky na umístění, velikost a architektonický výraz stavby – rodinného domu – mají být dány v územním rozhodnutí. V projektu ke stavebnímu povolení

potom projektant obvykle řeší v zásadě jednoduché problémy, které je autorizovaný technik autorizovaný v oboru pozemní stavby schopen řešit. Statický díl projektu musí být stejně vždy vypracován autorizovaným inženýrem. Pokud stavební úřad uzná, že se jedná o stavbu z nějakého hlediska náročnou, může jistě ze své pravomoci rozhodnout, že projektant – autorizovaný technik – musí přizvat příslušného specialistu.

Věříme, že postup všech stavebních úřadů bude napříště jednotný a že absolventi středních stavebních škol – autorizovaní technici v oboru pozemní stavby – budou moci, jako ostatně vždy v minulosti mohli, vypracovávat projektovou dokumentaci jednoduchých staveb pro bydlení – rodinných domů. Zvlášť proto, že novelou stavebního zákona bylo umožněno projektovat stavby pro individuální rekreaci osobami kvalifikovanými, které autorizaci nemusí mít. Důležité je též připomenout ustanovení § 18 odst. 4 vyhlášky č. 132/1998 Sb., které umožňuje že: „u jednoduchých staveb a dočasných staveb zařízení staveniště může být po projednání se stavebním úřadem v jednotlivých případech rozsah a obsah projektové dokumentace přiměřeně omezen“.

Ještě bych se rád zmínil o letitém problému s průkazy zvláštní způsobilosti. Stavební úřady – prý na základě instrukcí z Ministerstva pro místní rozvoj – přijímají projektovou dokumentaci ke stavebnímu povolení od projektantů, kteří se prokáží průkazem zvláštní způsobilosti, aniž by zkoumaly další náležitosti jako je vzdělání a praxe projektanta. Tak se nezdá stává, že projektant pro pozemní stavby má vzdělání v lepším případě v oboru strojním, ale také například v ekonomickém, či právním. Může se také snadno stát, že nemá odborné vzdělání žádné.

Je tomu tak proto, že průkazy zvláštní způsobilosti byly vydávány k funkcím podle zařazení do tarifních tříd v projektových, dodavatelských či investorských organizacích. A tak bývalý šéf personálního oddělení, ekonomický náměstek, podnikový právník, nebo dokonce nomenklaturní kádr dosazený do podniku bez jakéhokoliv odborného vzdělání, kterým byly průkazy zvláštní způsobilosti vydány v souladu s tehdy platnými předpisy, může dnes projektovat jakoukoliv stavbu náležející do kteréhokoliv oboru stanoveného zákonem č. 360/92 Sb., nebo zastávat funkci odpovědného zástupce firmy, kde nemusí mít nikdo autorizaci osvědčení.

Dochází tak k absurdní situaci, kdy například stavební úřad pečlivě kontroluje, zda stavební inženýr – absolvent fakulty pozemního stavitelství – který předkládá projekt septiku ke stavebnímu řízení, je autorizován v oboru vodohospodářské stavby a ne jenom v oboru pozemní stavby. Když zjistí, že ne, projekt nepřijme. Ale když tentýž projektant předloží průkaz zvláštní způsobilosti pro projektování, musí projekt přijmout.

Znovu, jako již mnohokrát, se přimlouváme za to, aby konečně byl vyřešen problém souběžné platnosti autorizčních osvědčení a průkazů zvláštní způsobilosti.

Třebaže publikace „Autorizovaný inženýr a technik v procesu výstavby“ byla vydána teprve nedávno, máme zprávy, že již pomohla vyjasnit některá nedorozumění ve styku se stavebními úřady. Měla by být pomůckou všem autorizovaným osobám při jejich výkonu vybraných činností ve výstavbě a základem pro postupné narovnání vztahů mezi účastníky v procesu výstavby. Zároveň ji předkládáme jako základ k diskuse o problémech, které v naší každodenní praxi autorizovaných osob vznikají.

Ing. Bohumil Rusek, místopředseda ČKAIT

Názor na některé problémy veřejných soutěží

Poznámka redakce: Následující příspěvek vyjadřuje osobní názor jednoho člena ČKAIT. Cílem jeho zveřejnění je vyvolat názorovou diskusi autorizovaných osob na stránkách tohoto časopisu a prostřednictvím orgánů ČKAIT iniciovat nápravu současného stavu v oblasti zadávání a vyhodnocování veřejných soutěží. Redakční rada uvítá i Vaše názory.

U zadávání veřejných zakázek je jednou z **problémových oblastí požadovaný rozsah zadávací dokumentace**. Stává se, že zadavatel požaduje zpracovat takřka úplnou projektovou dokumentaci, včetně ocenění na úrovni rozpočtu. Jsou známy případy, kdy zadavatel chtěl prostorový model stavby a dokonce došlo i k pokusům o vykonání studijní zahraniční cesty na náklady soutěžící firmy. U většího stavebního rozsahu hodnota těchto prací dosahuje statisícových částek.

Zadavateli soutěže se sejde tolik zpracovaných elaborátů, kolik je soutěžících firem. Zadavatel tak získá řadu řešení zadaného problému naprosto zdarma, zejména „know-how“, které je na řešení daného problému nejcennější. Z hlediska soutěžících firem dochází při požadovaném rozsahu zadávací dokumentace k nadměrnému objemu prací projektanta, architekta a dalších, obvykle nejvýše kvalifikovaných zpracovatelů nabídky. V případě neuspění v soutěži, a to je obvyklé u většiny zúčastněných subjektů, je pracovní úsilí vynakládáno marně, a tím dochází k znevažování a k neohodnocení tvůrčí práce.

Řešení spočívá v rozumném omezení rozsahu požadované zadávací dokumentace, což je však nutno právně zakotvit, např. legislativními změnami Zákona o zadávání veřejných zakázek.

Další problémovou oblastí je způsob vyhodnocování nabídek. Komise pro hodnocení nabídek a určení dodavatelů bývá neřídka vystavena celé řadě vlivů. Vysoká cena stavebních prací, nadbytek stavebních kapacit, ne zcela dokonalá právní úprava zákona č. 199/1994 Sb. v platném znění a řada dalších vlivů vytváří mnohdy negativní prostředí pro vyhodnocení veřejné zakázky a výběr dodavatelů.

Z mnoha nedostatků stojí za zmínku zejména:

- › dlouhé termíny pro vyhodnocení nabídek (zpracování nabídky trvá týdny, vyhodnocování měsíce a doba výstavby je požadována v termínech, popírajících základní pravidla stavební praxe);
- › praktická absence kontrolního mechanismu (práce komise je neveřejná, bez kontroly a dohledu);
- › nedostatečná unifikace hodnotících kritérií;

Jestliže základní problém spočívá v určení členů komise a v následné kontrole jejich práce, nabízí se následující řešení:

Navrhují:

- › provádět nominaci členů komise tak, aby se žádný člen nedostal do kontaktu se zadavateli. Způsobem může být pokud možno utajená nominace několikanásobku potřebných členů komise a jejich konečný výběr v době co nejkratší před jednáním komise losováním. Doporučuji, aby tento proces prováděla nezávislá organizace (např. Hospodářská komora ČR nebo jiný subjekt);
- › práci komise vést veřejným způsobem (dle standardu jednání městských zastupitelstev);
- › výše uvedená pravidla aplikovat na co největší rozsah zakázek.

Ing. Karel Vaverka, autorizovaný inženýr pro pozemní stavby a pro městské inženýrství, Třebíč

Setkání českých a slovenských inženýrů „Na hranici“

Letošní setkání českých a slovenských inženýrů, které se uskutečnilo 18. a 19. června v Luhačovicích, založilo novou tradici pravidelného setkávání střídavě na obou stranách hranice. Dvouleté období dává tušit, kterým směrem se činnost inženýrských organizací na té které straně společné hranice ubírá.

Setkání si dalo za cíl informovat slovenské přátele o našich představách o činnostech, které vzhledem k příbuznosti jazyka přímo volají po zintenzivnění spolupráce. Těmi jsou zejména vývoj informačního systému a ediční činnost.



Zahájení slavnostní části programu. Představitelé SKSI: Prof. Ing. Viera Medelská, DrSc., Ing. Ján Kysel".
Představitelé hostitelů: Ing. Miloslav Pavlík, CSc., Ing. Miroslav Čermák, CSc.

Ředitelka informačního centra ČKAIT paní Báčová seznámila účastníky se způsobem zpracování a poskytování informací členům komory a navrhla i možný prostor pro užitečnou spolupráci v oblasti zpracování a vzájemného poskytování informací.

Doc. Ing. Karel Papež, CSc., předseda ediční rady komory, podal ucelený přehled o ediční činnosti a představil členy ediční rady, jmenovitě Ing. Pavlíka, CSc., Ing. Chalupu, Ing. Matouška, CSc. a Ing. Matějku, kteří seznámili účastníky s jednotlivými edičními řadami, za jejichž řízení odpovídají. V oblasti ediční činnosti nejsou možnosti spolupráce dostatečně využívány, přestože výsledky právě v této oblasti by mohly být pro členy českých i slovenských inženýrských organizací jednoznačným přínosem. Předseda komise ČKAIT pro vzájemné uznávání odborné způsobilosti Ing. Velíšek seznámil účastníky s dosavadními zkušenostmi z činnosti komise. Smlouva ČKAIT a SKSI o vzájemném uznávání odborné způsobilosti je příkladem evropské spolupráce, kterou se dosud mnoho českých organizací nemůže pochlubit. Setkání proběhlo v přátelské atmosféře, kterou již svým úvodním vystoupením navodili vedoucí hostitelské delegace, 1. místopředseda ČKAIT Ing. Miroslav Čermák, CSc. a předseda ČSSI Ing. Miloslav Pavlík, CSc.

Vedoucí slovenských delegací, prezidentka SZSI Prof. Ing. Viera Medelská, DrSc. a předseda SKSI Ing. Ján Kysel, krátce informovali o činnosti svých organizací, reagovali na přednesené návrhy k prohloubení spolupráce a pozvali české kolegy na příští setkání, které by mělo proběhnout v roce 2000 na Slovensku.

V průběhu jednání, které mělo vysokou odbornou úroveň, si předali vedoucí delegací upomínkové dary.

Za podíl na zajištění setkání patří poděkování paní přednostce zlínské kanceláře ČKAIT Ing. Matyldě Dufkové, sekretářce OK sl. Kunovské i členu představenstva ČKAIT Ing. Josefu Mitrengovi.

Ing. Svatopluk Zidek, garant setkání

Senátorský den 1999

V Brně se uskutečnil v pořadí již třetí Senátorský den na téma „Revitalizace panelových obytných souborů v kontextu se standardy EU“.

Jednání se uskutečnilo na půdě Vysoké školy technické, stavební fakulty na Veveří ulici v budově, která je tradičně spjata s výchovou české inženýrské inteligence.

Účastníky semináře byli zástupci následujících institucí:

Česká energetická agentura, Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí Parlamentu ČR, Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Vysoké učení technické, stavební fakulta, Českomoravská záruční a rozvojová banka, starostové obcí, úředníci městských úřadů a magistrátu, hosté.

Senátorský den se stal profesionálním setkáním k výměně informací o koncepci revitalizací domů a sídlišť v oblasti politické, ekonomické a technické, je prostředím pro informace o nejnovějších zkušenostech a pro formulaci dalších postupů v tomto oboru.

Současná úroveň poznání efektů z regenerací jak v rovině národní, tak mezinárodní, poskytuje dostatek důkazů o nutnosti pokračování v komplexní regeneraci domů, doprovázené humanizací prostředí v sídlišťích.

Finanční zdroje pro regenerace poskytované státem, bankovním sektorem a dalšími subjekty (obce, nájemníci, uživatelé a další) mají rostoucí intenzitu. Jejich získání je však dosud složité, zejména pro domy ve vlastnictví podniků a malých družstev. Regenerace se neobejdou bez dotací a finanční toky a možnosti na úrovni občan-obec-stát je nutno učinit průhlednější a přístupnější.

Zdroje vložené do regenerací mají kromě účinků na záchranu a modernizaci domů další účinky multiplikační, spočívající ve stimulaci zaměstnanosti ve stavebních oborech a v produkci stavebních materiálů a výrobků pro stavebnictví. Tyto prostředky směřují do definovaného produktu – bytů, bez rizika dalšího znehodnocování a s pozitivním vlivem působení inflace. Nevložení zdrojů způsobí chátrání panelových staveb intenzitou odhadovanou až na cca 10 miliard Kč/rok v ČR.

Složitost financování, koncipovaného ministerstvem pro místní rozvoj k dotaci úroků z půjček, vyžaduje zřízení regionálních poradenských středisek řízených řídicími koordinačními výbory. Jsou postrádány aplikační testy výhodnosti a nevýhodnosti různých zdrojů, zejména s přihlédnutím k současné vysoké zadluženosti obcí, družstev a jiných příjemců dotací.

Velmi pozitivní je vysoká úroveň poznání v řešení problémů technických, kde úroveň ČR je srovnatelná s úrovní v zemích EU. Obzvláště významná je skutečnost, že tato disciplína je vyučována na stavebních fakultách vysokých škol.

Zástupci ČKAIT, podpoření starosty obcí, podali podrobné informace o zdařilých regeneracích a zúčastnili se diskuse a formulace závěrů.

Závěry Senátorského dne 1999 v Brně:

1. Technická a konstrukční řešení revitalizace panelových domů jsou připravena v řadě variant včetně energetických úspor. Tuto skutečnost lze doložit např. realizovanými demonstračními projekty ČEA.

2. Ve srovnání se zahraničními realizacemi lze vyvodit, že technické a energetické řešení programu revitalizace je srovnatelné s obdobnými projekty zemí EU.

3. Byl konstatován pozitivní přínos organizování těchto seminářů, jejich rostoucí úroveň a přínos pro všechny na jednání zúčastněné strany.

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že je třeba soustředit pozornost na záležitosti organizační a finanční.

› Navrhujeme okamžité ověřování reálnosti stávajících programů ministerstva pro místní rozvoj na modelových příkladech a studiích.

› Vzhledem k dostupnosti analytických údajů doporučujeme zrychlit náběh programů vč. finančních objemů.

› Podtrhujeme ekologický význam revitalizace. Tento efekt považujeme za zvláště významný vzhledem k přistoupení k EU. Žádáme Ministerstvo pro místní rozvoj ČR a Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby vyhodnotila možnost čerpání prostředků z předstrukturálních fondů.

› Realizace programu revitalizace panelových domů pomůže dále nastartovat hospodářský růst, má rychlou ekonomickou návratnost, vysoký multiplikační efekt, příznivě působí na rozvoj zaměstnanosti. Prokazatelná je také rychlá návratnost prostředků vložených ze státního rozpočtu.

› Sociologické a psychologické důsledky programu revitalizace panelových domů podporují vlastnické vztahy a vztah obyvatel k prostředí sídlišť.

› Realizace v dostatečných objemech je dobrou zprávou pro občany této země.

› Oceňujeme vznik koncepce odstraňování panelových vad jako součást revitalizace bytového fondu, která spolu s programem ČEA zlepšuje podmínky pro revitalizaci obytných souborů.

› Problém nevidíme v zajištění organizačního řešení; stávající struktury (ČEA, ČKAIT, STÚ atd.) a připravovaná Regionální a poradenská střediska vykazují dobré předpoklady racionálních a efektivních postupů.

› Problematické vidíme finanční řešení, které je postaveno především na dotaci úroků a tedy na „levnějších“ penězích.

› Navrhujeme zpřístupnit státní dotace také pro panelové domy v družstevním vlastnictví.

Pravděpodobné problémy:

1. Vysoká míra zadluženosti obcí a měst, kriteria nastavená MF ČR neumožní řadě obcí přístup ke státním dotacím (obce a města vlastní cca 43% bytů v panelových domech).

2. Lze jen těžko předpokládat, že bytová družstva předloží takové ekonomické ukazatele o svém hospodaření, aby získala úvěry (bytová družstva vlastní cca 43% bytů v panelových domech).

Účastníci semináře jsou připraveni předložit analytické údaje a argumenty k uvedeným skutečnostem.

Závěr:

Účastníci semináře doporučují další pracovní setkání ve 3. nebo 4. čtvrtletí 1999.

Předmětem jednání je analýza finančního zajištění programu. Setkání se má uskutečnit v kruhu vybraných specialistů z oblasti technické, investorské, finanční a politické.

Ing. Miroslav Loutocký, ČKAIT – oblast Brno

Inženýrský den 1999

Již 5. Inženýrský den proběhl u příležitosti stavebního veletrhu FOR ARCH '99 dne 22. září v historickém letním sídle Šternberků v barokním zámku v Troji u Prahy, který je považován za jednu z nejvýznamnějších prací francouzského architekta Jeana Baptisty Matheye. Pořadatelem Inženýrského dne byly i tentokrát Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a Český svaz stavebních inženýrů.

Téma Inženýrského dne – „Stavební inženýr a Evropa“ – přilákalo pozornost nejen čelných představitelů českého stavebnictví, státní správy, vysokých škol, českých partnerských profesních organizací a představitelů pořádajících institucí, ale zejména představitelů našich zahraničních partnerských organizací ze zemí, z nichž některé se obdobně jako my připravují na vstup do Evropské unie a některé členy EU jsou. Mezi vzácnými zahraničními hosty byli prezidenti nebo viceprezidenti partnerských inženýrských komor a inženýrských svazů Bavorska, Maďarska, Německé spolkové republiky, Rakouska, Saská a Slovenska.

Pořadatelé byli velice potěšeni zájmem a přítomností poslanců Parlamentu ČR, našich profesních kolegů, paní Ing. Hany Orgoníkové a pana Ing. Jaromíra Schlinga, předsedy parlamentního výboru pro průmysl a stavebnictví.

Přítomnosti našich zahraničních kolegů využili představitelé ČKAIT a ČSSI k dopolednímu pracovnímu setkání v prostorách svého sídla v Legerově ulici, kde hlavním tématem jednání byla příprava dalších společných akcí, z nich k nejvýznamnějším patří již 6. setkání představitelů zemí Visegrádské čtyřky, které se uskuteční letos v říjnu v polském Krakově, a 2. Evropské inženýrské fórum Budapešť 2000, plánované na listopad příštího roku.

Po zahajovacím projevu předsedy ČSSI Ing. Miloslava Pavlíka, CSc. pozdravil účastníky Inženýrského dne představitel hlavního sponzora Inženýrského dne, IPB Pojišťovny, a.s., Mgr. Karel Haas.

Program letošního ID obohatily i dvě slavnostní události.

Pořadatelé soutěže „Dokonalý projekt roku“ předali ceny prvním třem autorským kolektivům nebo jednotlivým autorům. Této významné soutěži, k jejímuž založení daly podnět již před mnoha lety ČSSI a redakce Mladého světa, bude věnován samostatný článek v příštím čísle Z+i.

Druhou událostí neméně slavnostní bylo udělení čestného členství ČKAIT prvním zahraničnímu kolegovi, vzácnému příznivci ČKAIT i ČSSI, prezidentu Spolkové inženýrské komory Německo a současně prezidentu Bavorské inženýrské komory, Prof. Dipl. Ing. Karlu Klingovi. Udělením čestného členství projevovalo představenstvo ČKAIT uznání Prof. Klingovi za jeho dlouhodobou nezištnou pomoc českým inženýrům a technikům nejen při přípravě ke vstupu do Evropské unie.

Hlavní referáty, které přednesli postupně Prof. Dipl. Ing. Karl Kling, JUDr. Miroslav Hegenbart, předseda Společnosti pro stavební právo, Ing. Ludmila Lefnerová z Centra zahraniční pomoci MF ČR, Ing. Zdeněk Lukáš, redaktor týdeníku Ekonom a JUDr. Václava Ondřejchová, ředitelka odboru stavebního řádu Ministerstva pro místní rozvoj ČR, přinesly tolik zásadních a pro většinu z účastníků nových informací, že se jimi budeme věnovat jednotlivě a podrobně v dalších číslech Z+i.

V závěrečném projevu předseda ČKAIT Ing. Václav Mach vyzvednul priority činnosti profesních organizací při přípravě vstupu do Evropské unie.

Účastníci si v hlavním sále trojského zámku mohli prohlédnout vzácnou iluzivní fresku od antverpského malíře Abraháma Godyna a po ukončení pracovní části Inženýrského dne byli pozváni k rautu, k němuž sešli po pompézním vnějším oválném schodišti s výzdobou drážďanských sochařů přímo z velkého sálu do přilehlé zahrady francouzského typu.

Inženýrský den 1999 přinesl mnoho zajímavých informací, s nimiž Vás budeme postupně seznamovat na stránkách našeho časopisu. Zároveň však dokázal stanovit konkrétní úkoly, jejichž řešení nesnese žádný odklad. Svým průběhem i způsobem uspořádání důstojně reprezentoval pořadatele. Spolu s prezidentkou Svazu slovenských inženýrů, paní Prof. Ing. Vierou Medelskou, DrSc., si i my můžeme položit otázku čím ještě můžeme příště překvapit. Odpověď čeká na pořadatele Inženýrského dne 2000, naše brněnské kolegy.

Ing. Svatopluk Zídek, představenstvo ČKAIT

Z projevu Prof. Dipl. Ing. Karla Klinga na Inženýrském dni '99 vybíráme

Poznámka redakce: Pro přiblížení problematiky přípravy České republiky ke vstupu do Evropské unie přetiskujeme hlavní myšlenky projevu profesora Klinga.

Němci a Češi ve společném evropském domě

Dialog ve vztazích Čechů a Němců znamená vůli k novému začátku, k lepší budoucnosti. Hlubší vztahy mezi národy nesnášejí tabuizovaná témata. Nevyjasněné otázky minulosti nesmějí zablokovat cestu ke společné evropské budoucnosti. Smlouvy o spolupráci Bavorské inženýrské komory a Saské inženýrské komory s Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a Českým svazem stavebních inženýrů odrážejí naši vůli k vytvoření společného evropského domu. My, inženýři obou zemí, se stavíme jako poskytovatelé služeb v oblasti techniky do čela Panevropského hnutí. Přispíváme k tomu, aby znovu ožila symbióza mezi Čechy a Němci na území českých zemí. Přeji si, aby se historie sedmi staletí stala pro oba naše národy vodítkem pro budoucnost.

Vítám, že Česká republika obnovila svůj starý nárok být opět přítomna v Evropě. Historie Evropy obsahuje epochu, v níž České království a jeho hlavní město Praha hrály v Evropě vedoucí roli: je to doba Karla IV. Na Pražské univerzitě, první univerzitě střední Evropy, založené v roce 1348, se mluvilo česky a německy, vedly se zde latinské disputace a prosazoval se západní způsob myšlení.

Česká republika v procesu evropské integrace

Společenský a politický vývoj v České republice si zasluhuje náš respekt. Komise EU ve svém vyjádření k žádosti České republiky o přistoupení z roku 1997 pochvalně uznala, že „ČR má znaky demokracie se stabilními institucemi, které garantují právní stát, lidská práva i respektování a ochranu menšin.“

Také v budoucnu musíme vyčerpat všechny možnosti partnerské spolupráce. Jde zejména o rozšíření školských, vysokoškolských a vědeckých výměnných akcí a vzájemné uznání akademických titulů.

Evropská unie, která znamená více než pouhý souhrn svých členských států, potřebuje aktivní příspěvky obou našich zemí. My naopak potřebujeme Evropu, protože velké úkoly, které

nás čekají, můžeme vyřešit pouze společně. V podmínkách globální soutěže musíme i my, inženýři, spojit své síly. K zajištění trvalého míru a demokratické stability může však přispět především samotná Evropská unie, a sice svým rozšířením na východ.

Je třeba vyzdvihnout souvislosti mezi politickou a ekonomickou integrací střední a východní Evropy. Zahraniční obchod SRN s Českou republikou, Polskem a Maďarskem zatím překročil objem obchodu s USA. Ve východní a střední Evropě vzniká mohutný, stále se rozvíjející trh pro 400 milionů spotřebitelů. Díky vysokému stupni vzdělanosti svých občanů, díky svému průmyslovému potenciálu, ale také své zeměpisné poloze jsou země východní a střední Evropy atraktivními partnery pro evropské hospodářství.

Systémové změny a reformy umožňující vznik tržního hospodářství probíhají v jednotlivých zemích velmi rozdílně. Je nutno odstranit existující překážky mezinárodní spolupráce a přílivu investic. Povzbudivé příklady v ČR, ale také v Estonsku a Maďarsku ukazují, že problémy lze zmírnit pouze s pomocí zde použitých koncepcí. Německo musí tyto vývojové procesy podporovat ze všech sil. Tato podpora může mít formu politické integrace, kulturních výměn, investic, volné výměny zboží a služeb. Obchod je nejlepší pomocí pro rozvoj a budování.

Nastávající konkurenci můžete jako moderní poskytovatelé služeb v oblasti techniky hledět vstříc optimisticky, neboť podle výše citovaného posudku Evropské unie „lze ČR považovat za fungující tržní ekonomiku, která by ve střednědobém horizontu měla být schopna čelit konkurenčnímu tlaku a tržním silám uvnitř Unie.“

Pro Evropu je však typické předhánění a soutěžení. Vašimi budoucími konkurenty při zadávání technických služeb budou např. i silné a mezinárodně činné anglické, francouzské nebo americké inženýrské podniky.

Pro ČR bude hlavním úkolem příštích let rychlejší středostavovská restrukturalizace podniků. Je třeba dosáhnout silného ekonomického růstu a zvyšovat dynamickou adaptabilitu a konkurenceschopnost při vývozu.

Úroveň investic je v ČR celkově vysoká; podíl investic na HDP činí cca 30 %. Česká republika disponuje schopnými a kvalifikovanými pracovními silami a dobře rozvinutou infrastrukturou. V konkurenčních podmínkách se prosadí podnikatelé v pravém slova smyslu.

Ve střední a východní Evropě potřebujeme co nejvíce samostatného podnikání. Samozřejmě i v SRN vzrostl po pádu železné opony tlak na podniky. Automatizace a přemísťování výrobních odvětví náročných na pracovní sílu do reformních zemí východu má bolestivé dopady a vede i ke ztrátě pracovních míst.

Rostoucí kupní síla ve východní a střední Evropě však stále více přispívá k zajištění a vytváření nových pracovních míst. To sebou nese např. i tu skutečnost, že SRN má již dnes přebytky v obchodní bilanci se státy střední a východní Evropy. Ani Německo, jako jeden z hlavních vývozců, se však nemůže vyhnout globalizaci ekonomiky. Časy subvencí a ochranných opatření směřujících k umělému zabezpečení kapacit jsou pryč. Odbourávání obchodních bariér, rostoucí mobilita lidí i kapitálu, technický a organizační pokrok v oblasti dopravy a komunikací způsobily, že jednotlivé tzv. **světové trhy se stále více spojují v jeden světový vnitřní trh.** Mnoho německých

podnikatelů již bylo nuceno přemístit svou výrobu, aby si zachovali konkurenceschopnost.

Z hlediska státu to znamená, že primární není otázka, co může ekonomická politika státu udělat pro vlastní podniky, ale naopak je rozhodující, jakým způsobem lze zvýšit atraktivitu vlastní země jako sídla pro tuzemské a zahraniční investory.

Německo, jako země s vysokými mzdami, může na volných trzích zůstat konkurenceschopná pouze se službami a výrobky nejvyšší kvality a přidané hodnoty, přičemž musí být neustále připravena k restrukturalizaci.

Chceme-li zajistit budoucnost lidí v celé Evropě pro příští tisíciletí, musíme splnit dvě podmínky:

1. ekonomický potenciál je třeba soustředit do velkého vnitřního trhu s jednotnou a stabilní měnou
2. tento hospodářský prostor musí mít atraktivní umístění v globální konkurenci míst

Resumé

Myslím, že se zde snad všichni shodneme, že z rozšíření Unie budeme mít užitek všichni. Je třeba však říci, že výhody, které nám rozšíření Evropské unie přinese, nás budou něco stát.

Již nyní se všichni kandidáti na vstup orientují ve svých reformách podle měřítek stanovených Unii. Postupně se zřizuje zóna volného obchodu, bude usnadněno zakládání poboček pro firmy i jednotlivce.

Úspěch rozšíření Evropské unie bude záviset i na tom, zda se nám podaří zvládnout velké úkoly Agendy 2000.

Větší Evropská unie však nebude potřebovat pouze funkční aparát. Čím větší Unie bude, tím naléhavěji vyvstává do popředí otázka, jak zachovat vnitřní soudržnost jejích členů.

Společné zájmy prosazujeme prostřednictvím společných institucí. To vyžaduje převod národních kompetencí na evropské instituce.

Máme společný zájem, aby se rozšíření Unie podařilo. Inženýrský den 1999, stejně jako připravované **2. Evropské inženýrské fórum – „Evropští inženýři v dialogu“**, které se uskuteční v roce 2000 v maďarské Budapešti, budou příspěvkem k uskutečnění tohoto cíle. V Maďarsku se budeme věnovat společným výzvám, otázkám vzdělání inženýrů, právu na výkon povolání a kultuře zadávání zakázek.

Navazujeme tím na Drážďanské prohlášení učiněné u příležitosti 1. Evropského dne inženýrských komor z května 1998:

› „Evropští inženýři odvádějí své dílo s odpovědností vůči lidstvu, životnímu prostředí a sobě samým. Jejich tvorba slouží pro blaho a další vývoj společnosti v příštím tisíciletí.“

› „Evropští inženýři si váží výkonů svých kolegů. Měří své síly v čestné soutěži kvality a efektivity, k užítku spotřebitele a k ochraně životního prostředí.“

› „Evropští inženýři se v současnosti i v budoucnu aktivně účastní utváření společnosti. Inovacemi a kreativitou podporují inženýrské umění a kulturu staveb. Stanoví si řád, který odpovídá jejich vysokým etickým nárokům.“

Předpoklady úspěšného vstupu do Evropské unie si musí vytvořit středo- a východoevropské státy samy. Mají však při tomto úsilí naši plnou podporu.

*Prof. Dipl. Ing. Karl Kling
prezident Spolkové inženýrské komory, SRN*

Ze zasedání představenstva ČKAIT ve dnech 17. – 18. června 1999 vybíráme

- › Představenstvo schválilo Organizační a Ekonomický řád Informačního centra ČKAIT.
- › Představenstvo schválilo novou specializaci – Energetické auditorství (podle zákona č. 360/1992 Sb.), a to pouze pro autorizované inženýry v oborech Pozemní stavby, Technika prostředí staveb a Technologická zařízení staveb. Zkušební proces pro tuto specializaci započal v září 1999.
- › Představenstvo uložilo IC ČKAIT zpracovat „Projekt jednotného připojení jednotlivých OK do „WWW“. Oblastní kanceláře se vybaví výpočetní technikou v ceně do 40 tis. Kč do konce roku 1999.
- › Představenstvo schválilo delegaci ČKAIT na zasedání Visegrádské čtyřky, které se v roce 1999 bude konat od 7. do 10. října v Krakově ve složení: Ing. Mach, Ing. Pater, Ing. Rusek, Ing. Kuchynka, Pastuzsek, Ing. Pavlík, CSc., Ing. Zídek, Ing. Plička. Delegace je společná s ČSSI.
- › Představenstvo souhlasilo s vytvořením pracovní skupiny pro rozšíření počtu otázek z legislativy.

Ing. Jan L. Bedrníček, tajemník ČKAIT

ČKAIT spolupořadatelem konference „Státní, regionální a obecní bytová politika“

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě byla spolu s Českou společností pro rozvoj bydlení a Nadací Friedricha Eberta pořadatelem celostátní konference Státní regionální a obecní bytová politika. Konference se konala 19. 10. 1999 v zasedací síni Magistrátu hlavního města Prahy. Osobní záštitu nad konferencí převzal Prof. Ing. J. Císař, CSc., ministr pro místní rozvoj. Konference posoudila v otevřené diskusi otázky státní a obecní bytové politiky spojené s bytovou výstavbou, údržbou, rekonstrukcí a modernizací bytového fondu. Konference se zúčastnili zástupci státní správy, samosprávy měst a obcí i odborná veřejnost.

Přednesené referáty:

Aktuální otázky státní bytové politiky

Prof. Ing. Jaromír Císař CSc., ministr pro místní rozvoj ČR

Prognózy a programy bydlení – náplň činnosti České společnosti pro rozvoj bydlení

Doc. RNDr. Alois Andrlé, CSc., předseda ČSRB

Zkušenosti z koncepce politiky bydlení města Brna

Bc. Pavel Kuba, náměstek primátora města Brna

Zkušenosti z provádění bytové politiky v Mladé Boleslavi

Ing. Petr Kadaník, zástupce starosty města Mladá Boleslav

Stavebnictví a bytová výstavba

Ing. Robert Sýkora, náměstek ministra průmyslu a obchodu ČR

Na konferenci vystoupil rovněž předseda ČKAIT Ing. Václav Mach s referátem na téma spolupráce ČKAIT s orgány státní správy a samosprávy při ochraně veřejných zájmů, zajištění kvality staveb, v legislativním a rozhodovacím procesu v oblasti výstavby. Harmonizace českého stavebního práva s předpisy Evropské unie.

Z jednání konference bude připraven sborník.

Informační centrum ČKAIT

Informace o nové specializaci „energetické auditorství“

Představenstvo ČKAIT dne 17. 6. 1999 rozhodlo v souladu se zákonem č. 360/1992 Sb. v platném znění o zřízení specializace energetické auditorství jako samostatné specializace, doplňující již dříve udělenou autorizaci inženýr v oboru pozemní stavby, technologická zařízení staveb a technika prostředí staveb.

Organizační zabezpečení zkoušek je shodné s dnes probíhajícím postupem s dílčími odchylkami dále uvedenými.

Vymezení samostatné specializace „energetické auditorství“

Energetické auditorství je nezávislé ověření potřeby energie pro provoz budovy, zdroje tepla, technologického zařízení nebo rozvodů energetického média a návrh řešení ke snížení potřeby energie u stávajících a prokázání hospodárné potřeby u nových objektů.

Energetické auditorství se provádí pro ověření energeticky úsporných projektů, které se ucházejí o státní finanční podporu v rámci realizace programů státních podpor při snižování spotřeby paliv a energie a většího rozšíření obnovitelných zdrojů v České republice, dále v případech uvedených ve věcném záměru zákona o hospodaření s energií (povinnost pro všechny organizace navázané na státní rozpočet), nebo na smluvní objednání. Energetické auditorství není součástí projektové dokumentace k územnímu či stavebnímu řízení.

Samostatná specializace „energetické auditorství“ je nadstavbová k oborům „pozemní stavby“, „technologická zařízení staveb“ a „technika prostředí staveb“. Předmětem zkoušky odborné způsobilosti je energetické auditorství, které představuje soubor postupů, jimž je společné:

- › nezávislé ověření potřeby energie pro stavby s ohledem na jejich stavební konstrukci, technická zařízení, technologická zařízení a provoz a navržení řešení k ekonomickému snížení potřeby energie u stávajících staveb a prokázání hospodárné potřeby energie u novostaveb,
- › osobami k tomu oprávněnými,
- › majícími stanovenou kvalifikaci a praxi,
- › které splňují podmínku nezávislosti.

Tématické rozsahy energetických auditů vymezují tématické okruhy uvedené v Metodických pokynech Autorizační rady ČKAIT, a to:

- › u autorizovaných inženýrů z oboru pozemní stavby tématické okruhy A až L dle přílohy č. 1, se zaměřením na energeticky úsporná řešení,
- › u autorizovaných inženýrů z oboru technologická zařízení staveb tématické okruhy A až N dle přílohy č. 5, se zaměřením na energeticky úsporná řešení,
- › u autorizovaných inženýrů z oboru technika prostředí staveb tématické okruhy A až J dle přílohy č. 6, se zaměřením na energeticky úsporná řešení.

Profil uchazeče

Samostatná specializace „energetické auditorství“ je určena pro osoby, které jsou již autorizovaným inženýrem v oboru „pozemní stavby“ nebo „technologická zařízení staveb“ nebo „technika prostředí staveb“.

Vzdělání

Je požadováno v rozsahu, jak je předepsáno pro výše uvedené obory; podmínka vzdělání je splněna platnou autorizací uchazeče ve stupni „autorizovaný inženýr“.

Praxe

Uchazeč musí mít odbornou praxi v oboru pozemní stavby (tématické okruhy A až L dle přílohy č. 1 Metodických pokynů

Autorizační rady ČKAIT), nebo v oboru technologická zařízení staveb (tématické okruhy A až N dle přílohy č. 5 Metodických pokynů Autorizační rady ČKAIT), nebo v oboru technika prostředí staveb (tématické okruhy A – J dle přílohy č. 6 Metodických pokynů Autorizační rady ČKAIT). Délka odborné praxe je stanovena v § 8 odstavce 5 zákona ČNR č. 360/92 Sb. v platném znění.

Zkouška odborné způsobilosti

Náplní zkoušky je obhajoba reprezentativního energetického auditu nebo odpovídající část projektové dokumentace a diskuse o něm ve smyslu čl. VIII Metodických pokynů Autorizační rady ČKAIT. Část zkoušky dle § 13, písm. c) se neprovádí.

Razítko

Autorizační razítko bude označeno názvem specializace „energetické auditorství“, číslo bude shodné s již přiděleným číslem razítka autorizovaného inženýra v oboru pozemní stavby nebo technologická zařízení staveb nebo technika prostředí staveb.

Okruhy zkušebních otázek pro uchazeče z oboru

Obecné:

- › smysl energetického auditu,
- › koncepce energetického auditu a jeho skladby podle užití
- › posuzování hospodárnosti jak s ohledem na ekonomická kritéria, tak z hlediska požadavku bezchybného provozu se stanovenými parametry po stanovenou dobu životnosti (vyvolaná opatření jako údržba ... atd.)
- › základy experimentálního zjišťování energetických vlastností

Pozemní stavby:

1. energetická bilance, co ji ovlivňuje
2. možnosti snížení tepelných ztrát konstrukcemi:
 - stěnami
 - plochými střechami jedno a dvouplášťovými
 - šikmými střechami
 - stropními konstrukcemi
 - podlahovými konstrukcemi
 - okny a vnějšími dveřmi
3. řazení vrstev v konstrukcích z tepelně technického hlediska
4. navrhování dodatečných tepelných izolací a jejich umístění v konstrukcích
5. hlavní rozdělení systémů a technologií dodatečných tepelných izolací
6. tepelné mosty v konstrukcích a způsoby jejich řešení
7. dispoziční uspořádání budov z hlediska minimalizace tepelných ztrát
8. zásady navrhování konstrukcí a budov z hlediska minimalizace spotřeby tepla
9. zásady navrhování konstrukcí a budov při využívání netradičních forem energie
10. tepelná pohoda osob a co ji ovlivňuje
11. tepelná stabilita místností a objektu a její vazba na spotřebu energie
12. vlastnosti konstrukcí z hlediska difuze vodní páry a její důsledky pro navrhování konstrukcí
13. stanovení základních stavebně fyzikálních kritérií měřením na stavbách
14. základní metody zjištění ekonomické návratnosti nákladů na racionalizační opatření
15. kritéria a požadavky na tepelně technické vlastnosti konstrukcí budov

16. fyzikální vlastnosti materiálů ovlivňující tepelně technické vlastnosti konstrukcí a budov
17. druhy tepelně izolačních materiálů a způsoby jejich optimálního využití v konstrukcích
18. zásady navrhování tloušťek tepelných izolací
19. snižování spotřeby energie u průmyslových budov a rozdíly proti bytovým stavbám
20. snižování spotřeby energie u zemědělských budov

Technologická zařízení staveb:

1. volba paliva pro zdroj
2. koncepce zdroje
3. ekonomická analýza zdroje
4. přenos energie zdroj – spotřebič
 - volba média
 - volba parametrů přenosového média
 - provedení přenosové cesty
 - ekonomická analýza
5. technologický spotřebič – volba
6. technologie
 - optimalizace toku energie
 - přečerpávání tepla
 - využití odpadního tepla
7. koncepce stavby z energetického hlediska
8. zajištění tepelné pohody z hlediska účelu užívání stavby a hygienických předpisů pro vnitřní prostředí

Technika prostředí staveb:

1. energetická hospodárnost vytápění a zásobování teplem
 - koncepce hospodárné otopné soustavy
 - volba kotlů, koncepce kotelny, problematika elektrického vytápění
 - hospodárná příprava teplé užitkové vody
 - koncepce hospodárného zásobování teplem sídelních útvarů
2. energetická hospodárnost větrání a klimatizace
 - hospodárné větrací a klimatizační soustavy
 - volba vzduchotechnických zařízení
3. zdravotní technika a instalace
 - koncepce hospodárných vnitřních vodovodů, přípravy a rozvodů teplé užitkové vody
 - získávání tepla z odpadní vody
4. energeticky hospodárná elektroinstalace – silové a sdělovací rozvody
 - elektrické spotřebiče, volba velikosti a výkonu, výběr (štítování), pohotovostní stav
 - orientace v cenách energetických médií v ČR, výhled, náležitosti výběru vhodného tarifu, možnosti změn
 - elektrické zařízení inteligentní budovy
5. energeticky hospodárné osvětlení
 - návaznost denního a umělého osvětlení
 - sružení osvětlení
 - umělé osvětlení
 - regulace umělého osvětlení
 - zdroje světla, svítidla, osvětlovací soustavy
6. měření a regulace jako součást energeticky úsporných opatření

Příhlášky již nyní přijímají všechny oblastní kanceláře ČKAIT.

Ing. Jaromír Šišma – garant oboru, Autorizační rada ČKAIT
Ing. Karel Dvořáček – garant oboru, Autorizační rada ČKAIT

Nekrolog



Dne 30. dubna 1999 zemřel RNDr. Ing. Karel Zima, DrSc., čestný člen České komory autorizovaných inženýrů a techniků.

Karel Zima se narodil 8. ledna 1910 ve Vinařicích u Dobrušky, kde prožil své dětství spolu se svými šesti sourozenci. Po absolvování gymnázia vystudoval ČVUT – katedru vodního hospodářství. V roce 1935 nastoupil ve Státním hydrologickém ústavu TGM v Praze – Podbabě jako vědecký aspirant, později na základě konkursu byl přijat jako městský inženýr – vodohospodář v Kladně. Zde se v roce 1941 po odborné zkoušce na ministerstvu veřejných prací stal členem Inženýrské komory jako úředně autorizovaný civilní inženýr vodohospodářský. V roce 1945 se rozhodl zvýšit si kvalifikaci studiem geologie na Přírodovědecké fakultě University Karlovy. V témže roce nastoupil do nově založeného oddělení hydrogeologie Státního ústavu geologického (SGÚ) v Praze. Studium geologie ukončil v roce 1950 doktorátem věd.

V roce 1952 se stal Karel Zima vedoucím rozšířeného hydrogeologického oddělení SGÚ. V této funkci nejdříve působil na hydrogeologickém průzkumu východočeských okresů, postižených tyfovou epidemií (Litomyšl, Vysoké Mýto, Žamberk), později se věnoval rozvoji myšlenky regionálního průzkumu. Jedním z prvních realizačních výstupů bylo zpracování mapy hydrogeologických celků v rámci regionálního hydrogeologického průzkumu pro státní vodohospodářský plán. Takový přístup byl světovým unikátem. Teprve v pozdější době byly v některých evropských zemích přijaty obdobné projekty.

V úspěšně započaté hydrogeologické práci v SGÚ (pozdějším Ústředním ústavu geologickým) však Dr. Zima nemohl nerušeně pokračovat, neboť jeho neochota přisluhovat tehdejšímu režimu způsobila, že v r. 1958 neprošel prověrkami, uskutečněnými v rámci akce politického ozdravení kádrů centrálních institucí. Ústav musel opustit a hledat zaměstnání ve výrobním podniku. Našel ho v nedávno předtím vzniklém podniku Vodní zdroje Praha v resortu vodního hospodářství. Zde se stal vedoucím oddělení hydrogeologického rozvoje.

V rámci výzkumných a průzkumných prací jak v SGÚ, tak zejména ve Vodních zdrojích se také věnoval netradičním, speciálním technickým pracím při jímání podzemních vod –

mj. zavádění širokoprofilových vrtaných studní, klinogonálních vrtaných studní, rozšíření horizontálních sběračů (studny systému Ranney), hodnocení zrnitostních poměrů zvodněného prostředí či způsobu čerpání za podtlaku. Ve svém širokém odborném spektru se věnoval hydrologii a hydraulice podzemních vod, hydrochemii, řešení hydrogeologických vztahů mezi ochranou minerálních vod západočeských lázní a těžbou (kaolin, uranová ruda, hnědé uhlí). Horlivě se věnoval zavádění strojové výpočetní techniky do hydrogeologické praxe a stál u zrodu hydrogeologických matematických modelů a prvního modelového zpracování rozsáhlých jímacích území podzemních vod. Při zajišťování zdrojů podzemních vod pro vodovodní zásobování působil na nesčíslných lokalitách. Mezi nejvýznamnější patří: jihočeská pánev, oblast Železných hor, Roudnicko, Pojizeří, oblast Žehrovky na Mnichovohradištsku, podorlická křída, přípravné práce pro II. brněnský vodovod v oblasti Březové, široké okolí Lázní Běláhoř, labské náplavy u Březhradu, Káraný – Sojovice a další.

Jeho odborná činnost zasahovala daleko za hranice republiky. Kromě účasti na hydrogeologických kongresech AIH (Belgie, Itálie, Jugoslávie, Maďarsko, NDR, NSR, Turecko) jako zaměstnanec n.p. Vodní zdroje působil v letech 1968 – 1970 v Indii v rámci UNESCO jako profesor hydrogeologie na Regional Engineering College ve Warangalu, ve státě Anhra Pradesh. Po ukončení úvazku v UNESCO se na studijní cestě v Austrálii, díky Geologickému ústavu v Brisbane, zabýval studiem poznatků z využívání hydrogeologických vrtů Velké artéské pánve ve státě Queensland. Po návratu z Austrálie zpět do Indie a po odmítnutí pokračování jeho expertní činnosti pro UNESCO tehdejšími Ministerstvem vodního a lesního hospodářství ČSSR, přechází v roce 1974 do podniku Stavební geologie a jako jeho zaměstnanec působí v Africe (Togo, Benin), dále v Mongolsku (poušť Gobi) a na Kubě. Ve Stavební geologii působil do roku 1986. Výsledky hydrogeologických průzkumů i zkušenosti ze zahraničí průběžně publikoval v období let 1947–1990 v domácích a zahraničních odborných časopisech.

Dr. Zima byl členem řady zahraničních i domácích odborných společností. V roce 1955 se účastnil zakládající konference Mezinárodní společnosti hydrogeologů (AIH) v Paříži, později (1957) se stal členem Mezinárodní společnosti pro zásobování vodou (IWSA) se sídlem v Londýně a účastnil se jejich konferencí v Anglii (Brighton), a ve Španělsku (Barcelona). Byl též členem domácích odborných organizací, sdružených tehdy při ČSAV (geologicko-geografická sekce, odborná skupina hydrogeologie), dekretem ČSAV byl jmenován členem pracovní skupiny komise pro vodní hospodářství, byl členem České asociace hydrogeologů a České geologické společnosti. V roce 1990 byl jmenován členem zkušební komise Katedry hydrogeologie a inženýrské geologie PřFUK a v roce 1993 se stal čestným členem České komory autorizovaných inženýrů a techniků (ČKAIT).

Celoživotní práce doktora Zimy byla oceněna na podzim roku 1998 na 10. hydrogeologické konferenci ve Stráži pod Ralskem, kde se stal prvním držitelem Ceny Oty Hyníe.

Čest jeho památce!

Redakční rada Z+i ČKAIT

Upozornění - výzva

Upozorňujeme všechny autorizované osoby na povinnost zápisu činností spojených s výkonem funkce autorizovaného inženýra - autorizovaného technika - autorizovaného stavitele do Deníku autorizované osoby v souladu s novelizovanými Pravidly pro používání autorizačního razítka ČKAIT z 12. 6. 1996.

Dozorčí rada ČKAIT kontrolou zjistila, že mnoho členů, autorizovaných v letech 1992-1994 (od listopadu 1994 se začaly Deníky autorizované osoby předávat při slavnostních slibech) si dosud Deník ani nevyzvedlo. Tuto možnost mají autorizované osoby v sídlech oblastních kanceláří ČKAIT, kde jsou registrovány,

a to do 30. listopadu t.r.

Po tomto termínu zahájí DR ČKAIT kontroly deníků autorizovaných osob.

V souvislosti s připravovanou kontrolou této agendy Dozorčí radou ČKAIT a dozorčími radami regionálních sekcí vás upozorňujeme i na možnost komory danou jí ust. § 11, odst. 2, písm. c) zákona č. 360/1992 Sb. v platném znění, a to na možnost ČKAIT pozastavit autorizované osobě autorizaci, pokud autorizovaná osoba po dobu nejméně 5 let nevykonávala činnost, pro kterou jí byla autorizace udělena, a to až do přezkoušení odborné způsobilosti podle § 7, odst. 1, písm. f) téhož zákona.

Dále připomínáme, že bez řádného vedení deníku není autorizovaná osoba pojištěna z titulu členství v ČKAIT.

Ing. Jan Turek, předseda Dozorčí rady ČKAIT

Informace o připojení oblastních kanceláří ČKAIT k internetové síti

Představenstvo ČKAIT uložilo Informačnímu centru ČKAIT zpracovat projekt jednotného připojení oblastních kanceláří do WWW.

V praxi to znamená, že do konce roku 1999 budou všechny OK ČKAIT připojeny k internetové síti.

Pro využití členy ČKAIT zveřejňujeme seznam e-mailových adres v současnosti již připojených oblastí (*dle stavu k 1. 7. 1999*) a současně uvádíme aktualizované adresy sídel oblastních kanceláří ČKAIT.

Kancelář ČKAIT PRAHA:

Legerova 52, 120 00 Praha 2
tel./fax: 02-24 91 33 97

Kancelář regionální sekce PRAHA - oblast Čechy:

Legerova 52, 120 00 Praha
tel./fax: 02-24 91 33 97

Kancelář regionální sekce BRNO - oblast Morava:

Vrchlického sad 2, 602 00 Brno
tel./fax: 05-57 43 10

Informační centrum ČKAIT:

Ostrovni 8, 110 00 Praha 1
tel.: 02-24 91 42 16, 24 91 40 93
e-mail: ckait@netforce.cz

Oblastní kanceláře:

PRAHA:

Legerova 52, 120 00 Praha 2
tel.: 02-24 91 33 97
e-mail: ckait@ckait-pha.anet.cz

ČESKÉ BUDĚJOVICE:

Lannova 13, 370 01 České Budějovice
tel.: 038-635 28 81
e-mail: ckait@cbcesnet.cz

PLZEŇ:

Hřimálého 37, 320 25 Plzeň
tel.: 019-27 53 07
e-mail: ckaitplzen@iol.cz

KARLOVY VARY:

Penzion Hestia, Stará Kysibelská 45, 360 00 Karlovy Vary
tel.: 017-323 46 34

ÚSTÍ NAD LABEM:

Hrnčířská 64/4, 400 01 Ústí nad Labem
tel.: 047-522 01 37
e-mail: ckait-ul@iol.cz

LIBEREC:

8. března 12, 500 01 Liberec
tel./fax: 048-510 71 87

HRADEC KRÁLOVÉ:

Jižní 870, 500 72 Hradec Králové
tel.: 049-453 07, 541 05 90
e-mail: ckaithk@serverhk.ezcom.cz

PARDUBICE:

Masarykovo nám. 1484, 532 30 Pardubice
tel.: 040-51 22 41, 671 43 76
e-mail: ckait@pce.czcom.cz

BRNO:

Vrchlického sad 2, 602 00 Brno
tel./fax: 05-57 43 10, 45 21 21 23

OSTRAVA:

28. října 150, 702 00 Ostrava
tel.: 069-661 23 09

OLOMOUC:

Jungmannova 12, 772 00 Olomouc
tel./fax: 068-522 70 97

ZLÍN:

nám. T. G. Masaryka 1281, 760 00 Zlín
fax: 067-313 18, tel.: 067-84 84 60
e-mail: ckait@zl.inext.cz

Redakční rada Z+i ČKAIT

Salon Obce architektů 1999

Ve Zprávách a informacích č. 2/99 byla vložena informace a přihláška na Salon Obce architektů 1999, na jehož pořádání se letos podílí i Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Upozorňujeme na termín předání prací k vystavení na Salonu: 1. 10. až 1. 11. 1999, v sekretariátu Obce architektů v Praze. Přihlášky jsou k dispozici rovněž v Oblastních kancelářích. Slavnostní vernisáž Salonu 1999 se uskuteční 16. 11. 1999 v 17⁰⁰ hod. ve výstavní hale společnosti TECHO Praha, U továren 770/1B, Praha 10.

Oblast Ústí nad Labem

Akce v oblasti za 2. a 3. Q. 1999

› 9. – 10. září 1999 se uskutečnil v Národním domě v Ústí nad Labem již 19. mezinárodní seminář – „Polní geotechnické metody '99“.

› OK ČKAIT spolupracovala s Fakultou dopravní ČVUT při zpracování studie „Přínosy rozvoje dopravní infrastruktury“. Jedná se o podkladový materiál pro vládu ČR a MDS ČR. Hodnotí současný stav dopravy železniční, silniční, vodní a letecké. V závěru se zaměřuje na negativní dopady zpoždění výstavby dálnice D8 z hlediska bezpečnosti dopravy, vlivu na životní prostředí.

› Díky navázané spolupráci mezi OK ČKAIT Ústí nad Labem a SPŠ stavební na Severní terase v Ústí nad Labem byl letošním maturitám přítomen jako přisedící i přednost OK ČKAIT. Příjemným překvapením je skutečnost, že nová generace stavitelů přichází do života velmi dobře odborně připravená. OK ČKAIT vypsal soutěž o nejlepšího maturanta této školy v odborných předmětech. Tři nejlepší obdrželi od přednosty OK věcné ceny a pozvání do řad ČKAIT po praxi.

Akce 4. Q. 1999

› Odborný seminář firmy Schiedel, pořádaný ve spolupráci s Nadací ABF – pracoviště Liberec.

Termín: 9. 11. 1999 Dům techniky Ústí nad Labem –
prezence od 8⁰⁰, zahájení v 8³⁰ hod.

Poznámka redakce: Podle sdělení *spolupředatele semináře fy. Schiedel bude tento seminář pořádán rovněž v Plzni – 16. 11. 1999 a Karlových Varech – 2. 12. 1999.*

› Odborný seminář na téma Dálnice D8 – současná situace výstavby v úseku Lovosice – státní hranice.

Termín: listopad 1999

› Prezentace firmy AZ Consult s.r.o. Ústí n. L.

Termín: prosinec 1999

E-mail

V OK ČKAIT Ústí nad Labem je instalováno internetové pracoviště. Využíváno je ve vzájemném kontaktu uvnitř ČKAIT, nikoliv členy. Propagace byla již na VH oblasti.

Obecně

ČKAIT připravuje vydávání CD pro jednotlivé profese. Jako pilotní program byla vytipována doprava, neboť tento resort má legislativu na velmi dobré úrovni. Garantem přípravy je Ing. Mandík.

Po jednáních s MDS ČR bylo rozhodnuto zpracovat na CD v 1. etapě vydané a platné Technické podmínky, event. vzorové listy a metodické pokyny.

V této etapě budou převedeny nedostupné podklady na CD, v další etapě bude verze v hypertextové podobě s uvedením odvolávek.

Toto CD bude navazovat na připravené CD:

Dodací podmínky pro PK (DP),

Technické kvalitativní podmínky staveb PK (TKP),

Výkony stavebního dozoru na stavbách PK,
které zajišťuje přímo MDS ČR.

Ing. Martin Mandík, přednost OK ČKAIT Ústí nad Labem

Oblast Brno

Soutěž o nejlepší diplomové práce, vyhlášená OK ČKAIT Brno a VUT FAST v Brně

OK ČKAIT Brno se i v letošním roce finančně spolupodílela na soutěži o nejlepší diplomové práce VUT FAST v Brně.

Členové brněnské oblasti ČKAIT, kteří působili v hodnotitelských komisích, ocenili zvyšující se úroveň diplomových prací a vítězům předali věcné dary v celkové hodnotě 20.000 Kč. Navíc výbor oblasti rozhodl o bezplatné účasti 2 absolventů – vítězů soutěže – na tematických exkurzích ČKAIT v Rakousku a Německu, pořádaných brněnskou oblastí ČKAIT v červnu a srpnu t.r.

Obor	Pořadí	Diplomant
S	1	Tomáš Janík
	2	Václav Hrubý
	3	Václav Veselý
K	1	Jiří Bošík
	2	Alice Syptáková
	3	Tomáš Komárek
V	1	Dagmar Štolcarová
	1	Kateřina Šindelářová

Ing. Miroslav Loutocký, OK ČKAIT Brno

Pracovní setkání ke kvalitě staveb

ČKAIT – oblast Brno v rámci svých odborných aktivit pořádá ve spolupráci s regionálním pracovištěm ministerstva pro místní rozvoj pracovní setkání.

Záměrem organizátorů je pro pracovní setkání zajistit podklady do těchto programových bloků:

- Úroveň výkonu činnosti autorizovaných osob z pohledu stavebních úřadů (projektová dokumentace, dozorování staveb, realizace)
- Specifikace problémů s ohledem na práci stavebních úřadů – poznatky z praxe – zkušenosti autorizovaných osob (územní řízení, stavební řízení, kolaudační řízení, státní stavební dohled ...)
- Nejčastější případy profesních pochybení autorizovaných osob (analýza kontrolních orgánů ČKAIT z projednávaných stížností, podnětů a kauz před Dozorčí radou ČKAIT a Stavovským soudem ČKAIT, analýza stavebních úřadů)
- Poznatky z aplikace novely stavebního zákona; standardizace projektové dokumentace; poznatky z aplikace Výkonového a honorářového řádu ČKAIT
- Postavení autorizované osoby v procesu výstavby

Pracovní setkání se uskuteční za účasti pracovníků referátů regionálního rozvoje okresních úřadů, zástupců stavebních úřadů, funkcionářů ČKAIT a přihlášených autorizovaných osob oblasti Brno na Stavební fakultě VUT v Brně 30. listopadu t.r.

Vaše zkušenosti a podklady můžete adresovat písemně do 30. 9. 1999 na adresu OK ČKAIT Brno, Vrchlického sad 2, 602 00 Brno.

Všechny včas předané podkladové materiály zpracujeme do sborníku, který bude rozeslán účastníkům setkání. O výstupech z tohoto setkání Vás budeme informovat rovněž na stránkách Z+i ČKAIT.

Mgr. Božena Pivcová, OK ČKAIT Brno

Oblast Zlín

Informace z oblasti

V druhém pololetí 1999 seznámí oblastní kancelář členy oblasti se současně řešenou problematikou a činnostmi ČKAIT:

Seminář: „Autorizovaný inženýr a technik v procesu výstavby“

Práva a povinnosti autorizovaných inženýrů a techniků působících ve stavebnictví.

Účastníci: stavební inženýři a technici, tvůrci publikace, stavební úřady, živnostenské úřady, zástupce ministerstva.

Seminář: „Revitalizace bytových panelových staveb“

- Současný technický stav panelových staveb jednotlivých okresů oblasti.
- Zkušenosti z již proběhlé revitalizace.
- Stanovisko ministerstev a připravovaný program revitalizace bytových panelových staveb.
- Státní dotace na revitalizaci panelových staveb.
- Finanční podpory a záměry ČEA.
- Regionální rozvojová agentura.
- Životní prostředí a jejich vzájemná provázanost.

Účastníci: zástupce ministerstva pro místní rozvoj, zástupci obcí, majitelé bytových panelových domů, finanční ústav, ČEA, Regionální rozvojová agentura, Životní prostředí, stavební firmy projekční a realizační, autorizovaní inženýři a technici ve stavebnictví, široká stavební veřejnost.



Oblast Zlín prezentuje své tiskoviny Informačního centra ČKAIT – vystavené ve výloze v přízemí budovy kanceláře oblasti Zlín, nám. T. G. Masaryka 1281, tel. 067 - 313 18, 84 84 60.

Tyto vystavené tiskoviny jsou k nahlédnutí v oblastní kanceláři, kde si mohou členové ČKAIT tiskoviny zakoupit.

Víte co je **Regionální rozvojová agentura**? Jaké jsou její úkoly v zastoupení regionu ...? Jaké může poskytovat služby Vám, firmám, obcím ... Vyčerpávající informace najdete na internetu: <http://region.zlin.cz/>, nyní ve zkušebním provozu. Od října 1999 se předpokládá rozšířený provoz pro celý NUTS II – Střední Morava, tj. Zlínský a Olomoucký kraj.

Konzultovat můžete také s Ing. Oldřichem Rybaříkem, náměstkem primátora města Zlína a předsedou představenstva Regionální

rozvojové agentury Východní Moravy a s Ing. Jaromírem Schneiderem, ředitelem Regionální rozvojové agentury Východní Moravy, budova Centroprojektu, Štefánikova 167, 760 01 Zlín, tel. 067 - 52 14 98.

Prezentaci s možností konzultací aktuálně zařadíme do seminářů oblasti.

Aktuální informace z oblasti najdete na internetové stránce ČKAIT oblast Zlín – www.ckait.cz.

Stavební listy

O stavebních zajímavostech ze svého okolí, vhodných ke zveřejnění, můžete informovat ČKAIT kancelář oblasti. Články a informacemi se bude zabývat redakční rada oblasti, a následně je uplatní ve Stavebních listech a dalších profesních tiskovinách. Články jsou hrazeny dle novinářských ceníků.

V průběhu roku je potřeba zvážit a přehodnotit profesní připojištění Vás jako členů ČKAIT a návazně Vaší firmy. V případě potřeby se informujte v kanceláři ČKAIT oblasti Zlín, případně v partnerské pojišťovně IB Zlín.

ČKAIT připravuje **certifikaci malých a středních projekčních firem** členů ČKAIT za přijatelné ceny. O možnostech využití této služby Vás bude oblast aktuálně informovat.

Své neshody s podnikatelskými partnery můžete řešit

› soudní cestou

› u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře. *Informace o jeho využití je možno získat také u JUDr. Jurkovičové, rozhodce Rozhodčího soudu, která zodpovídá za činnost soudiště ve Zlíně, Kontakt: Zlín, Zarámí 4077, tel. 067-353 41.* Nezapomeňte, že s případným oslovením Rozhodčího soudu a jeho následným verdiktem musí souhlasit obě smluvní strany a proto je nutno jejich souhlas zajistit již v předmětné smlouvě o zakázce.

› profesní a etické stížnosti můžete konzultovat a uplatnit v oblastní kanceláři ČKAIT a kanceláři ČKAIT Praha

Uvažujete o získání uznání své autorizace na Slovensku? Informujte se v kanceláři oblasti Zlín.

Tiskoviny SKSI jsou k nahlédnutí v ČKAIT OK Zlín.

Představenstvo ČKAIT rozhodlo na svém zasedání o výrazné finanční podpoře členům na profesní zájezdy za poznáním.

Oblast Zlín v letošním roce navštívila Berlín s profesní náplní vodohospodářské stavby.

V roce 2000 je již připravován z oboru vodohospodářského profesní zájezd na jednu z největších výstav pro vodní hospodářství, pořádanou jednou za dva roky AQUATECH 2000, Amsterdam, s doprovodným profesním programem – termín 26. 9. – 29. 9. 2000.

Pro příští rok očekáváme opět návrhy na profesní zájezd členů oblasti jednotlivých oborů.

ČKAIT prodloužila smlouvu s firmou Autodesk spol. s r.o.. Na jejich nabídku se můžete informovat u zástupců firmy, nebo na internetu www.autodesk.com/autocad.

Prezentace firmy bude součástí akcí ČKAIT oblasti Zlín.

Máte dobrý nápad, potřebujete profesní informaci, pomoc, konzultaci – obraťte se na ČKAIT, kancelář oblasti, nám. T. G. Masaryka 1281, Zlín, tel./fax: 067 - 313 18, e-mail: ckait@zlinext.cz

Ing. Matylda Dufková, přednostka oblasti ČKAIT Zlín

Oblast Karlovy Vary

Silniční konference 1999

Česká silniční společnost
Ministerstvo dopravy a spojů ČR
Ředitelství silnic a dálnic ČR

ve spolupráci se
Správou a údržbou silnic Otovice
a agenturou VIACO

pořádají pod záštitou
ministra dopravy a spojů ČR
Antonína Peltráma

ve dnech 2. a 3. listopadu 1999
v hotelu Thermal Karlovy Vary
Silniční konferenci 1999



Hlavním cílem letošní silniční konference je seznámení odborné veřejnosti s aktuálními problémy a úkoly silničního hospodářství zejména v souvislosti s omezenými finančními zdroji státního rozpočtu na výstavbu a opravy silnic a dálnic. Dále bude pozornost zaměřena na legislativní otázky v souvislosti s připravovanou transformací státní správy, na sbližování naší legislativy s legislativou Evropské unie a na otázky rozvoje silniční sítě ve vztahu k hospodářskému rozvoji území a ochraně životního prostředí a na aktuální otázky technického rozvoje v silničním hospodářství.

Součástí konference bude doprovodná výstava.

Program konference – úterý 2. listopadu 1999

13⁰⁰–15⁰⁰ Úvodní blok

- › Zahájení konference
- › Úvodní projev ministra dopravy a spojů České republiky
- › Rozvoj sítě silnic a dálnic a územní plánování
- › Přínosy rozvoje silniční infrastruktury
- › Diskuse

15³⁰–18⁰⁰ Financování, legislativa a možnosti rozvoje silnic a dálnic

- › Úkoly silničního hospodářství na přelomu tisíciletí
- › Hlavní úkoly ředitelství silnic a dálnic ČR pro nejbližší období
- › Stav sítě silnic a dálnic v roce 1999
- › Financování dopravní infrastruktury z prostředků státního rozpočtu

- › Silniční hospodářství v rozpočtu MDS ČR v roce 2000
- › Možnosti využití fondů Evropské unie a úvěrů zahraničních bank pro financování silnic a dálnic
- › Nová legislativa MDS ČR se zaměřením na silniční hospodářství a její vazba na transformaci státní správy
- › Diskuse

Program konference – středa 3. listopadu 1999

08⁰⁰– 9³⁰ Firemní prezentace

10⁰⁰–12³⁰ Aktuální otázky technického rozvoje

- › Aktualizace technických předpisů pro silniční hospodářství
- › Technická legislativa a její sbližování s evropskou unií
- › Rozvoj podpůrných prostředků pro silniční hospodářství
- › Aktuální problémy technologie výstavby a údržby silnic a dálnic
- › Inteligentní dopravní systémy – poznatky z 1. evropského kongresu ITS a možnosti jejich využití v našich podmínkách
- › Pravděpodobné důsledky požáru v alpských tunelech pro provozování a výstavbu tunelu pozemních komunikací
- › Diskuse

12³⁰–13⁰⁰ Závěr konference

15⁰⁰ Ukončení doprovodné výstavy

Bližší informace obdržíte v sídle OK ČKAIT Karlovy Vary, popř. u organizátorů konference:

Správa a údržba silnic Otovice

Na vlečce 177, 362 32 Otovice u Karlových Varů

Agentura VIACO, Za vokovickou vozovnou 19, Praha 6 Liboc

tel.: 02 - 20 56 14 52, 20 56 14 54, fax: 20 56 14 56

e-mail: viaco@vol.cz

Ing. Svatopluk Zidek, přednosta oblasti ČKAIT Karlovy Vary

Oblast České Budějovice

Rozsah a kvalita projektové dokumentace

V oblasti České Budějovice se konají pravidelné odborné akce, které organizuje ČKAIT, ČSSI, ČKA a SPS. Červnová akce pořádaná dne 17. 6. 1999 měla charakter klubového večera. Účast na ní přijali zástupci Informačního centra ČKAIT – paní Marie Báčová, Ing. Václav Chalupa a Ing. Aleš Matoušek, kteří se podílejí na vydávání odborných publikací.

V úvodu Ing. Straka poukázal na úzkou souvislost kvality projektové dokumentace s využíváním metodických a technických standardů. Byla zmíněna též potřeba spolupráce při přípravě standardů s legislativními odborníky ČKA. Krátce byl vysvětlen vztah jednotlivých stupňů projektové dokumentace a způsobu realizace stavby. Podle zvoleného způsobu výstavby zajišťují zpracování dílčích stupňů projektové dokumentace různé subjekty (investor, projektant, dodavatel). Jako slabá místa byly zmíněny zejména přetrvávající nízká kvalita realizační dokumentace a absence uživatelské dokumentace.

Paní Báčová poté poskytla souhrnnou informaci o jednotlivých edičních řadách publikací ČKAIT a připravovaných dokumentech, které budou vydávány v průběhu letošního a příštího roku. Jedná se zejména o 2. rozšířené vydání Slovníku pojmů ve výstavbě, který obdrží všechny autorizované osoby. Ukazuje se potřeba sjednotit používanou terminologii s orgány státní správy

a „stavebními“ ministerstvy. Nejednotnost výkladu jednotlivých pojmů přináší ve svém důsledku například ekonomické problémy v daňové oblasti (rozdíl mezi rekonstrukcí a zhodnocením). V současné době je již ČKAIT jako rovnocenný účastník vyzývána k přípravě nových zákonných předpisů. Potvrzuje se potřeba mít připravené vlastní dílčí dokumenty, které budou nabízeny orgánům státní správy místo pouhé kritiky stávajících nevyhovujících předpisů. Dalšími připravovanými dokumenty jsou například Technické požadavky na výrobky ve vazbě na novelu zákona č. 22/1997 Sb., Právo Evropské unie v oblasti BOZP ve stavebnictví, Stavebně historické průzkumy staveb a další.

Ing. Chalupa vysvětlil systém přípravy a využívání Doporučených standardů metodických (DOS.M.10 – Dokumentace projektu, dokumentace stavby; DOS.M.13 – Dokumentace projektu, Basic Design, Detail Design a DOS.M.15 – Management projektů spojených s výstavbou). Byly blíže vysvětleny pojmy související se zabezpečováním realizační dokumentace. Pro využití v nabídkových řízeních na státní zakázky je určena Směrnice Ministerstva financí č. 12/1998, která stanoví přesná kritéria pro poskytnutí veřejných prostředků.

Ing. Matoušek seznámil přítomné s Doporučenými standardy technickými (DOS.T). Byly uvedeny konkrétní příklady při jejich používání. DOS.T slouží ke sdělení informací o stavebních a technologických postupech a jsou zpracovány jako podklady pro projektování. Čerpají, mimo domácích poznatků, ze zahraničních zdrojů a obsah jednotlivých titulů je harmonizován s předpisy Evropské unie. Obecným znakem DOS.T je soulad s podmínkami bezpečnosti práce a životního prostředí. Tvorbu DOS.T zabezpečuje, financuje a vydává ČKAIT. K přípravě jednotlivých dokumentů jsou vyzýváni všichni členové ČKAIT, náměty je možné směřovat redakčnímu radovi Ing. Aleši Matouškovi (tel. 02-2491 33 97). Ke zvýšení prestiže doporučených technických standardů povede jejich využívání v rámci zpracovávané projektové dokumentace formou závazných odkazů na provedení a parametry jednotlivých technologií.

V následné diskusi byl zdůrazněn vztah mezi kvalitou projektové dokumentace a jejím dostatečným ohodnocením. Bylo konstatováno, že v současné době ČKAIT a ČKA již prokázaly opodstatněnost svojí existence a neměly by se proto obávat ve snahách o zlegalizování honorářového řádu nařízení z omezování svobodného trhu. Tlakem na kvalitu projektů je třeba je třeba stavební úřady přesvědčit o potřebě důkladné kontroly dokumentace předkládané v jednotlivých řízeních, o zvýšení aktivity státního stavebního dohledu a stavební policie. Byly zmíněny některé zpracované prováděcí dokumenty, které u nás z obav o přílišnou regulaci byly zamítnuty, zatímco na Slovensku byly převzaty a již se využívají v praxi (např. předpis o rozsahu prováděcí dokumentace). Byla předána informace o připravovaném Salonu obce architektů 1999. Cílem přehlídky je společná prezentace prací architektů a inženýrů. Byly diskutovány souvislosti sladění legislativy s Evropskou unií, což podmiňuje poskytnutí miliardových investic do naší republiky v souvislosti s připravovaným vstupem do EU.

V závěru předseda OP ČSSI České Budějovice ing. Vonášek vyzval ke sblížení spolupráce inženýrů a architektů v jihočeském regionu, tato výzva byla přítomnými architekty opětována. Poděkoval zástupcům Informačního centra za jejich podnětné informace. O poutavosti diskuse jistě svědčí její ukončení až v pozdních večerních hodinách.

Ing. Jiří Straka

Plán odborné činnosti oblasti Č. Budějovice na II. pololetí 1999

21. 10. 1999

8³⁰ hod. instruktáž **Kvalitativní přejímka silničních prací**
SPŠ stavební, aula Č. Budějovice

13⁰⁰–18⁰⁰ hod. **Exkurze** do zkušebny silničních prací
(Planá u ČB).

16⁰⁰ hod. **Netradiční zdroje energie**

SPŠ stavební, aula Č. Budějovice (informace v kanceláři)

18. 11. 1999

Postavení autorizované osoby v procesu výstavby – seminář
(informace v kanceláři)

16. 12. 1999

Klubový večer na téma Certifikace
(informace v kanceláři)

Ing. Jiří Schandl, přednosta oblasti

Plán ediční činnosti ČKAIT na rok 1999 s výhledem na rok 2000

Vydávání publikací, zařazených do edičního plánu ČKAIT na příslušný rok, je ovlivňováno zejména legislativním procesem, přípravou novel a nových zákonů, prováděcích vyhlášek či vládních nařízení. Proto je ediční plán připravován v delším časovém výhledu.

V ediční řadě A – Základní knižnice odborných činností ve výstavbě chceme postupně pokrývat jednotlivé oblasti a činnosti ve výstavbě, pro které se zpracovávají výběry platných obecně závazných předpisů případně dalších normativních dokumentů.

Doporučené standardy metodické (DOS.M) vymezují a podávají výklad jednotlivých pojmů a postupů, používaných ve výstavbě, které lze považovat za obvyklé, tj. za obchodní zvyklost, vysvětlují jejich vzájemnou vazbu, návaznost na obecně závazné předpisy a stavební praxi. Sledují tendence přizpůsobení zvyklostem společné evropské úrovně a praxe. Jednotlivé tituly jsou věnovány přípravě a organizaci výstavby, rámcovým právním, organizačním, obchodním, technickým a technologickým podmínkám procesů ve výstavbě. Respektují a rozvíjejí prvky systému projektového řízení a systému řízení jakosti ve výstavbě.

Spojícím dokumentem této ediční řady je Slovník pojmů ve výstavbě, který vysvětluje a definuje vybrané odborné termíny v oblasti výstavby a dodávek investičních celků.

Jestliže jsou pojmy vysvětlené v DOS.M použity ve smlouvách nebo v jiných významných dokumentech, je možné se na znění příslušného metodického standardu ve smlouvě odvolat.

Do ediční řady Technická knižnice autorizovaného inženýra a technika jsou zařazovány technické publikace a praktické příručky určené pro další vzdělávání a rozšiřování poznatků členů ČKAIT a další odborné veřejnosti.

Doporučené standardy technické (DOS.T) poskytují odborný návod pro konstrukční, technické nebo technologické postupy, kritéria a opakované procesy ve výstavbě. Navazují na obecně závazné právní předpisy a české technické normy, doplňují zejména oblasti, které nejsou českými technickými normami řešeny. Nahrazují dříve vydávané a nyní zrušené oborové a podnikové normy. Vyjadřují současný stav techniky a úrovně odborných teoretických znalostí v dané problematice.

Jestliže jsou pojmy vysvětlené v DOS.T použity ve smlouvách nebo v jiných významných dokumentech, je možné se na znění příslušného technického standardu ve smlouvě odvolat.

Titul	Obdrží	Poznámka
Řada A – Základní knižnice odborných činností ve výstavbě (flalová knižnice)		
Technické předpisy ve výstavbě	všechny AO	
Přehled základních předpisů v oblasti BOZP ve stavebnictví	všechny AO	
Technické požadavky na výrobky, posuzování shody – základní předpisy	všechny AO	rok 2000 (ve vazbě na připravovanou novelu zákona 22/97)
Zdravotní a hygienické předpisy ve výstavbě	všechny AO	
Autorizace ve výstavbě	všechny AO	(rozesláno v červenci 1999)
Předpisy (směrnice) EU, týkající se stavebních profesí, staveb a stavebních výrobků	všechny AO	1999 příprava, vydání 2000
Řada B – Doporučené standardy metodické (DOS.M.; zelená knižnice)		
Slovník pojmů ve výstavbě – 2. rozšířené vydání	všechny AO	
Pracovní úrazy ve výstavbě	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Bezpečnost práce ve výstavbě (Osnovy školení BOZP a PO)	všechny AO	
Zásady první pomoci ve stavebnictví	subskripce	rok 2000
Právo Evropské unie v oblasti BOZP ve stavebnictví	subskripce	rok 2000
Ekonomické úvahy a rozborů ve výstavbě (Ceny, kalkulace, rozpočty)	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Kontrola výstavby v praxi	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Certifikace systémů jakosti v malých a středních stavebních firmách	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Certifikace systémů jakosti v projektových a inženýrských firmách	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Příprava území pro výstavbu	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Zadávací a příprava stavby	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Nákupy pro výstavbu	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Stavebně historické průzkumy staveb	subskripce	rok 2000
Hodnocení objektů zasažených požárem a výbuchem	subskripce	rok 2000
Hygiena práce ve výstavbě	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Řada C – Technická knižnice (modrá knižnice)		
Navrhování ocelových a ocelobetonových konstrukcí	subskripce	skluz edičního plánu 1998
Poruchy a rekonstrukce zděných budov	subskripce	skluz edičního plánu 1998
Čistírny odpadních vod	subskripce	rok 2000
Zdravotní nezávadnost staveb	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Hydromeliorace	subskripce	rok 2000
Provizoria inženýrských staveb za mimořádných událostí	subskripce	subskripce byla vložena v Z+1 2/99
Revitalizace vodních toků	subskripce	rok 2000
Požární bezpečnost stavebních objektů	subskripce	subskripce v Z+1 3/99
Řada D – Doporučené standardy technické (DOS.T.; věstníkový formát) – III. soubor. subskripce v Z+1 3/99		
Normy ISO ve výkresech pozemních staveb	Referenční podmínky hodnocení energetické náročnosti staveb	
Tepelně technický návrh a posouzení obvodových stěn	Malé vodní elektrárny	
Tepelně technický návrh a posouzení střech	Parametry vnitřního prostředí staveb	
Tepelně technický návrh a posouzení otvorových výplní	Uzávěrová zařízení vodohospodářských děl	
Sanace zděných kleneb	Inteligentní budovy	
Pozemkové úpravy	Optimalizace vytápění průmyslových a skladových hal	
Dopravně zklidněné komunikace	Vlhkost vzduchu v budovách a provozech	
Protihlukové clony u komunikací	Provoz a údržba osvětlovacích zařízení	
Vlhkost ve spodní části objektu	Osvětlování ve zdravotnických zařízeních	
Čištění kanalizací	Osvětlování v administrativních budovách	
Stanovování kapacit skladů statkových hnojiv	Osvětlování ve školách	
Sanace betonových nádrží	Osvětlování v prostorách obchodu a služeb	
Sanace ocelových konstrukcí – výpočty	Umělé osvětlování sportovišť	
Praktické navrhování ocelových konstrukcí s podajnými styčnicí	Proslunění staveb	
Manipulační prvky ve stavebnictví	Osvětlení vnitřních prostor s obrazovkami	
Protierozní ochrana	Optimalizace řešení denního a umělého osvětlení z hlediska zdravé pohody prostředí a úspory energie	
Bezpečnost a provozní spolehlivost malých vodních nádrží		
Mimo ediční řady		
Titul	Obdrží	Poznámka
Tepelná ochrana budov – odborný časopis	zvýhodn. předplatné	ve spolupráci s Čechem pro zateplování budov
Stavební ročenka 2000	všechny AO,	1999/2000 ČSÚ
Ročenka ELEKTRO 2000	mimo spec. elektro	2000, FCC PUBLIC
Průvodce stavebníka II: Rekonstrukce	specializace elektro	obj. Z - I 2/99, ExpoData Brno
Celoživotní vzdělávání: Přehled vybraných vzdělávacích programů pro stavební profese 1999/2000	prodejní cena AO	09/99 ve spolupráci se SPS
Přehled stavebního software v ČR	všechny AO	11/99 ve spolupráci s vydavatelstvem VEGA
ČR v číslech 1999 + České stavebnictví v číslech 1999	všechny AO	11/99 ve spolupráci s ČSÚ
Rozvíjení tvořivosti techniků (autor: Prof. Ing. L. Votruba)	všechny AO	12/99 ve spolupráci s ČMÚ ACADEMIA AV ČR
Moderní strojní technika a technologie zemních prací (Ing. A. Vaněk)	subskripce	11/99 ve spolupráci s ČMÚ ACADEMIA AV ČR
Tepelná akumulace stavebních konstrukcí (Doc. Ing. J. Řehánek)	subskripce	2000 ve spolupráci s ČMÚ ACADEMIA AV ČR
Požár Národního divadla (autor M. Ivanov)	subskripce	subskripce Z + I 3/99
Ve spolupráci s Českou společností pro beton a ždivo		
Dějiny betonového stavitelství v českých zemích do konce 19. století	prodejní cena AO	objednávka v Z+1 1/99
Drátkobetonové konstrukce		objednávka v Z+1 1/99
Vyztužování sítěmi	prodejní cena AO	objednávka v Z+1 1/99

INOVACE ROKU '99

Asociace inovačního podnikání ČR vyhlašuje pod záštitou místopředsedy vlády ČR
Doc. Ing. Pavla Mertlíka, CSc. soutěž o cenu

INOVACE ROKU '99

Podmínky soutěže

Soutěže se může zúčastnit každá firma se sídlem v ČR.

Do soutěže se přihlašuje původní inovační produkt (výrobek, resp. jeho design; technologie, resp. výrobní postup) české provenience.

Podmínkou přijetí je existence vzorové nabídky (funkčního vzoru, prototypu, ověřovací série, u firmy ověřitelného postupu, atp.).

Hodnotící kritéria:

A – Technická úroveň produktu (stupeň inovace)

B – Původnost řešení (patentová situace)

C – Postavení na trhu (porovnání s konkurencí, objem potenciálního trhu)

D – Vliv na životní prostředí (příznivě ovlivňuje, bez vlivu, škodlivý)

Návrhy přijaté výběrovou komisí budou zveřejněny v celostátním katalogu „INOVACE ROKU '99“ a v odborném časopisu ip&tt vydávaném AIP ČR a na WWW stránkách AIP ČR.

Produkty, které získají cenu „INOVACE ROKU '99“ budou prezentovány na výstavě INOVACE '99 v Praze 7.– 9. 12. 1999.

Firmy, které získají cenu „INOVACE ROKU '99“ mohou využít výhod členů Klubu inovačních firem AIP ČR.

Přihlášky:

K účasti v soutěži o cenu INOVACE ROKU '99 je možno využít přetištěnou přihlášku. Registrační poplatek: 1500 Kč (variabilní symbol: 1299) IČO 49368842, č. ú.: 42938-021/0100 KB Praha-město.

Uzávěrka přihlášek: 30. října 1999

Podrobnější informace o soutěži je možné vyžádat na adrese:

Asociace inovačního podnikání ČR, Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

tel.: 02-21 08 22 75, fax 02-21 08 22 76, e-mail: icitt@aiocr.cz

www.aiocr.cz

INOVACE ROKU '99

1. Název firmy			
2. Adresa			
		IČO	
3. Kontaktní osoba		Funkce	
4. Telefon	 /	Fax	
		E-mail	@.....
5. Charakteristika podniku (max. 30 slov – pro zveřejnění v katalogu – česky; anglicky)			

6. Počet zaměstnanců	
7. Do soutěže přihlašujeme	☐ – výrobek ☐ – technologický postup
Název (česky)	
(anglicky)	
Obor	

8. Přílohy k přihlášce do soutěže o cenu INOVACE ROKU '99

podnikatelský titul:

a) právnické osoby – kopie výpisu z obchodního rejstříku

b) fyzické osoby – kopie živnostenského listu

popis inovačního produktu v rozsahu 2 až 3 strany strojopisu obsahující

– charakteristiku produktu (výrobku, technologie) a jeho porovnání se stavem úrovně techniky v tuzemsku a v zahraničí

– patentovou situaci, průkazné doložení původnosti řešení

– odbytovou pozici

– údaje o vlivu realizace nového produktu na životní prostředí

9. Kritéria přijetí do soutěže

– k účasti v soutěži se může zúčastnit každá firma se sídlem v ČR

– k prezentaci se přihlašuje původní inovační produkt (výrobek, resp. jeho design, technologie, resp. výrobní postup) české provenience

– pro předmět prezentace musí existovat vzorová nabídka (funkční vzor, prototyp, u firmy ověřitelný postup)

10. Cena

Nejlepší oceněné produkty budou prezentovány na výstavě INOVACE '99 v Praze ve dnech 7. až 9. prosince 1999, budou zveřejněny v souhrnném celostátním katalogu „INOVACE ROKU '99“, v odborném časopise Inovační podnikání a transfer technologií a na WWW stránkách AIP ČR.

Datum Podpis, razítko

Novinky v informačních fondech oblastních kanceláří

Základní informační pomůcky, příručky apod. týkající se výkonu činnosti autorizovaných osob jsou vedle Informačního centra ČKAIT k dispozici také v Oblastních kancelářích. K posledním přírůstkům těchto základních informačních fondů patří:

CD disk Elektro

Polabské školici a informační středisko Nymburk, které se již několik let zabývá organizováním školení pro pracovníky v oboru elektrotechniky, připravilo a vydalo CD ROM Elektro. Na CD disku jsou uloženy v plném znění obecně závazné předpisy (zákony a vyhlášky) týkající se výkonu odborných činností a podnikání v oboru elektro, v podstatném výtahu cca 700 ks elektrotechnických norem, více než 500 zkušebních otázek pro přípravu ke zkouškám, formuláře k provádění revizí a další informace. Textové dokumenty jsou uloženy v hypertextovém prostředí, které umožňuje vyhledávání potřebných informací a přecházení mezi soubory pomocí vnitřních vazeb souvisejících pojmů a termínů. CD ROM ELEKTRO je použitelný na všech počítačích, počínaje PC 386, které mají instalovány Windows verze 3.1 a vyšší. Je průběžně aktualizován. Producent PŠIS Nymburk pořádá pro zájemce kurz používání tohoto CD disku.

Plynárenská příručka

Kolektiv autorů, vydal GAS, s. r. o., Praha v r. 1997, 1192 str., nedílnou součástí tištěné knihy je CD-ROM. Publikace byla vydána u příležitosti 150 let plynárenství v Čechách a na Moravě. Příručka podává přehled o vzniku a vývoji plynárenství, o proměnách oboru, o současném stavu plynárenství, o bezpečných a úsporných technologiích využívání plynu. Jednotlivé kapitoly jsou věnovány tématům

historie plynárenství
zemní plyn ve světě
základní fyzikální veličiny a jednotky
vlastnosti topných plynů a spalování
stavové a transportní vlastnosti topných plynů
ekologie
těžba a úprava zemního plynu
podzemní zásobníky plynu
kompresní stanice
potrubní přeprava plynu
odorizace plynu
protikoroze ochrana
regulátory, regulační orgány
geografický informační systém
modernizace průmyslových plynových spotřebičů
detekce plynů, bezpečnost a přístrojová technika
zabezpečení plynových zařízení při rozvodu a použití plynu
měřicí technika v plynárenství
plasty v rozvodu plynu
armatury
integrované měřicí, řídicí a informační systémy
propan, butan a jejich směsi
domovní plynovody
kogenerace
zkapalněný zemní plyn
spotřebiče pro domácnost a ostatní maloodběr
plynové hořáky
plynové kotle a kotelny
moderní způsoby vytápění plynem
prevence vzniku havárií na vysokotlakých plynovodech
plynové pístové spalovací motory a turbíny
plyn v dopravě
plyn v palivových člancích

tlaková energie plynu v plynárenské soustavě
tepelná čerpadla poháněná plynem
odvody spalín
bezpečnost a ochrana zdraví při práci
hygienické požadavky na technická zařízení a výrobky
čištění plynů od tuhých a kapalných nečistot
průmyslové palivové pece
průmyslové plynovody
oxidy dusíku
bioplyn.

Je připojen abecední rejstřík předmětových hesel a informace o autorech.

Marie Báčová, Informační centrum ČKAIT

Nové zahraniční materiály ve studovně IC ČKAIT

Použití oceli ve stavebnictví

Studovna Informačního centra ČKAIT získala řadu materiálů ze *Stahl-Information-Zentrum, Düsseldorf*. Toto informační středisko vydává řadu odborných technických příruček o použití oceli ve stavebnictví. Jednotlivé svazky obsahují zejména pečlivě vybrané příklady uplatnění oceli v konkrétních druzích staveb. Vedle podrobného popisu ocelových konstrukčních prvků se zmiňují také o celkovém architektonickém a urbanistickém pojetí návrhu, o návaznostech na stávající zástavbu a o estetických a ekologických parametrech realizované výstavby. Všechny materiály jsou pro členy ČKAIT k dispozici ve studovně Informačního centra, Ostrovní 8, Praha 1.

Z příruček jsme vybrali několik ukázek ve stručném výtahu:

A. Výstavba Spořitelny akademie a centrály Zemské stavební spořitelny Postupim

Uskutečnila se v blízkosti pozemku, na kterém byly v minulosti stavěny známé vzducholodi Zeppeline. Stavební pozemek kladl na projektanta objektů značná omezení jak ve výšce zástavby, tak i vzhledem k blízkosti Templinského jezera. Výstavba zahrnuje pět hlavních objektů s nosnou ocelovou konstrukcí, v nichž jsou umístěny provozy řízení spořitelny, školici a ubytovací místnosti pro frekventanty vzdělávacích programů, pořádaných spořitelnou (převážně jednolůžkové pokoje), knihovna, videotéka, aula, kavárny, plochy pro veřejné výstavy a další sportovní, rekreační a kulturní vybavení. Objekty jsou až 135 m dlouhé. Výstavba byla zahájena v listopadu 1993 a dokončena na podzim 1996. Celková plocha pozemku je 54 000 m², zastavěná plocha 27 000 m², celková plocha podlaží 100 000 m².

B. Výstavba Komerční banky ve Frankfurtu n. Mohanem

Popis výstavby nejvyšší administrativní budovy v Evropě, kterou projektoval známý anglický architekt Sir Norman Foster. Objekt realizovaný ve stávající zástavbě vyvolal značné diskuse o oprávněnosti umístění, neboť se okolo něj vytvořilo nové městské centrum, které potlačilo původní historické. Vlastní objekt je půdorysně rovnostranným trojúhelníkem s 63 podlažími, se zahradami, umístěnými vždy v desátém podlaží střídavě na všech třech stranách. Výška zahradního podlaží je vždy 4 podlaží. Celkem je takových prostorů devět. Stavba je vysoká 258,70 m, s anténou 300,01 m, výška podlaží 3,75 m, celková užitná plocha je 52 700 m², hmotnost ocelové konstrukce je asi 18 500 tun (na jedno podlaží asi 300 tun), rytmus montáže byl konstrukce dvou podlaží za týden. Popis obsahuje řadu konstrukčních detailů a postupů montáže a celkového dokončování.

C. Výstavní haly mezinárodního vzorkového veletrhu v Lipsku

Popis ocelových halových konstrukcí, realizovaných na novém pozemku v Lipsku. Hlavní hala obloukového tvaru zastřešuje plochu 250×80 m a byla již oceněna cenou německých inženýrů za dokonalé spojení ocelové konstrukce s dokončovacími prvky. Každá z pěti výstavních hal má rozměry 150×150 m, jedna z nich je 16 m vysoká, ostatní jsou vysoké 8 m. Konstrukčně jde o příhradové nosníky s velkou vzdáleností podpor (37,5 m), u vyšší haly je rozteč podpor dokonce 75 m. Zvláštní ocelovou konstrukcí se vyznačuje kongresová hala se středním obloukem.

D. Ocelové rodinné domy – příklady z celého světa

Ocelové rodinné domy nejsou příliš časté, neboť dosavadní tradiční názory na tepelné parametry takového domu preferují hmotné materiály s vysokou tepelnou setrvačností. Poskytnutý přehled o výstavbě rodinných domů však ukazuje, že za dnešní situace na trhu stavebních materiálů lze ocelové domy s úspěchem realizovat ve všech klimatických podmínkách. Konstrukční systémy pro výstavbu jsou si značně podobné a ukazují na značnou flexibilitu oceli při ztvárnění architektury objektu, která může být velmi rozmanitá. Nosné konstrukce mohou být z válcovaných nosníků, nebo z nosníků lisovaných za studena z trapézového plechu, často vylehčovaných otvory. U všech konstrukcí se klade hlavní důraz na odstranění tepelných mostů vkládáním vhodných izolačních prvků. Obvodové konstrukce využívají sklo, ale také tradiční zdící prvky, jejich různé kombinace a prefabrikáty. Uváděné příklady jsou z Evropy, Japonska, Severní Ameriky, Jižní Koreje, u řadových rodinných domů zejména z Německa, Francie, Nizozemska, Rakouska a Švédska.

E. Výstavba ocelových hal

Velmi podrobná publikace (*dokumentace č. 534*), která zahrnuje přehled všech halových konstrukčních systémů s popisem jednotlivých konstrukčních prvků – nosníky, podpory, mezilehlé nosné prvky, zastřešení včetně utěsnění, zateplení, odvádění srážkové vody, fasádní prvky, příhradoviny, řešení detailů konstrukcí, otázky jeřábových konstrukcí, větrání, vytápění a klimatizace, dveře a vrata, okenní otvory, světlíky. Na řadě příkladů je doložen princip integračního řešení haly. Jsou uváděny příklady jak z výrobní sféry, tak i z použití halových konstrukcí ve sportovních a kulturních zařízeních, supermarketech a skladech. Nechybí přehled vybraných technických předpisů a norem, vztahujících se k ocelovým konstrukcím v Německu, v Rakousku a ve Švýcarsku (u těchto jde především o projektové normy).

F. Přehled ocelových schodišť

Příručka obsahuje katalog stavebních prvků ocelových schodišť, návrhové parametry, množství tabulek a schémat pro optimální návrh ocelových schodišť v různých druzích stavebních objektů a seznam navazující literatury.

G. Uplatnění děrovaných plechů z oceli

Charakteristika děrovaných plechů, výchozí materiál, výrobní návod, jakostní parametry, praktické možnosti uplatnění. Přehled tvarových možností. Normy, rozměrové a další parametry. Mnohostrannost uplatnění v různých výrobních oborech, příklady.

H. Ocelové konstrukce galerií, průchodů a tržnic

Jsou uváděny příklady z celého světa. Uplatnění ocelových konstrukcí u významných architektonických realizací, krytých veřejných prostorů, průchodů (pasáží), tržnic a nákupních středisek, konstrukce klenbové, kupolovité, smíšené. Uplatnění oceli při zakrývání ulic v tradiční, případně historicky cenné zástavbě. Množství podrobností, spojení konstrukčních prvků. Kombinace oceli s lanovými konstrukcemi.

Zahraníční exkurze v roce 1999

Exkurze na stavbu tunelů v Rakousku



Oblast ČKAIT Brno uspořádala v červnu ve spolupráci s rakouským svazem inženýrů a architektů a rakouskou komorou inženýrů a architektů profesionální exkurzi na stavbu silničních a železničních tunelů v Rakousku a na centrální tunelový dispečink v Kaisermühlen ve Vídni.

Exkurze se zúčastnili specialisté z oborů inženýrských staveb, geologie a geotechniky.

Prohlídka staveb a dispečinku se uskutečnila krátce po neštěstí v rakouském silničním obousměrném tunelu v Taurech u Altenmarktu na trase A10 Salzburg-Villach. Tato skutečnost měla vliv na průběh diskuse při exkurzi. Videňští kolegové nám předvedli úplný záchranný systém v tunelech Kaisermühlen. Na jednotlivých stavbách vyústila diskuse do závěru, že je nutno stavět dva paralelní jednosměrné tunelové tubusy a nezávislé přístupy pro záchranné práce. Problém tohoto pojetí spočívá ve vysokých investičních nákladech a často v odporu ochranářů životního prostředí proti zásahům do krajiny na portálech.

Účastníci exkurze si prohlédli postupně dokumentaci a stavbu pěti tunelů železničních a silničních. Tři stavby se uskutečňují v obtížných geologických podmínkách v sedimentech a zvětralých horninách, dvě stavby na dálnici Pyhrn A9 ve skalním masivu. Pozornost vzbudila vynikající koordinace stavebních činností, vysoké výkony při ražení a vystrojení a kvalita dokončovacích prací.

Výbor brněnské oblasti komory rozhodl, že bude financováno jedno místo pro absolventa – doktoranda stavební fakulty VUT Brno.

K velmi dobrému profesionálnímu přispělu i komfortní doprava a ubytování účastníků exkurze.





Staveniště Lehrter Bahnhof v Berlíně.

Pod Sprevou, jejíž řečiště bylo v rámci stavby dočasně přeloženo jsou již položeny tunelové trubky pro S-Bahn, U-Bahn a Autobahn. Na konstrukci tunelů je položena vyztužená ocelová deska, chránící tunely před nárazem lodí, která by se v extrémní situaci potopila přímo nad tunely.

Exkurze na stavbu nádraží Lehrter Bahnhof a stavby v Berlíně

Oblast ČKAIT Brno uspořádala v srpnu druhou exkurzi do Berlína.

Předmětem exkurze byla stavba centrálního nádraží pro dopravu o vysokých rychlostech a dopravu regionální, stavby pro spolkovou vládu a parlament, stavby regenerující berlínskou panelovou výstavbu, stavby sanační uvnitř městského centra a výstavba komplexu budov a nádraží Potsdamer Platz.

Všechny uvedené části exkurze byly doprovázeny profesionálním výkladem a při prohlídkách bylo umožněno posoudit hodnotu záměrů, organizaci práce a kvalitu dokončených staveb. Pozornost tradičně vzbuzuje vynikající organizace stavebních činností, zejména přesuny velkých objemů zemin, profesionálně na vysoké úrovni zvládnuté zakládání staveb pod hladinou podzemní vody a skutečnost, že vysoká intenzita stavebních prací není na živých berlínských ulicích téměř vůbec patrná. Nedochozí k rušení dopravy ani k negativním účinkům na životní prostředí.

Město Berlín přijalo dvě koncepce na sanaci panelových domů. Jedna připomíná naše pojetí regenerace. Výsledkem jsou domy zateplené s novými povrchy a instalacemi v bytech a kancelářích a s fasádami kultivovaně esteticky pojednanými v barevných šachovnicích k setření dojmu z velkých a monotonních šedivých ploch.

Druhá koncepce, týkající se centrálních bulvárů v bývalé východní části Berlína, je šetrnější v barvách na fasádách a naopak zachovává a zdůrazňuje plastické prvky takzvaného socialistického realizmu, jako stavební kulturní dědictví.

Za pozornost stojí finanční zdroje pro tuto mohutnou výstavbu. Investory jsou v přibližném pořadí velké nadnárodní společnosti, stát, spolkové železnice a.s. a město Berlín. K tomuto pořadí přistupují privátní investoři.

Inženýrské zážitky obohatila prohlídka budovy parlamentu a jeho nové kopule a návštěva berlínských slavností v prostoru Kaiserdamm v centru bývalé západní části Berlína.

Obdobně, jako při exkurzi na tunely v Rakousku, rozhodl oblastní výbor, že bude financováno jedno místo pro absolventa – doktoranda stavební fakulty v Brně.

Ing. Miroslav Loutocký, ČKAIT – oblast Brno



Exkurze na stavbu Evropského mostu

Ve dnech 27. – 30. 5. 1999 uspořádala OK ČKAIT Ústí nad Labem ve spolupráci s CK M plus z Ústí nad Labem tematický zájezd na stavbu Evropského mostu, spojujícího švédské město Malmö s dánským hlavním městem Kodaní. Zájezdu se zúčastnilo 29 odborníků z celé ČR, z toho 23 členů ČKAIT.

Dopravní spojení přes průliv Öresund bude zprovozněno v polovině roku 2000. Jedná se o kombinované spojení – most a tunel. Ve střední části průlivu byl nasypán 4 km dlouhý umělý ostrov. Z Malmö je budován most v délce 8 km na umělý ostrov, zde trasa přechází v úseku 4 km do tunelu a pokračuje 4 km dlouhým podmořským tunelem do Dánska. Tunel končí u letiště Kodaň.

Vlastní most je ocelovou příhradovou konstrukcí, jehož jednotlivé díly o délce 80 m jsou vyráběny ve Španělsku a dovezeny do Malmö. Zde jsou jednotlivé díly opatřeny železobetonovou spřaženou mostovkou pro silniční dopravu na horní úrovni, v dolní úrovni jsou vloženy železobetonové žláby pro železniční dopravu. Pilíře mostu jsou vybetonovány ve dvou částech na pevnině. Následně jsou pontonovým jeřábem o nosnosti 8500 tun dopravovány na místo a osazeny do připravené základové jámy ve dně moře. Ocelové díly jsou z přístavu jeřábem dopraveny na místo a osazeny na pilíře.



Maximální podjízdňá výška pro lodě pod mostem je 57 m. V této části je proveden zavěšený most, železobetonové pilíře mají výšku 203 m, rozpětí hlavního mostu 490 m, délka 1092 m. Tunelová trasa je skládána ze segmentů v délce 22 m, které jsou vybetonovány na břehu, následně spuštěny na vodu a pomocí remorkérů dotazeny na místo. Pomocí družicového navigačního systému jsou pak spouštěny do připravené rýhy ve dně, zatíženy, spojeny a odčerpána voda. Tunel má 4 trouby, 2× dvoupruhovou troubu pro dálnici a 2 jednosměrné trouby pro železnici.

V dalším programu měli účastníci zájezdu možnost seznámit se s přípravou staveb na švédském území. V Malmö se připravuje výstavba tzv. městského tunelu pro železnici, který navazuje na železniční trať na novém mostě, prochází městem a končí na stávajícím nádraží. Bude sloužit výhradně pro osobní dopravu. Na území města budou 3 stanice. S ohledem na vedení všech mezinárodních vlaků a kyvadlovou dopravu Malmö – letiště Kodaň bude interval spojů v rozmezí 6 až 10 minut. Městský tunel bude plnit funkci „jakéhosi“ Berlinského S-bahnu.

Při zpáteční cestě si účastníci prohlédli další most na trase do SRN, 18 km dlouhý most Storebaelt se středním visutým mostem, který byl zprovozněn v roce 1998. Půl dne bylo věnováno prohlídce výstavby Potsdamer Platz v Berlíně. Je k neuvěření, jak postupila výstavba od loňské exkurze. Tam, kde bylo staveniště, jsou dnes plně funkční pasáže se zelení a hotely, kde byly stavební jámy, jsou dnes stavby před dokončením.

Poznámka: podle dostupných podkladů bude zavěšený most Öresund po jeho dokončení 2. největší na světě, stejně jako most Storebaelt, který je druhým největším visutým mostem.

Odbornou exkurzi na výstavbu mostu lze jen doporučit, neboť technické „zázraky“ v podobě využití moře k přesunu dílů vážících 3 až 5 tisíc tun a vyrobených na suchu v ideálních podmínkách, stejně jako zvedání dílů mostu do výše 60 metrů a mnoho dalších opravdu stojí za vidění.

Ing. Martin Mandík, přednosta oblasti ČKAIT Ústí nad Labem

BERLÍN 1999 – obor vodohospodářské stavby Zlín

Ve dnech 20. – 22. 5. 1999 uspořádal IMOS Vodohospodářské stavby Zlín ve spolupráci s OK ČKAIT Zlín odborný zájezd pod heslem Berlín – největší staveniště v Evropě. Vzhledem k tomu, že účastníci zájezdu byli profesně vodohospodáři, byl orientován zejména na zajímavé vodohospodářské stavby v tomto městě. Součástí byla přirozeně i prohlídka největšího současného staveniště v Evropě, nacházejícího se v centru města, v místech bývalé berlínské zdi. Návštěvníci jsou zde seznamováni s rozsahem a postupem výstavby v tzv. INFO boxu, z jehož střechy lze shlédnout les jeřábů v blízkosti a vzdáleném okolí staveniště o ploše více než 2 km². Z vodohospodářského hlediska zaujal zejména systém plošného snižování vysoké hladiny spodní vody, související s úrovní vody v řece Spree, protékající staveništěm. Z dále shlédnutých objektů byla odborně nejpřínosnější návštěva největší berlínské čistírny odpadních vod, Ruhleben, kde se zčišťuje téměř 40 % všech odpadních vod z Berlína a obcí země Brandeburg. Je to moderní klasická čistírna s mechanickým a biologickým čištěním, s biologickou eliminací fosfátů v kombinaci s nitrifikací a denitrifikací. Kalové hospodářství zahrnuje odvodňování kalu odstředivkami, spalování kalu v pecích s fluidním spalováním a čištění kouřových plynů v elektrofiltrech. Byla budována postupně od roku 1963 a v dnešní podobě představuje dokonalý soubor objektů pracujících s velmi vysokou účinností, splňující i ta nejvyšší kritéria na kvalitu vypouštěné vody a vybavené současně nákladným zařízením na zachycování nečistot v kouřových plynech ze spalování kalu.

Dále byli v rámci této návštěvy účastníci odborným výkladem seznámeni i s celou problematikou zásobování vodou a odvádění odpadních vod v Berlíně, včetně ekonomiky provozu těchto zařízení. Město Berlín stojí před úkolem vyrovnat dvě své zcela odlišné poloviny města, se zvláštní zodpovědností v oblasti rozvoje města a životního prostředí. Jedním z předsevzatých

plánů ekologické obnovy města je vybudování vývojového území Rummelsburgské zátoky, vymezeného poloostrovem mezi řekou Spree a Rummelsburgskou zátokou a jejím nábřežím. Úkolem projektu je devastované, téměř 100 let industriálně využívané území, přebudovat na atraktivní obytný prostor a poskytnout obyvatelům daných obytných čtvrtí naléhavě žádoucí zelené a volné plochy a využít toto území současně jako rekreační zázemí.

Součástí exkurze byla prohlídka výstavby v této části města, spojená s výkladem o záměrech architektů, odstraňování škodlivin, které se zde nacházejí hlavně v půdě a ohrožují podzemní vody, a o vodohospodářských opatřeních, spojených se zlepšením čistírenské techniky a zejména s programem nového způsobu nakládání se srážkovými vodami s infiltrací do půdy pomocí speciálního systému trativodů. Cílem je během 20 až 30 let dosáhnout v řece Spree kvalitu vody odpovídající vodě pro koupaliště.

Během 70. a 80. let probíhaly v západním Berlíně různé pokusy o tak zvané ekologické bydlení. V jednotlivých blocích nových obytných sociálních bytů byly experimentálně zaváděny „nové ekologické prvky“ výstavby, s vizí jejich širšího uplatňování v budoucí výstavbě. S jedním z nich se účastníci blíže seznámili a to s projektem využívání dešťových a málo znečištěných domovních odpadních vod pro splachování WC, postřiky a pod. V principu šlo o jímání těchto vod v zemních nádržích, architektonicky včleněných do volných prostor mezi obytnými bloky a jejich následný rozvod samostatným potrubním systémem. Tento experiment se v daných podmínkách neosvědčil, zejména pro nepochopení a přístup obyvatel těchto sociálních bytů. V současné době již není zařízení provozováno a je z velké míry devastováno.

*Ing. Čtrnáctý, Ing. Hegmon, Ing. Obšívač
IMOS Vodohospodářské stavby Zlín, OK ČKAIT Zlín*

PRÁVO

Pozor na průmyslové vzory

Oblastní kancelář ČKAIT Č. Budějovice s podporou České komory architektů řešila nedávno problém, kdy Úřad průmyslového vlastnictví zaregistroval, dle našeho názoru neoprávněně, dva průmyslové vzory (PVZ) s názvem Rodinný domek. Autorem je jeden pražský podnikatel a předmětem PVZ jsou vyobrazení rodinného domku. Rozdíl dvou základních PVZ je patrný z přiložených vyobrazení. Každý z nich má 20 variant, popsanych takto: rodinný domek s valbovou střechou s nízkým sklonem; s vyšším sklonem; s vyšším sklonem a s arkýřem (z přiložených vyobrazení je evidentní, že se jedná o vikýř); se sedlovou střechou s nízkým sklonem; s vyšším sklonem; s vyšším sklonem a dvěma arkýři; s valbovou střechou s nízkým sklonem a zvětšeným půdorysem; s vyšším sklonem a zvětšeným půdorysem; s vyšším sklonem se dvěma arkýři a zvětšeným půdorysem; se sedlovou střechou s nízkým sklonem a zvětšeným půdorysem; s vyšším sklonem a zvětšeným půdorysem; s vyšším sklonem se dvěma arkýři zvětšeným půdorysem; rodinný dvojdom s valbovou střechou s nízkým sklonem; s vyšším sklonem; s nízkým sklonem a zvětšeným půdorysem; s vyšším sklonem a zvětšeným půdorysem; se sedlovou střechou s nízkým sklonem; s vyšším sklonem; s nízkým sklonem a zvětšeným půdorysem; s vyšším sklonem a zvětšeným půdorysem.

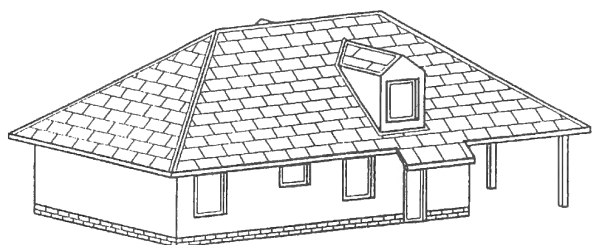
Případ je to pro pousmání, ale jen do okamžiku, kdy zmíněný autor začne to, co má zaregistrováno, uplatňovat v praxi. Může např. požadovat za prodej opakovaných projektů s povolením na využití průmyslových práv nějakou „maličkost“ – například 200.000 Kč a nebo podat žalobu na každého, kdo by si dovolil vyprojektovat nebo postavit něco podobného uvedeným obrázkům.

Musíme proto upozornit všechny autorizované osoby, které se s uvedeným nebo podobným případem setkají, že právní ochrana se týká pouze toho, co je předmětem průmyslového vzoru, což je v daném případě pouhé vyobrazení a nikoliv projektová dokumentace nebo podle ní realizovaná stavba. Nejlepším postupem je v tomto případě nechat autora PVZ jednat tak, aby vám (případně i soudní cestou) prokázal, že využíváte předmět jeho ochrany PVZ. Bude též vhodné informovat ČKAIT.

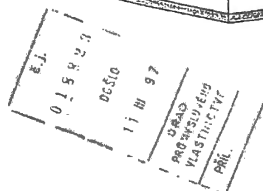
Úřadu průmyslového vlastnictví se zde povedl husarský kousek, když jako průmyslový vzor zaregistroval (navíc se závažnou chybou) řešení stavby, které není ani nové ani průmyslově využitelné. Příslušný zákon dále stanoví, že z předmětu právní ochrany jsou vyloučena architektonická řešení.

Náš návrh na výmaz, ve kterém mimo jiné i za pomoci stanoviska ČKA a ČVUT fakulty architektury odůvodňujeme chybnost rozhodnutí, úřad zamítl. Úřad totiž považuje za architektonické řešení pouze „plány organizace vnitřního členění staveb, dispoziční řešení spočívající v členění půdorysů interiéru, popř. rozmístění předmětů v nich“. Z textu rozhodnutí o zamítnutí je zřejmé, že úředníkům jde pouze o počet přihlášek a s jejich kvalitou si hlavu nelámou.

Ing. Jiří Schandl, Ing. Jan Bouchal



3.2



3.2

Stavební zákon po novele – poznatky z jeho aplikace

Po novelizaci zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“, která byla provedena zákonem č. 83/1998 Sb. a po přijetí jeho nových prováděcích vyhlášek, proběhla řada seminářů a kursů, jejichž účelem bylo seznámení nejen stavebních úřadů, ale i odborné veřejnosti s přijatými změnami a důvody jejich přijetí. Úkolem této statě proto již není seznámení s novelou, ale s těmi problémy a otázkami, se kterými se zejména stavební úřady při používání novelizovaného stavebního zákona setkávají. Jde o celou škálu problematiky, neboť stavební zákon je sice především procesním předpisem, upravujícím řízení o stavbách, ale současně z důvodů zachování původní kodexové koncepce upravuje podmínky provádění staveb, oprávnění k výkonu vybraných činností ve výstavbě a některé otázky povahy občanskoprávní. V souvislosti se stavebním zákonem je třeba se věnovat minimálně těm souvisejícím zákonům, které byly novelizovány spolu s ním.

Nejčastější dotazy, na které bylo nutno ve spolupráci s Českou komorou inženýrů a techniků a Českou komorou architektů odpovídat, se týkaly provádění staveb a oprávnění k výkonu vybraných činností ve výstavbě.

Provádění staveb

Podle § 44 stavebního zákona má stavbu provádět jen ta osoba, která má podle zvláštních předpisů oprávnění k provádění stavebních a montážních prací jako předmětu své činnosti. Z odkazu č. 2 na obchodní zákoník, živnostenský zákoník, zákon o odborném technickém dozoru nad bezpečností práce a zákon o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě je mimo veškerou pochybnost, že oprávnění ve smyslu § 44 odst. 1 nemá fyzická osoba, která dostala oprávnění k výkonu živnosti řemeslné (jako např. zednictví, klempířství, podlahářství, topenářství, kominictví, vodoinstalatérství).

Podle § 30 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., (obchodní zákoník) se jako předmět podnikání obchodní společnosti nebo družstva zapisuje činnost, kterou podle zvláštních předpisů mohou vykonávat pouze fyzické osoby, jen jestliže žadatel prokáže, že tato činnost bude vykonávána pomocí osob, které jsou k tomu oprávněny podle těchto předpisů. Podle zvláštního předpisu – stavebního zákona – vedení realizace staveb může vykonávat pouze fyzická osoba, která získala předepsaným způsobem oprávnění k výkonu vybrané činnosti ve výstavbě.

Podle § 7 odst. 2 zák. č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání je odborná nebo jiná způsobilost zvláštní podmínkou provozování živnosti, pokud to živnostenský nebo jiné zvláštní předpisy vyžadují.

Podle § 4 písm. d) a § 6a písm. c) zák. č. 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, orgány státního odborného dozoru prověřují odbornou způsobilost organizací a podnikajících fyzických osob k výrobě, montáži, opravám, údržbě a revizím vyhrazených technických zařízení a vydávají jim oprávnění a rozhodují o odnětí těchto oprávnění. Na základě zmocnění zákona č. 174/1976 Sb. jsou samostatnými předpisy stanoveny podmínky pro získání oprávnění pro výrobu, montáž, opravy, rekonstrukce, revize a zkoušky vyhrazených tlakových zařízení (vyhl. č. 18/1979 Sb.) zdvihacích zařízení (vyhl. č. 19/1979 Sb.) a vyhrazených elektrických zařízení, strojů a přístrojů (vyhl. č. 20/1979 Sb. a vyhl. č. 50/1978 Sb.).

Podle § 5 odst. zák. č. 61/1988 Sb. o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, lze hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem vykonávat na základě oprávnění,

popřípadě povolení vydaného podle tohoto zákona, horního zákona nebo podle zákona o geologických pracích. Podmínky získání oprávnění k vykonávání hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem, popřípadě některých souvisejících prací, pokud nejsou upraveny zvláštním předpisem, stanoví Český báňský úřad obecně závazným právním předpisem.

Oproti dříve platné úpravě svépomocí lze provádět pouze stavby jednoduché a drobné, jestliže si stavebník zabezpečí odborné vedení stavby osobou, která má oprávnění k výkonu vybraných činností ve výstavbě pro vedení realizace staveb (§ 46a odst. 4 písm. b), jestliže jde o jednoduchou stavbu pro bydlení, jednoduchou stavbu podzemní a opěrnou zeď (139b odst. 5 písm. a), e) a f)). Hodlá-li stavebník svépomocí provádět stavbu drobnou (§ 139b odst. 7 až 9) nebo stavbu pro individuální rekreaci, přípojku na veřejné rozvodné sítě a kanalizaci nebo nepodsklepenou stavbu s jedním nadzemním podlažím, která splňuje znaky jednoduché stavby (§ 139b odst. 5 písm. b), c) a d), musí zabezpečit dozor nad prováděním stavby kvalifikovanou osobou. Zákon v § 44 odst. 3 zavádí pojem „kvalifikovaná osoba“, kterou se rozumí osoba, která má vysokoškolské nebo středoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru a alespoň tři roky praxe v oboru. Jestliže stavebník, fyzická osoba, má sám oprávnění k výkonu vybraných činností ve výstavbě, na jehož podkladě může vést realizaci staveb anebo splňuje kritéria kvalifikované osoby, může sám odborně vést stavbu, popř. sám provádět odborný dozor nad prováděním stavby. Zda osoba splňuje zákonem stanovená kritéria z hlediska její kvalifikace, zjišťuje stavební úřad běžnými prostředky, které lze přijmout podle správního řádu jako důkaz (potvrzení zaměstnavatele, skutečnost správnímu orgánu známá z úřední činnosti, čestné prohlášení). Jestliže stavbu nebo její změnu provádí pro sebe osoba oprávněná k provádění stavebních a montážních prací jako předmětu své činnosti, nelze hovořit o svépomoci.

Obsah činnosti osoby odpovědné za odborné vedení realizace stavby najdeme v § 46b odst. 2 zákona a v § 9 odst. 1 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádí některá ustanovení stavebního zákona (dále jen „ÚSR“). Z těchto ustanovení vyplývá účast takové osoby na stavbě, neboť práce na stavbě řídí, určuje způsob provádění stavby a postup jednotlivých stavebních prací tak, aby byla zajištěna bezpečnost a ochrana zdraví při práci, aby stavba byla prováděna v souladu s podmínkami územního rozhodnutí a stavebního povolení. Tyto povinnosti ukládá zákon a vyhláška je konkretizuje. Občanská návštěva takové osoby na staveništi je v rozporu se zákonem a porušení zákonné povinnosti může mít své důsledky mimo jiné i v odpovědnosti za škodu vzniklou při provádění stavby.

Na druhé straně povinnost osoby kvalifikované není zákonem upravena. V § 9 odst. 2 ÚSR je uvedeno, co se rozumí odborným dozorem nad prováděním stavby. Úkolem této osoby není řídit postup a způsob provádění stavebních prací, pokud smluvně nebyla taková povinnost dohodnuta.

V případě, že právnická osoba, která je oprávněná k provádění stavebních prací jako předmětu své činnosti, sama pro sebe staví stavbu, nejedná se o svépomoc, ale o provádění stavby k tomu oprávněnou osobou.

Vybrané činnosti ve výstavbě (§ 46a, § 46b)

Zákon pouze obecně stanoví, kdo smí vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě. Podmínky k získání oprávnění upravují předpisy, které jsou příkladmo uvedeny v poznámce 2b. Pokud je v této poznámce uveden zákon č. 360/1992 Sb., pak je třeba si uvědomit, že tento zákon v § 34 zachovává v platnosti oprávnění

k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činností ve výstavbě získaná podle předpisů dříve platných.

Oprávnění k výkonu vybraných činností ve výstavbě se neprojevuje živnostenským listem. Živnostenský list opravňuje k podnikání, nikoli k výkonu vybraných činností ve výstavbě. Pokud stavební úřady vyžadují předložení živnostenského listu, pak postupují v rozporu s ustanovením § 3 odst. 3 správního řádu. Podle tohoto ustanovení je povinností správního orgánu vyřídit každou věc bez zbytečných průtahů, aby řízení probíhalo hospodárně bez zbytečného zatěžování osob. Vyžadování živnostenského listu k průkazu oprávnění k výkonu vybraných činností ve výstavbě a zbytečným zatěžováním osob a způsobuje zbytečné průtahy, protože ve stavebním řízení se nepředpokládá oprávnění k podnikání. Mimo to takový postup je i v rozporu s § 14 odst. 1 písm. a) zákona o autorizacích, podle kterého autorizovaná osoba může vykonávat činnost, pro kterou jí byla udělena autorizace i jako svobodný architekt (svobodný inženýr), jejichž činnost není živností.

Nejlépe je tato skutečnost zřejmá, podíváme-li se na Přílohu č. 2 Skupinu 213: Stavebnictví zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění zákona č. 83/1998 Sb. Živnostenský list pro projektování a provádění jednoduchých a drobných staveb, jejich změn a odstraňování může získat osoba, která má středoškolské vzdělání stavebního směru a 5 roků praxe, nebo vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru a 3 roky praxe v projektování staveb. Jak je z textu této části zákona zřejmé, nevyžaduje se pro získání živnostenského listu pro projektování a provádění jednoduchých a drobných staveb a jejich změn žádné oprávnění k výkonu těchto činností ve smyslu § 46a podle zákona č. 360/1992 Sb., o autorizacích. Osoba, která získala oprávnění k podnikání ve výše uvedených oborech může na základě živnostenského listu například uzavřít dohodu o zpracování projektové dokumentace pro jednoduchou stavbu pro bydlení. Protože však podle § 46a odst. 3 písm. a) je zpracování dokumentace pro vydání stavebního povolení na stavbu jednoduchou pro bydlení vybranou činností ve výstavbě, musí takový podnikatel zabezpečit zpracování projektové dokumentace osobou, která má ve smyslu § 46a odst. 1 potřebné oprávnění k výkonu vybraných činností.

Jestliže stavební úřad jako doklad o oprávnění výkonu vybraných činností ve výstavbě vyžaduje živnostenský list, dochází k dalšímu nesprávnostem, které mohou ve svém důsledku jít na vrub stavebního úřadu. Autorizovaný technik získá na základě autorizace živnostenský list. Podle § 19 zákona o autorizacích je autorizovaný technik v rozsahu oboru (specializace), pro který mu byla udělena autorizace, oprávněn vypracovávat příslušné dílčí části projektové dokumentace, popřípadě se podílet na vypracování projektové dokumentace zpracovávané autorizovaným architektem nebo autorizovaným inženýrem. Z uvedeného je zřejmé, že oprávnění k podnikání nelze zaměňovat s oprávněním k výkonu vybraných činností ve výstavbě.

Osoba, která obdržela autorizaci podle zákona č. 360/1992 Sb., opatřuje podle § 13 odstavce 3 tohoto zákona dokumenty související s výkonem její činnosti – dokumentaci – vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky. Osoby, které získaly oprávnění k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činností ve výstavbě podle předpisů platných před účinností zákona o autorizaci prokazují svoje oprávnění průkazem, který spolu s oprávněním obdržely. Nejvhodnější je založení kopie tohoto průkazu do spisu souvisejícího s povolovanou stavbou.

Stavební úřad musí zkoumat, zda získané oprávnění (autorizace, zvláštní způsobilost) se vztahuje k druhu stavby, o jejíž povolení se žádá. Dále si musí ověřit rozsah oprávnění v oboru, pro který byla autorizace udělena. Např. autorizovaný architekt není podle § 17 písm. d) zákona o autorizacích oprávněn samostatně zpracovat projektovou dokumentaci inženýrských staveb. Autorizovaný technik může podle § 19 písm. a) a b) téhož zákona vypracovávat dílčí projektové dokumentace, popř. se podílet na vypracování dokumentace zpracovávané autorizovaným inženýrem, nebo autorizovaným architektem. Na druhé straně autorizovaný technik má oprávnění k odbornému vedení všech staveb (§ 19 písm. d)) a autorizovaný architekt má oprávnění k vedení realizace pouze staveb jednoduchých (§ 17 písm. i)).

Nově je v zákoně upravena objektivní odpovědnost osob oprávněných k výkonu vybraných činností ve výstavbě (§ 46b). Porušení této zákonné povinnosti může mít za následek i odpovědnost za případnou škodu vzniklou v souvislosti s tímto protiprávním jednáním. Podle § 420 odstavec 1 Občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších změn a doplnění) odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.

Ustanovení § 46b st. zákona ukládá projektantovi přizvat si ke zpracování dílčích částí projektové dokumentace další oprávněné projektanty s příslušnou specializací, není-li způsobily některou část projektové dokumentace zpracovat sám. Jde o zákonem stanovenou povinnost projektanta. Z textu tohoto ustanovení § 60 odst. 2 st. zákona nevyplývá pro stavební úřad povinnost splnění této povinnosti přezkoumávat.

Stanovit dílčí specializaci je podle § 6 zákona o autorizacích v pravomoci komory. Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků zavedla specializaci **požární bezpečnost staveb a zkoušení a diagnostika staveb**.

Ze zákona ani jiného právního předpisu nelze dovodit, že inženýr, kterému byla udělena autorizace pro obor pozemní stavby, pro obor dopravní stavby, pro obor vodohospodářské stavby a mosty nebo pro obor inženýrské konstrukce není v rámci projektování stavby odpovídající oboru, pro který má autorizaci, oprávněn zpracovávat též požárně bezpečnostní řešení jako dílčí část projektové dokumentace stavby (§ 18 odst. 1 písm. a) bod 2 vyhlášky č. 132/1998 Sb.). Pokud zpracuje požárně bezpečnostní řešení, musí také tuto dílčí část projektové dokumentace opatřit svým vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky (§ 13 odst. 3 zákona ČNR č. 360/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a odpovídá za její správnost, úplnost a proveditelnost (§ 46 odst. 1 stavebního zákona).

Jinak je projektant ve smyslu § 46b odst. 1 stavebního zákona povinen ke zpracování požárně bezpečnostního řešení přizvat inženýra, popř. technika autorizovaného pro specializaci požární bezpečnost; přitom zpracovatel požárně bezpečnostního řešení opatří tuto dílčí část projektové dokumentace vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky. V souvislosti se zavedením specializace požární bezpečnost staveb byl novelou zákona o požární ochraně (zákon č. 203/1994 Sb.) zrušen institut specialisty požární ochrany, který byl oprávněn zpracovávat požárně bezpečnostní řešení jako dílčí část projektové dokumentace stavby.

Článek byl publikován v *Bulletinu Stavební právo 4/98* a přetištěn se souhlasem autorky.

JUDr. Václava Ondřejchová, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR

Přidaná hodnota a daň z přidané hodnoty

Přidaná hodnota

Přidaná hodnota je ekonomickou kategorií, která vyjadřuje ekonomický podíl, přínos, daného ekonomického subjektu na dané ekonomické činnosti po „očistění“ o podíl předchozích výrobních stupňů. Jde tedy o kategorii typu „čistá produkce“, která je vhodná pro měření ekonomické efektivity tohoto subjektu. Kategorie čistá produkce se v různých podobách v ekonomické teorii objevuje prakticky od jejího počátku. Pojednání o ní nalezneme v pracích anglických klasických ekonomů, např. Owena nebo Johna Stuarta Milla¹⁾, a nalezneme ji také v pracích předních českých ekonomů dřívějších období, např. Aloise Rašína²⁾ a Karla Engliše³⁾.

Úkazatel čistá produkce má obecnou kategorii čistá produkce vyjádřit v konkrétních podmínkách ekonomické praxe. Nachází své uplatnění řadu let a postupně se objevoval v různých tvarech, které měly různou vypovídací schopnost. V současné době to je ukazatel „přidaná hodnota“ (*angl. value added, fr. valeur ajoutée*), který se stal obecně přijatým ukazatelem prakticky v celosvětovém měřítku. Zatímco v ekonomické teorii se přidanou hodnotou rozumí, jak bylo uvedeno, podíl posledního výrobního stupně na produktu, konstrukce ukazatele přidané hodnoty má snahu se tomuto pojmu přiblížit, proti teoretické definici však má určitá nutná zjednodušení.

Jeho kvantifikace na základě údajů účetnictví se označuje jako „účetní přidaná hodnota“ (*v žargonu ekonomické praxe také jako „hrubá marže“, „hrubý zisk“ apod.*).

Na podnikové úrovni vyplývá konstrukce ukazatele „účetní přidaná hodnota“, např. z uspořádání položek výkazu zisků a ztrát:

	A	B	A - B
I.	Tržby za prodej zboží	Náklady vynaložené na prodané zboží	Obchodní marže
II.	Výkony	Výkonová spotřeba	Rozdíl výkonů a výkonové spotřeby
I.+II.	(Hrubá produkce)	(Náklady na hrubou produkci)	Přidaná hodnota (účetní)

Poznámka:

Na národohospodářské úrovni se jako ukazatele tohoto typu používají hrubý a čistý domácí produkt:

$\text{Produkce} - \text{mezispotřeba} = \text{HDP} - \text{spotřeba fixního kapitálu} = \text{Čistý domácí produkt}$

Přidaná hodnota (účetní) tvořila v českém stavebnictví v posledních letech cca 20 % z objemu výkonů a její podíl se soustavně snižoval. Významnou skutečností, negativní, je, že z objemových ukazatelů o produkci a tržbách, tj. výkonů, tržeb a přidané hodnoty, má přidaná hodnota výrazně nejpomalejší dynamiku.

	Indexy (běžné ceny; stavební podniky s ročními tržbami 500 mil. Kč a více)			
	1995/1994	1996/1995	1997/1996	1997/1994
Výkony	109,7	102,8	117,9	132,9
Tržby	109,6	97,9	122,7	131,5
PH (účetní)	96,0	93,2	120,1	107,5

Podíl účetní přidané hodnoty z výkonů se proto snižoval (za soubor stavebních podniků s ročními tržbami 500 mil. Kč a více klesl z 23,7 % v roce 1994 na 19,1 % v roce 1997). Znamená to, že stavební podniky nadále vytvářejí především hmotnou produkci, přestože je třeba je chápat především jako subjekty, které mají tvořit hodnotu. Důsledkem uvedeného vývoje je, že se podnikům zužuje prostor pro tvorbu zisku, pro aktivní mzdovou politiku a pro inovace, a tím dochází i ke zhoršování jejich

konkurenční schopnosti. Proto je třeba považovat přidanou hodnotu za jednu z klíčových kategorií rozhodujícího významu pro aktuální ekonomickou situaci českého stavebnictví.

Nepříznivost tohoto vývoje vyvstane ještě výrazněji v porovnání se stavebnictvím některých evropských zemí, kde je podíl přidané hodnoty výrazně vyšší; například v Německu to je více než 50 %, ve Francii a v Rakousku cca 40 %.

Význam kategorie přidané hodnoty je v současnosti zvýrazněn tím, že je na ni zavěšena jedna z nejvýznamnějších daní, tj. daň z přidané hodnoty.

Daň z přidané hodnoty

Po legislativní stránce je daň z přidané hodnoty (dále jen DPH) upravena zákonem č. 588/1992 Sb. Jeho úplné znění, zahrnující novely z dalších let, bylo vydáno v roce 1998 pod č. 199 Sb. V současné době se připravuje jeho novela, která je ve stadiu projednávání.

DPH je nepřímou daní⁴⁾, která nahradila od začátku roku 1993⁵⁾ daň z obratu.

Její význam pro národní hospodářství ČR vyplývá z následujících údajů o podílu DPH na příjmech státního rozpočtu roku 1998:

Podíl DPH z daní celkem	37,6 %
z daňových příjmů celkem	23,7 %
z příjmů státního rozpočtu	22,6 %

Daní z přidané hodnoty jsou zdaňována veškerá zdanitelná plnění⁶⁾ v tuzemsku, zboží z dovozu a nepravidelná autobusová přeprava osob uskutečňovaná zahraničními provozovateli v tuzemsku.

DPH je založena na průběžném zdaňování rozdílů mezi cenami nákupů (vstupů) a výstupů, tj. přidané hodnoty na všech jednotlivých stupních výroby a odbytu. Plátcí daně⁷⁾ mají nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu a povinně zdaňují výstupy, nebo-li, plátcí mají nárok na odpočet daně, pokud nakoupené vstupy použijí k dosažení obratu za svá zdanitelná plnění. Subjekty, neplátcí DPH, nakupují vstupy (materiál, stroje, energie, služby atd.) za ceny s daní, výstupy ale nezdaňují a nemají nárok na odpočet DPH.

Základem pro výpočet DPH je cena bez DPH a případně včetně cla a spotřební daně. Od DPH je osvobozen vývoz, naproti tomu DPH podléhá dovoz v návaznosti na ustanovení celních předpisů.

Sazby DPH jsou: základní (22 %) a snížená (5 %).

Základní sazba se uplatňuje u zboží. Pro položky zboží jmenovitě stanovené v příloze zákona a pro tepelnou energii se uplatňuje snížená sazba.

Snížená sazba se uplatňuje pro služby. Výjimkou jsou služby a práce výrobní povahy, které jsou jmenovitě uvedeny v příloze zákona, pro něž se uplatňuje základní sazba. Od DPH jsou osvobozeny některé poštovní služby, rozhlasové a televizní vysílání, finanční a pojišťovací služby a některé další služby a činnosti.

U nedostavěných staveb a staveb, včetně stavebních objektů a stavebních prací zařazených do oddílů 45 a 46 OKEČ⁸⁾ se uplatňuje snížená sazba DPH, pokud zákon nestanoví jinak.

Podrobnosti jsou uvedeny v zákoně.

Pro některé činnosti vydalo ministerstvo financí ČR metodické pokyny, v nichž jsou řešena odvětvová specifika. Jedním z těchto pokynů, které jsou uveřejňovány ve Finančním zpravodaji MF,

je pokyn č. D-56 pro oblast výstavby, ve kterém je také uveden výklad pojmů „stavba“, „stavební práce“, „montážní práce“, „předměty vnitřního vybavení“ a výklad problematiky poskytování stavebních prací ze zahraničí a stavebních prací realizovaných v zahraničí.

¹⁾ J. S. Mill: *Principles of Political Economy*, vyd. Longmans, Green & Co., London & N. York, 1888.

²⁾ A. Rašín: *Národní hospodářství*, vyd. „Český Čtenář“, Praha, 1922, v pojmu „čistý výnos“.

³⁾ K. Engliš: *Národní hospodářství*, vyd. Orbis, Praha, 1946, v pojmu „objektivní výnos“.

⁴⁾ *Nepřímou daní je daň, jejímž plátcem a poplatníkem jsou dvě rozdílné osoby. Přímou daní pak je daň, jejímž plátcem a poplatníkem je táž osoba. Vývoj daňových soustav ve světě i u nás směřuje k přesunu daňového břemene z přímých daní na daně nepřímé, tj. od zdaňování příjmů ke zdaňování spotřeby. Za hlavní skutečný důvod tohoto vývoje je třeba považovat ulehčení práce pro daňové orgány při výběru daní a v podstatě uvalení daňového břemene na všechny obyvatele, bez ohledu na jejich příjmy. Význam nepřímých daní dokumentuje skutečnost, že ve státním rozpočtu ČR na rok 1998 tvořily nepřímé daně 37,1 % celkových daňových příjmů, resp. 58,9 % z celkového objemu daní.*

⁵⁾ *Jedním z podstatných kroků ekonomické transformace v ČR byla daňová reforma uplatněná od 1. 1. 1993 přijetím zákona č. 212/1992 Sb. (zákon o soustavě daní). Soustavu daní tvoří DPH, daně spotřební, daně z příjmů, daň z nemovitostí, daň silniční, daň z dědictví, darování a z převodu nemovitostí a dosud nezavedené daně k ochraně životního prostředí.*

⁶⁾ *Zdanitelným plněním se pro účely zákona o DPH rozumí:*

- a) *dobání zboží a převod nemovitostí, při kterém dochází ke změně vlastnického práva nebo práva hospodaření,*
- b) *poskytování služeb, uskutečněné v tuzemsku při podnikání.*

⁷⁾ *Plátcem DPH je právnická nebo fyzická osoba, jejíž obrat za tři předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce přesáhl částku 750 tis. Kč, a další osoby, které stanoví zákon. Plátce daně je povinen se registrovat u místně příslušného finančního úřadu. Zákon umožňuje i dobrovolnou registraci.*

⁸⁾ *OKEČ - Odvětvová klasifikace ekonomických činností.*

Způsob účtování DPH je rozdílný podle toho, je-li subjektem daně plátcem nebo neplátcem DPH. U plátce je DPH průběžnou položkou, není součástí ocenění majetku zachycovaného v účetnictví, neodpočitatelné položky DPH ze zákona se stávají na vstupu součástí ocenění majetku a v případě služeb vstupují do provozních nákladů. Neplátce nemá nárok na odpočet DPH, která se u něj stává součástí ocenění majetku, v případě služeb vstupuje do provozních nákladů.

Ing. Zbyněk Novotný, CSc.



Nové investiční příležitosti v Moskvě



Vláda Moskvy připravuje generel urbanistického rozvoje města do r. 2020. Na jeho realizaci budou potřeba řádově desítky miliard dolarů investic. Součástí plánu je též 84 finančně náročných projektů staveb, zahrnujících přestavbu celých náměstí, výstavbu budov administrace Moskvy, centra podnikání, obchodu, služeb a zábavy. Moskva však nemá dostatek financí a příslušná kapitola městského rozpočtu stačí jen na splátky dříve získaných úvěrů.

Pro informaci uvádíme, že do r. 1998 více než 50 % investic, které přicházely do Ruska, končilo v Moskvě. V posledním čtvrtletí 1998 se ale přítok zahraničních investic v důsledku finanční a bankovní krize zastavil. Největší investice do Moskvy došly v letech 1995 – 1998 z USA (3,894 mld. USD), Švýcarska (3,432 mld. USD), Velké Británie (3,036 mld. USD), SRN (2,080 mld. USD), Nizozemska (1,727 mld. USD), Francie (1,567 mld. USD) a Kypru (1,270 mld. USD).

Zahraniční investice do Moskvy (mld.USD)	Dynamika zahraničních investic					
	1995	1996	1997	1998	1998/1997	1998/1995
	1,965	4,561	8,476	6,181	72,9 %	314,5 %

Moskva si zachovává rating regionu s nejlepším investičním klimatem v Rusku, ale časový harmonogram generelu rozvoje města je pro nedostatek financí ohrožen. Vláda Moskvy proto při příležitosti výstavy REALTEX '99, konané koncem května t. r. v Moskvě (s minimální účastí cizích vystavovatelů a bez účasti českých firem), předložila zahraničním investorům nabídku na financování 19 prvořadých projektů – viz katalog v příloze.

Moskva hledá investory pro rekonstrukci radnice za 38 mil. USD (budova bývalého sekretariátu RVHP), pro dostavbu administrativní a obchodní zóny v okolí radnice za 49 mil. USD a pro přestavbu architektonické památky „Petrovský zájezdni dvůr“ na reprezentační ubytovací zařízení pro státní návštěvy (za 50 mil. USD). Nabídka pro investory dále obsahuje plány na rekonstrukci a dostavbu 8 hotelů (celkem za 1 034 mil. USD), jiných osm projektů nabízí účast při výstavbě bankovních, administrativních, obchodních a zábavních center (celkem za 600 milionů USD).

Nejrozsáhlejší bude projekt „Moscow City“. Architektonický návrh, reprezentační městské čtvrti s výškovými budovami a aquaparkem, zahrnuje dokonce propojení s historickým centrem Moskvy vlastní trasou metra. Celková cena projektu „Moscow City“ se v katalogu neuvádí ani odhadem.

Investory se starosta Lužkov snaží povzbudit v úvodním slově ke katalogu sdělením, že „je vytvářen vlastní systém garancí zahraničních investic, připravují se doplňující finanční, daňové a jiné stimuly a zvýhodnění pro investory“.

S cílem získání bližších informací o možnosti účasti českých firem na realizaci generelu výstavby Moskvy se 3. června t. r. uskutečnilo jednání s vedoucím odboru zahraničních investic Vlády Moskvy J. Usatým, ze kterého vyplynulo:

- › hlavní „garanci“ pro zahraničního investora je „právo dlouhodobého pronájmu pozemku“, v Moskvě nelze zatím nabývat pozemek do vlastnictví s výjimkou tří lokalit, nabízených v dopise, který je přiložen ke katalogu,
- › podle zákona RF „O státní regulaci zahraničně – obchodní činnosti“ má Moskva právo získávat úvěry pod garanci svého rozpočtu (se souhlasem Centrální banky),
- › u nabízených investičních projektů ale nebude garantovat vrácení úvěru Vláda Moskvy, nýbrž akciová společnost, kterou Moskva založí společně s investorem pro výstavbu a následné provozování postavených objektů,
- › na projektu se s Moskvou může zúčastnit i několik domácích a zahraničních akcionářů, přitom Moskva sama nehodlá vkládat finanční prostředky a její podíl na základním jmění akciové společnosti představuje cena za „právo pronájmu pozemku na 49 let“ a inženýrské sítě,
- › pokud investor nedokáže prodat svůj podíl ve společnosti po dokončení projektu, vrátí se mu úvěr až ve formě výnosů z pronájmu a provozu postavených objektů.

Právní normy pro podporu zahraničních investic mají být doplněny o připravovaný zákon města Moskvy „O zahraničních investicích“, který předpokládá dodatečné výhody pro investory a záruku stability jejich působení na určitou dobu.

Zatím se podle platných předpisů ochrana investorů řídí zákonem „O zahraničních investicích v RSFSR“ a usnesením Vlády Moskvy č. 20 ze 14. 1. 1997. Město používá i finanční nástroje k podpoře zahraničního investora, jako např. snížení nebo odklad plateb místních daní do doby dokončení výstavby projektu.

Závěr ZÚ: Možnosti získání zakázek českými stavebními firmami jsou silně omezené, resp. podmíněné dohodou se zahraničním investorem, který má právo rozhodovat o výběru dodavatele stavby. Potvrzuje to i případ české firmy Pulec ENMACO, která dříve zvítězila v konkursu, vypsaném vládou Moskvy na dodávku prací a zařízení pro hotelový komplex „Gostinnyj dvor“, ale pro nedostatek financí se dodávky nemohly uskutečnit. Pro dokončení celého objektu chybí Moskvě 150 mil. USD, které by chtěla získat od zahraničních investorů.

Ve výběrovém řízení na dodávky stavebních prací se Vláda Moskvy snaží upřednostňovat tuzemské stavební firmy (nízké ceny) a ruské výrobce zařízení. Pravděpodobnost získání zakázky se proto může zvýšit spoluprací s moskevskými firmami typu „Upravlenie eksperimentalnoj zastrojki“ (ul. Novyj Arbat, č. 11, tel. 291 62 26, fax 291 90 70), který má licence na vyřizování povolení, projektování, výstavbu a prodej nebo provozování postaveného objektu. Firma se osvědčila při rozsáhlé výstavbě bytů a objektů „olympijské vesnice“ pro mládežnické sportovní hry, konané v Moskvě v r. 1998, při financování výstavby byly využity hypoteční úvěry.

Výběrová řízení při zadávání staveb zajišťuje „Informacionnoje upravlenie po architekture i gradostroitelstvu g. Moskvy“ (2 – Brestskaja ul., č. 6, tel.: 209 14 51, 209 14 52, fax 978 77 24). Odbor zahraničních investic Vlády Moskvy je ochoten ve spolupráci se ZÚ poskytnout případným zájemcům z ČR další informace k přiloženým projektům.

O. Wachtl, Velvyslanectví České republiky

Výběr ze zahraničních časopisů

Vedení Bavorské inženýrské komory vydalo pro své členy dotazník, jehož vyplněním se členové komory přihlásí k aktivní spolupráci v jednotlivých odborných skupinách, případně vyjádří také zájem o informace z jiných odborných skupin. Členění odborných skupin je následující:

- › konstrukce pozemního a inženýrského stavitelství,
- › řízení projektu a staveb,
- › vytyčování staveb,
- › voda, odpady, splašková voda,
- › dopravní a územní plánování a projektování,
- › geotechnika,
- › stavební fyzika,
- › technické vybavení,
- › elektrotechnika.

Každá skupina má další podrobné členění podle zaměření činnosti člena (členění je stejné ve všech skupinách):

- › poradenství a studie,
- › vyměřování staveb,
- › projektování,
- › vypisování a zadávání prací,
- › stavební dohled,
- › zkoušení a ověřování,
- › expertní činnost,
- › cenové problémy,
- › kontraktační činnost,
- › posudková činnost,
- › výzkum a vývoj,
- › vzdělávání,
- › ekologické problémy,
- › basic engineering (rozvoj koncepcí),
- › stavebně technické osvědčení.

Po nastoupení nové sociálně-demokratické vlády očekávaly zemské komory stavebních inženýrů splnění slibu, že bude provedena změna v orgánech státní správy SRN tak, že místo dosavadních ministerstev pro územní plánování, stavebnictví a výstavbu měst a pro dopravu vznikne jedno ministerstvo pro infrastrukturu. Tento orgán nyní soustřeďuje pod jednou střešou veškerou problematiku spojenou s výstavbou v SRN, z pohledu komor zejména pak: rámcové podmínky pro činnost svobodných inženýrských povolání a středního stavu včetně otázek soutěží, přeměnu dosavadních zásad státní politiky pro inženýrské poradenství a svobodné architektky, posílení a harmonizaci zemských předpisů pro projektování a výstavbu, zeštíhlení správních orgánů při zachování jejich odborných kompetencí, podporu kultury výstavby, vědy a pilotních projektů a výchovy inženýrů. V budoucnosti sdruží komory stavebních inženýrů a architektů do jednoho svazku, jehož cílem bude stát se společným důstojným partnerem i kritikem nového státního orgánu v zásadních otázkách celoněmeckého i zemských směrů plánování a realizace výstavby.

Zemská Inženýrská komora v Sasku-Anhaltsku zřídila informační místo pro zájemce o Internet z řad členů ale i jednotlivých firem jako pomoc ke komerčnímu využití moderního informačního prostředku. Posláním střediska je informovat o úspěšných příkladech obchodního využití Internetu, o možných rizicích, o disponibilních technologiích a řešeních a o možnostech financování. Předpokládá se, že do roku 2003 se napojí na Internet převážná většina všech obchodních případů.

Zemská inženýrská komora v Brandebursku navázala jednání s bulharskými strojními inženýry s cílem pomoci jim svou radou a zkušenostmi vytvořit z dosavadního soukromého svazu veřejnoprávní Inženýrskou komoru. Mezi oběma subjekty byla podepsána dohoda o mezinárodně pojaté spolupráci v oblastech průmyslu, rozvoje vědy a techniky a technologií a v budování infrastruktury. Konkrétním výstupem dohody bude účast delegací obou organizací na konferencích, vzdělávacích a jiných odborných akcích a bezplatná výměna vydávaných publikací, případně účast na společných projektech.

Zaopatření inženýrů v komorách v rámci celostátním je téměř ukončeno. Podnět k státní (zemské) účasti na zaopatření vyšel z Bavorské inženýrské komory a byl stvrzen podpisem příslušné smlouvy se zemskými orgány Bavorska. Koncem roku 1998 přistoupily k této iniciativě také země Porýní-Falcko a Sasko; země Saarsko, Berlín a Durynsko plánují přistoupení v roce 1999. Ostatní zemské komory uvažují buď o vytvoření vlastního systému zaopatření, nebo o přistoupení k některé blízké organizaci, například v Severním Porýní-Vestfálsku půjde o komoru architektů, stejně tak komora stavebních inženýrů v Šlesvicku-Holštýnsku se napojí na zaopatření v rámci komory architektů Bádenska-Württemberska. Stranou zůstává pouze Hessensko, kde zemské předpisy nedovolují Komoře zřízení vlastního systému zaopatření nebo připojení na jiný systém. Tato situace je kritizována a na shromáždění komor ve Schwerinu byl vysloven požadavek na zemskou vládu Hessenska, aby také této Komoře byl umožněn přístup ke stavovskému zaopatřovacímu systému inženýrů

Již 70 inženýrských kanceláří z východních zemí Německa vyslovilo zájem o spolupráci v rámci akce „Dialog mezi inženýry“, pořádané společně obchodními komorami Německa a Nizozemska. Jde o spojení „německé dokonalosti a nizozemské tvořivosti“ jako přínosu pro společné prosazení na trzích, konkurzních řízeních a ve velkých projektech. Pro lepší orientaci o možnostech takové spolupráce byla vydána příručka o nizozemském trhu pro inženýry konzultanty.

Podle Deutsches-Ingenieur-Blatt, č. 11/98, str. 6 - 8, 10 a 12

Celoživotní vzdělávání pracovníků ve Francii

V roce 1995 vynaložilo 56 000 francouzských podniků celkem 45 mil. franků na další vzdělávání svých pracovníků. Bylo prokázáno, že v průběhu let se úloha dalšího vzdělávání vlastních pracovníků stává pro podniky strategickou, zejména proto, že rychlý rozvoj technologií nutí podnik udržovat v podmínkách stále vyšší konkurence vysokou úroveň výroby a tím i vysokou úroveň znalostí svých pracovníků. Ne všechny podniky však k otázce vzdělávání přistupují systémově. Především se dále vzdělávají již dobře připravení odborníci – technici, pracovníci pro řízení a marketing a specialisté. Délka vzdělávání se však celostátně postupně zkracuje a snižují se také náklady na jednu hodinu výuky. I když se zdá, že je vzdělávání organizováno v rámci učebních plánů, dopad je zcela různý podle délky kurzů i podle pracovního zařazení (řídící a technické kádry oproti dělníkům). V protikladu ke kádřům má dodatečná výuka u dělníků vliv na již obsazená místa, na kvalifikaci a plat. Výuka napomáhá ke stabilizaci pracovníků, avšak vytváří také základ pro vznik nerovnosti mezi pracovníky. Stát má zájem o další vzdělávání pracovníků a také o všechny druhy rekvalifikačních kurzů (změna zaměstnání nebo zvýšení kvalifikace, návrat žen

do výrobního procesu po mateřské dovolené) a podporuje je poskytováním přímé finanční pomoci podnikům, které toto vzdělávání provádějí.

Poslední průzkumy ukázaly, že v mnoha případech není vše v pořádku, zejména u menších podniků. Řada z nich dává přednost vzdělávání v ekonomických a obchodních aktivitách oproti jiným profesím, někde nevyužívají existující disponibilní fondy. Ukazuje se, že by bylo vhodné vybudovat odborné školy se zaměřením na dodatečnou výuku pracovníků s přesným programem a podmínkami, přijatelnými pro převážnou většinu podniků.

Podle Négoce 140/98, str. 81

Ručení není v SRN spojeno pouze se smlouvou

Pro škody na staveništi neexistuje často pouze jeden viník, nýbrž jich je více. Pro inženýra, odpovědného za stavební práce to však je jen malá útěcha, neboť je prvním na řadě, u něhož se zavinění hledá. Povinnost bezpečného provozu stavby má každý, kdo vytváří zdroje závad nebo škod nebo je nechá vzniknout. Tuto povinnost má tedy také projektant. Rozhodující je, které povinnosti má projektant buď ze své smlouvy nebo ze své skutečné činnosti. Pokud projektant stanoví na staveništi provedení konkrétních opatření, a tím by vznikl zdroj nebezpečí, ručí za vzniklé škody stavební dozor.

Má-li inženýr smluvně sjednanou povinnost stavebního dozoru se stavebníkem, ručí mu za všechny činnosti, které provádějí i ostatní osoby a organizace v projektu, v zařízení a provozu staveniště, při uplatnění zásadních technických pravidel a platných předpisů a norem, především ustanovení stavebního řádu. Tohoto ručení se stavební dozor nemůže zbavit ani je-li v první linii odpovědný dodavatel stavby, neboť ze své odborné úrovně musí stavební dozor poznat, provádí-li dodavatel svou dodávku nesprávně nebo nebezpečně.

Deutsches Ingenieur-Blatt, č. 7/8 98, str. 39

Úspornost místo skutečné reformy zákona o zaopatření

(zhoršení pozice inženýrů ve veřejných službách SRN)

Spolkový zákon o reformě zaopatření ve veřejných službách SRN vstupující v platnost 1. 1. 1999 je prohlašován za dobrý krok k zeštíhlení veřejné správy spolkové republiky. Ještě na jaře 1997 prohlašoval kancléř Kohl, že veřejná služba musí být přitažlivá pro odborníky z hlediska důležitých budoucích úkolů veřejné správy. Současný zákon však vypovídá o něčem jiném. Ústřední svaz inženýrů Německa (ZBI) požadoval k návrhu zákona, aby se zachovaly dosavadní příjmy mladých a odborně kvalifikovaných pracovníků, nový zákon tuto pozici zhoršuje zhruba o 25 %. Dále ZBI žádal, aby se příplatky pro technické kádry neškrtnaly, nýbrž naopak zvýšily. Zdůvodnění spočívá ve zvýšení odborných požadavků na úroveň technických pracovníků veřejné správy a jejich studijní kvalifikaci. Skutečnost je taková, že podle nového zákona bude příjem těchto vysoce kvalifikovaných pracovníků veřejné správy podstatně nižší než v soukromém sektoru. Třetím požadavkem ZBI bylo, aby byl mimořádně kvalifikovaným inženýrům, absolventům vysoké školy, umožněn rychlejší postup na vyšší řídicí funkce (*poznámka: jak známo, v SRN je stupeň „inženýr“ přisouzen také absolventu střední odborné školy, absolvent vysoké školy je Dipl. Ing.*). Všechny tyto požadavky, předtím vládou slíbené, se do reformy zákona o zaopatření pracovníků veřejné správy nedostaly. Personální otázky jsou přitom pro veřejnou správu tím nejdůležitějším problémem a ani soukromý sektor nemá zájem na tom,

aby se úroveň veřejné správy snižovala tím, že bude zaměstnávat jen průměrné, méně kvalifikované pracovníky bez motivace ke zvýšení pracovní úrovně. Reforma zákona se tak stává místo inovační a rozvojovou koncepcí, zaměřenou do budoucna, jen poměrně drastickým úsporným opatřením. Příležitost, která zde byla k posílení úlohy veřejné správy, byla zmařena. Platí to hlavně o technických kádrech. Chybí zřejmě politická vůle prosadit správné koncepty do praxe.

Deutsches Ingenieur-Blatt, č. 7-8/98, str. 52 - 53

Starobní zaopatřovací systém pro členy komor v SRN.

Bavorský systém zaopatření inženýrů-členů inženýrské komory, který sdružuje od roku 1995 již více než 2 000 členů, je podle státní smlouvy v platnosti od 1. prosince 1998 pro všechny členy komory. Do tohoto systému mohou vstoupit všichni členové komory, kteří mají více než 45 a méně než 60 let a mohou si tak obstarat dosud chybějící starobní pojištění nebo je doplnit. Pro dnešní členy je vstup do systému dobrovolný, pro nové členy bude závazným s výjimkou dobrovolných členů, kde vznikne právo na osvobození od tohoto závazku. Během jednorozhodné lhůty na uvážení (do 30. 11. 1999) mohou členové získat názor na optimální stav zaopatření a podle toho uzavřít potřebné smlouvy. Také lze žádat o uvolnění ze zaopatřovacího systému, aniž by bylo nutné prokazovat životní pojištění nebo obdobné zaopatřovací nároky. Existuje také možnost změny zákonného pojištění renty na zaopatření. Poslední varianta předpokládá jako u jiných obdobných zaopatřovacích systémů (zaopatření bavorských lékařů, zaopatření bavorských advokátů), že bude provedena přesná analýza stávajících nároků a rozdílů možných zaopatření. Kdo by chtěl uvažovat o změně, měl by se nejdříve ohlásit u poradenského místa k objasnění všech potřebných otázek. K bavorskému zaopatření se na základě státní smlouvy připojují také členové inženýrské komory ze Saska. Všechny nároky, vyplývající ze zaopatření, mají také rodinní příslušníci.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt příl. 11/98

Z německé výstavby

1. Zelená pro pokračování výstavby první železniční trati na magnetickém polštáři Hamburk - Berlín, známé jako Transrapid. Bývalá vláda premiéra Kohla dala souhlas k výstavbě této trati a zkoušky vlakové soupravy již probíhají řadu let na experimentálním okruhu v Lathenu. Nová rudo-zelená vláda premiéra Schroedera dala nyní souhlas s pokračováním výstavby a požádala odborníky na ekologii, aby schválili tento projekt, do něhož již bylo vloženo 7 miliard marek. O projekt je sice značný zájem v zahraničí (USA, Austrálie, Jižní Korea, Taiwan, Chile), nesmí být však vyvezen dřív, než se uskuteční výstavba v Německu.

2. Pro výstavbu EXPO 2000 v Hannoveru již byly zahájeny práce na výstavbě jednotlivých pavilonů a objektů. Základní kámen pro objekt Arény byl položen již v létě 1998. Bude určen pro sportovní a kulturní akce za účasti 13 500 diváků a jeho náklady činí 100 mil. DM. Na výstavě o ploše 170 ha se zúčastní také Francie svým pavilonem. Organizátoři výstavy EXPO 2000 počítají s rozpočtem asi 3 mld. DM a s plánovanou ztrátou zhruba 400 mil. DM.

3. Výstavba spojení Kolína n. Rýnem s Amsterdamem pomocí trati TGV bude zahájeno ještě v roce 1999. Výstavba si vyžádá proražení tunelu Soumagne na belgické straně (Liege-Lutych).

4. Německá firma Strabag byla převzata rakouskou firmou Bau Holding.

5. Rekonstrukce divadla Fenice v Benátkách (Itálie) byla poznamenána protestem proti výsledkům ofertního řízení na provedení této rekonstrukce. Italská vláda uznala protest a protože se v italsko-německém projektu za autorství architekta Aldo Rossiho provedly změny podle požadavku stavebníka, mohou být práce na rekonstrukci ihned zahájeny.

6. Automobilka Daimler zahájila na Postupimském náměstí v Berlíně provoz největšího německého staveniště „Daimler-City“ o celkovém nákladu 4 mld. DM. Jde o 19 objektů s celkovou plochou podlaží 550.000 m², obsahující vedení filiálky firmy Daimler Debis, dále největší kasino v Německu, filmové multiplex středisko, Grand hotel Hyatt, hudební halu, 620 bytů, 110 obchodů a 30 restaurací.

Podle Moniteur spécial 1998

Certifikace ve Francii

Trvalá diskuse o tom, zda je výhodné a potřebné podrobovat se certifikaci, ve Francii nepolevuje. Stále více se však prosazuje mínění, že s nastávající internacionalizací stavebního trhu je získání certifikátu nezbytné vzhledem k požadavkům investorů v rámci Evropské unie. Normy ISO, které jsou základem pro požadované parametry ověřovaných systémů, budou v budoucnu zjednodušeny (v polovině roku 2000) jako ISO 9001 oproti dnešním třem ISO 9001, 9002 a 9003. Tato zjednodušená norma bude obsahovat pouze 6 textů (4 normy základní a 2 technické předpisy). Jako její „siamské dvojče“ vznikající ISO 9004 bude potom přechodem na úplné řízení jakosti (Total management de la qualité – TQM). Pro certifikaci dnes hovoří tyto důvody:

- 1) výhoda při značné konkurenci mezi výrobci získat lepší podmínky na trhu;
- 2) udržet důvěru svých zákazníků pro dlouhodobou spolupráci a dodávky, ale získat i důvěru příštích zákazníků, pro které je certifikace usnadněním při jejich rozhodování o udělení zakázky;
- 3) vytvoření podnikového kritéria jakosti zejména tam, kde existuje rotace pracovníků nebo podnik má nábor nových mladých odborníků;
- 4) motivace pracovníků a osobní odpovědnost za výrobky;
- 5) získání výchozí pozice pro lepší zhodnocení výrobních činností ekonomicky oproti nekvalitním výrobkům (srážky z ceny, ztráty ve výrobě);
- 6) vytváření prostoru pro zvýšení aktivity všech pracovníků podniku;
- 7) trvalé zvýšení role vedení a řízení výroby;
- 8) výhoda při uplatnění špičkové technologie a technických prostředků ve všech výrobních oborech a profesích;
- 9) univerzálnost postupů při pronikání na mezinárodní trh s jediným kritériem, platným obecně v rámci EU.

Podle Moniteur spécial 1998, str. 108 – 109

Povinnost péče o veřejné statky ve Francii

Vedle již běžně uvažovaných veřejných statků a národního dědictví v podobě historických budov, katedrál, muzeí, hradů a zámků a v podobě přírodního bohatství přichází v současné době na přetřes také péče o všechny hmotné statky, které tvoří nedílnou součást života. Na počátku třetího tisíciletí bude proto věnována zvýšená péče snahám o zachování a zdokonalování funkčnosti existujících struktur, potřebných pro rozvoj celé

společnosti. Objem veřejných statků v tomto smyslu se ve Francii odhaduje na 10 000 miliard franků, což je asi čtvrtina veškerého majetku Francie. Má se za to, že péče o veřejný majetek zvýší značně i cenu jednotlivých obcí a uskupení obyvatel. Do čela obcí bude nutno postavit osobnosti schopné jít za tímto cílem zvyšování hodnoty veřejného majetku v rámci svých kompetencí. Záporným příkladem ze Spojených států se zdůrazňuje státní zájem Francie na tomto rozvoji.

Ve Spojených státech byly zveřejněny výsledky provedení podrobného průzkumu, který proběhl ve dvou rovinách: V první rovině se konstatuje, že veřejné vybavení v USA je ze 60 % ve špatném stavu; jeden most ze tří vykazuje nebezpečné konstrukční závady; 20 % železničních tratí vyžaduje okamžitou opravu a je potřeba urychleně vystavět 2 000 čistících stanic vody. Celkem se jedná o objem stavebních prací ve výši 1 200 miliard dolarů. Ve druhé rovině se uvádí, že ve Spojených státech převládá vůči veřejnému majetku značná blahovlnost, poznamenaná ponecháním struktur až na dožití a jejich úplným nahrazováním, i když tato cesta často představuje zvýšené náklady v porovnání se včasnými rekonstrukcemi. Dnes se sice již zpracovávají studie o „bodě obratu“, do něhož ještě stojí za to investovat do oprav a rekonstrukcí v oblasti nemovitostí (American Society of Civil Engineers), avšak čistě ekonomické úvahy nemohou být v mnoha případech podkladem pro to, co se v Evropě nazývá péčí o historické či národní dědictví a co je podstatně jiným pohledem na celou záležitost.

Podle Moniteur č. 4957/98, str. 24 – 25

Setkání vládních činitelů s podnikateli v Paříži

S cílem podpořit zájem francouzských firem o účast při investování v Turecku organizovalo francouzské ministerstvo výstavby a časopis Moniteur v prosinci roku 1998 diskuzní setkání. Na tomto fóru hovořil obchodní rada francouzského vyslanectví v Ankaře o možnostech pronikání francouzských podnikatelských aktivit na turecký stavební trh. Turecko se nyní vyznačuje silnými tendencemi přesunu obyvatelstva z venkova do měst. Tím se stává výstavba všech druhů pozemních a inženýrských staveb důležitou součástí rozvoje země. Vedle potřeby bytů se jedná o výstavbu energetických zdrojů, ČOV, nemocnic, dopravní infrastruktury a staveb pro rozvoj turistiky. Turecké investiční zdroje jsou omezené, avšak účast zahraničního kapitálu ve formě smíšených společností jak soukromých tak i státních může přinést značné prostředky pro novou výstavbu. Francouzská účast se zatím omezovala na některé speciální stavby, přehrad, distribuční sítě vody a plynu a na olympijský stadion v Istanbulu. Francouzská vláda cítí povinnost usnadňovat svým národním společnostem možnost dalšího uplatnění v rámci silné celosvětové konkurence a bude snahu účastnit se výstavby v Turecku všestranně podporovat.

Podle Moniteur č. 4957/98, str. 34

Výstavba sítě dálnic ve Francii

Stále se doplňující dálniční síť ve Francii vyžaduje značné finanční prostředky. V posledním období se často hovořilo o ohrožení výstavby spojení Rýn – Rhône – Atlantický oceán z Mulhouse do Nantes, které má velký mezinárodní význam. Současná francouzská vláda není nakloněna výstavbě dalších úseků dálnic a dává přednost „kolektivním způsobům“ dopravy, čímž se myslí jednoznačně rozvoj dopravy železniční. Jednotlivé dokončené úseky celé trasy Mulhouse-Nantes činí asi 60 % celkové délky, důležité úseky (např. Belfort-Troyes) by bylo možno využít i na

rychlejší spojení jižního Německa a Švýcarska s Paříží. U některých úseků nebyly uděleny ještě koncese pro výstavbu (Orléans-Courtenay). Zneklidnění místních činitelů měst po celé trase je pochopitelné, neboť s výstavbou dálnice a s jejím zařazením do regionálních a místních územních plánů se již počítá. Pokud by se vláda nenechala přesvědčit o nutnosti dokončení celé trasy uvedené dálnice, vznikly by zejména v turistické sezóně v okolí Orléansu, Le Mans, Bourges a Auxerre značné dopravní problémy.

Podle Moniteur č. 4958/98, str. 26

První mezi koncesovanými společnostmi pro výstavbu dálnice ve Francii

ASF je první mezi francouzskými koncesovanými společnostmi (a druhou v Evropě) pro výstavbu dálnice svým rozsahem. V provozu má již 1970 km a 700 km ve výstavbě. Její organizační struktura obsahuje 7 oblastních ředitelství pro řízení provozu a 5 ředitelství pro provádění výstavby. V současnosti projíždí celkově úseky, řízenými ASF, 650 tisíc vozidel denně. ASF zaměstnává přes 5 tisíc pracovníků, z nichž se 53 % zaměstnanců věnuje otázkám výběru myta, 22 % pečuje o sjízdnost dálničních úseků. Služba zákazníkům je v trvalém provozu 24 hodin denně. Nové budované úseky jsou v oblasti Bordeaux, Nantes, Toulouse, Angers a zejména celá trasa Bordeaux-Clermont-Ferrand v délce 340 km. Společnost dokladuje, že jeden milión investovaných franků do dálnice vytváří 2 pracovní místa, 1 km dálnice vytváří 4 pracovní místa. Poplatky místním orgánům dosahují ročně 250 miliónů franků, důsledky velkých staveb mohou znamenat finančně až 50 % místních rozpočtů.

Podle Moniteur č. 4959/98, str. 23

Výklad prostředí, ve kterém pracují členové zemských komor stavebních inženýrů v Německu

a) V oblasti průmyslu a státní správy existuje rozsáhlý vlastní rozvoj technických a hospodářských řídicích a kontrolních mechanismů. V oboru svobodných povolání, např. u samostatných subjektů v inženýrských činnostech, se tyto mechanismy uplatňují pouze v omezené míře. Zde se daleko více prosazuje duální systém, jednak jako profesní samospráva cestou volně působících svazů, jednak jako veřejnoprávní organizace a komory. Tato druhá část systému byla vytvořena oproti jiným profesním skupinám u inženýrů daleko později.

Komory jsou otevřeny pro všechny inženýry v zemi, působící jako zaměstnanci, pracovníci a hospodářsky činní odborníci s dobrovolným členstvím a pro samostatné inženýry, pracující jako konzultanti s členstvím povinným. Tato skupina inženýrů-konzultantů vykazuje ve smyslu ochrany uživatele zvláštní postavení a není jen vysoce odbornou skupinou osob, nýbrž je také ve výkonu svých činností samostatně odpovědná nezávisle na činnostech a zájmech obchodníků a dodavatelů. Ochrana uživatele ve výstavbě může být zabezpečena pouze výkonem, spojeným s osobní a materiálovou nezávislostí. Veřejným posláním inženýrů-konzultantů je pečovat o zákazníka a je proto pro ně zakázané vyjednávat provize, rabaty nebo jiné výhody pro zákazníka v rámci své inženýrské činnosti. Inženýři konzultanti podléhají v těchto otázkách, stejně jako ostatní členové komory, jejímu profesnímu soudu. Dále se účastní také v dalších důležitých činnostech komory, jež působí v zemském rozsahu jako poradní orgán při jednání se zemskými úřady v rámci své odborné kompetence, pro což je povahou svého zřízení vázána. Důležité úkoly existují v oblasti dalšího vzdělávání členů komory, v informační

pomoci a při dohledu nad jmenováním znalců v rámci platného zákona. Uvedené a ještě další úkoly vyžadují velký počet kompetentních a angažovaných bezplatně pracujících členů. Úspěšná může být činnost komory jen tehdy, jestliže se její členové budou řídit základním hlediskem své práce, totiž povyšovat odbornou úroveň a vážnost svého stavu, a orgány komory včetně výborů budou navíc dbát na politický a hospodářský význam činnosti komory. Její členové pracují na všech úrovních bezplatně a pobírají toliko náhradu za prokázané vynaložené výdaje, spojené s jejich činnostmi. Tyto náhrady kryjí jen malou část skutečně vynaložených výdajů členů, činných v podstatě v čestných funkcích. Pro bezplatnou činnost je tedy nezbytné, aby tito členové byli osobně vysoce morálně vybaveni, neboť převzetí čestných funkcí je také závazkem vůči komoře a jejím členům. Hlavním hlediskem je zviditelnění komory na veřejnosti; osobní zájmy a prospěch jsou tomuto cíli podřízeny. Na poli profesní soutěže na získání zakázky je důležité, aby se takové soutěže zúčastnilo co nejvíce firem s cílem získat tuto zakázku nabízenými lepšími parametry dodávky než soupeři. Soutěže, jejímž účelem je pouze splnit předpis o jejím konání a při tom udělit zakázku jiným než výběrovým způsobem z rovných nabídek, se nesmí člen komory vědomě účastnit a nesmí působit v takto nekalé soutěži. Nesmí se účastnit ani žádných jednání, týkajících se obcházení podmínek soutěže nebo jdoucích proti dobrému stavovskému chování inženýra.

K této povinnosti inženýrů konzultantů jsou však také napojeni zákazníci, kteří nesmějí ze zákona zakázku z takových nesprávně pojatých konkurzů zadávat. Komora také zde musí vyvíjet tlak, aby se podobným praktikám zamezilo. Není však právních námitek, aby architekti a inženýři konzultanti prováděli propagaci vlastních činností v rámci slušných mravů a korektnosti. Komora musí taková ustanovení zahrnout do svých profesních pokynů se zřetelem na základní odbornou svobodu podnikání svých členů. Propagace činnosti se musí ovšem omezovat výhradně na rozsah odborné činnosti člena.

Podle Deutsches Ingenieur-Blatt 5/98, příloha

Financování výstavby silnic v Německu: řešení v malých krocích

Obdobně jako ve Francii hledá německá vláda způsob řešení financování silnic cestou soukromé účasti. Dosavadní postup v Německu byl oproti Francii jiný (pouze státní sektor mohl financovat výstavbu a udržovací práce na silnicích), provoz byl bezplatný. Nyní pod vlivem jistých obtíží ve financování jak u spolkové vlády tak i u jednotlivých zemí SRN, uvažuje německá vláda o začlenění soukromého kapitálu do výstavby, udržování a provozu silnic a dálnic. Se zavedením jednotné měny v rámci Evropské unie se stávají obtížnějšími možnosti státních půjček. Soukromý kapitál, vkládaný do infrastruktury, má také odlehčit státnímu rozpočtu, trvale zatíženému investicemi po sjednocení obou částí Německa. První krok by se uskutečnil cestou vydání známky pro těžkou (nákladní) dopravu, která by bez ohledu na ujetou vzdálenost platila určitou dobu (např. rok jako v ČR) a jejíž zavedení by přineslo částku zhruba ve výši jedné třetiny všech nákladů pro tento druh dopravy nebo vydáním známky, vztažené na ujetou vzdálenost a zahrnující princip ekologický (platba za znečištění ovzduší). Druhým krokem by se stalo financování výstavby podle francouzského vzoru, totiž udělením koncese soukromé organizaci, která by ji opravňovala k získání snadnějších úvěrových podmínek na výstavbu silnice a následnému výtěžku cestou výběru mytného od uživatelů silnice. Toto

řešení by platilo v časovém vymezení, avšak by neumožňovalo pokrýt pozdější náklady na údržbu. Zákon z roku 1994 již stanovil možnosti takového postupu v budoucnu, podmínky pro jeho uplatnění se však oproti Francii podstatně liší. V Německu je hustota obyvatelstva oproti Francii dvojnásobná a také síť silnic je mnohem hustější s vyšším provozním zatížením. Nelze vůbec plánovat výstavbu dalších silnic. Zobecnění vybírání mýtného na současných silnicích si nelze představit, neboť celá silniční síť (příjezdy, výjezdy) na to nebyla projektována ani právnicky připravená. Případný koncesionář by musel vybírat mýto „ručně“, neboť zákonné předpisy nedovolují jejich automatické vybírání. Po sjednocení Německa se vydávalo ročně na dostavbu sítě silnic a dálnic asi 8 – 10 mld. DM ročně ze státního rozpočtu a jen málo projektů dálnic a silnic, např. dálnice, spojující Drážďany s Prahou, se zatím uvažuje postavit ze soukromých zdrojů. Dalších 19 projektů, jejichž rentabilita není dosud jasná, jsou ve stadiu projektové studie. Jednotlivé země hodlají přispět až 20 % nákladů na přidružené akce v zájmu rozjetí celé výstavby. První takovou vlašťovkou je realizace tunelu pod hladinou řeky Warnow v Rostocku, kde získal koncesi francouzský podnik Bouygues, známý z výstavby pražského letiště.

Podle Moniteur č. 4933/98

SOLUBAT '98 Paříž

Iniciativou odborného časopisu Moniteur pro inženýrské a pozemní stavitelství se uskutečnilo v Paříži CNIT-Défense ve dnech 6. – 8. října 1998 první fórum pro technická řešení v pozemních stavbách. K dispozici bylo 10 000 m² výstavních ploch, prostor pro konzultace problematiky s experty a další místnosti pro jednání. Očekávaná návštěvnost 12 000 odborníků byla překonána. Předmětem iniciativy bylo vytvoření možnosti setkání a výměny informací mezi odborníky, zabývajícími se technickými inovacemi při navrhování a realizaci stavebních objektů. Shromáždění nejnovějších technických poznatků na jednom místě umožnilo zájemcům rychle se orientovat v oblasti materiálových, výrobových a technologických novinek u asi 200 výrobních firem. Rozdělení do 5 skupin: konstrukce fasád a střech, vnitřní konstrukce a dokončovací práce, řešení otvorů, technické vybavení budov a Constructique naplnilo zcela potřebný rozsah zájmu návštěvníků.

Skupina Constructique byla vyhrazena pro problémy Internetu, pro otázky informatiky, software, programů všeho druhu. Poměrně velký prostor, určený konzultacím s experty (400 m²) byl vyplněn boxy s 12 odborníky z řad inženýrů konzultantů. Náplň konzultací zahrnovala otázky nákladů, podrobnosti provádění prací a otázek předpisů, normalizace a připravovaných vývojových řešení. Organizované konference se týkaly širokého okruhu problémů od výroby materiálů přes problémy tepelných a zvukových izolací po staveništní odpad a činnosti, spojené s koordinací bezpečné práce na staveništi.

Úspěch akce bude podnětem pro organizaci pravidelných každoročních setkání.

Podle Moniteur č. 4934/98

Idea řízení veřejného majetku soukromým sektorem

Podle vzoru jiných evropských zemí uvažuje Francie v důsledku nedostatku veřejných prostředků o možnosti svěřit řízení veřejného majetku soukromému sektoru, zejména v oblasti infrastruktury a dopravy. Nejlépe se zdá být připraveno řešení, které preferuje současná britská vláda Tony Blaira pod zkratkou PPP

(Private Public Project). Jde o smíšený druh koncesí a veřejných zdrojů. Při uplatnění v pozemních stavbách pro období, které může být velmi dlouhé, představuje tento model rozdělení s tím spojeného rizika, a to podle rozsahu účasti soukromého a veřejného sektoru. Na rozdíl od francouzské praxe se zde chápou veřejné prostředky jako garant vůči riziku. Příkladem tohoto modelu může být smlouva Prime, týkající se řízení 700 budov britského sociálního zabezpečení na dobu 30 let se zárukou sestupného nájmu. Jiné země uplatňují své modely, v Německu se rozšiřuje poskytování koncesí pro výstavbu a provoz dálnic, což však neustí ve skutečně soukromé řízení. Naopak, velmi se uplatňuje leasing. Pokud existují smíšené hospodářské společnosti ve velkých městech (Stadtwerke) pro všechny veřejné služby, nastává postupný příklon k úplné privatizaci. Ve Španělsku byly po hubených létech obnoveny koncese pro dálnice, veřejný i soukromý sektor pracují ve shodě ve vodním hospodářství, v odsolování mořské vody, u železničních drah existuje oddělení majetku od jeho využívání. V nemovitostech a u pozemků se naopak nic neděje. Ve Francii jsou hlavní překážky pro řízení veřejného majetku soukromým sektorem převážně právní a finanční. Leasing nelze uplatnit ve veřejné státní sféře, která je podle své definice nezczizitelná. Přece však územní samospráva uzavírá smlouvy o nákupním pachtu se soukromými organizacemi, které předávají prostory do pronájmu, což je případ určitých zásobovacích služeb v nemocnicích.

Jiné aktivity se odehrávají v oblasti policejních stanic (Lyon a Štrasburg) díky povolení k dočasnému obsazení majetku uděleného soukromému stavebníkovi. Skutečný posun v dosavadní praxi, uplatnitelný ve všech možných případech, se však ve Francii zdá být ještě daleko. Finanční situace státu však možná v budoucnu přinese urychlené řešení i zde.

Podle Moniteur č. 4934/98

Dočasné konstrukce tribun pod přísným dohledem

Ve Francii se ročně koná mnoho shromáždění, koncertů, sportovních podniků a kulturních akcí, při kterých pořadatelé musí volit použití dočasných konstrukcí tribun pro diváky. Ve snaze vyhnout se tragédii, která se odehrála ve Furlani v roce 1992 při semifinále francouzského poháru v kopané, kdy se zřítíla taková dočasná montovaná tribuna a zabila 17 osob, se předpisy pro použití dočasných tribun zpřísnily. Zákon z roku 1994 stanovil důslednou prohlídku tribun na sportovních akcích před jejich obsazením obecnstvem. Tento zákon byl pak doplněn v roce 1998 předpisem, který však nejde nad rámec rozsahu zákona 1994. Tribuny všeobecně podléhají ve věcech požárních a při panice předpisům, týkajícím se zařízení s účastí obecnstva. Postup vyplývající ze všech těchto předpisů přikazuje organizátorům akce, aby nechali prověřit povolaným místem (Socotec, Veritas atd.) technický stav konstrukce tribuny ze všech požadovaných hledisek a podle toho vydá komise na úrovni okresu (prefekta) povolení ke konání akce. V případě nehody je obžalován jak organizátor sportovní akce, tak i navrhovatel dočasných tribun, jak se stalo i v případě ve Furlani. Výrobci přenosných demontovatelných tribun se sami zapojili do procesu zvýšení bezpečnosti vyrobených konstrukcí, které sami montují, nebo pronajímají. Ve spolupráci s úředními místy provádějí kontrolu dodávaných konstrukcí. Ačkoli se situace nyní značně zlepšila, nutno říci, že se příslušné normy nevztahují na jiné než na tribuny pro sportovní obecnstvo. Dále pak chybějí předpisy pro montáž těchto dočasných konstrukcí. Odborníci požadují také vytvoření předpisů pro pódia, která se hojně vyskytují při

různých akcích a která nemají žádné bezpečnostní normy. V současné době se všechny otázky diskutují v úrovni Evropské unie, a to zejména otázky montáže a norem pro pódia. Každá země si přeje zavést do celkově platného předpisu svou předpisovou bázi. Některé země jdou ve svých požadavcích dále, než jsou současné francouzské předpisy. Velká Británie požaduje bezpečnost konstrukcí také za větru, v Itálii a v Řecku jde o problémy, spojené se seismicitou. Do dvou let by tyto obecně platné předpisy měly být povinně zavedeny ve všech zemích Evropské unie.

Podle Moniteur č. 4939/98

Brusel – město kultury roku 2 000

Brusel byl vybrán spolu s jinými městy (také Prahou) jako kulturní centrum pro rok 2 000. Pro splnění představ o městu kultury v celosvětovém měřítku byla založena v Bruselu celá řada investičních akcí, převážně však v oblasti rekonstrukcí a renovací objektů; z velmi malé části se jedná o nové, velké projekty. Z nich nutno zmínit výstavbu Music-City, nejvíce ambiciózního projektu nového bruselského hudebního střediska na místě staré průmyslové zóny Tour et Taxis s náklady ve výši 533 mil. francouzských franků. Dalším projektem je stavební soubor Bon-Marché-City 2 (náklad 583 mil. FF), dále výškové objekty Rogier a Tour Centrale. Nedávno byly dokončeny administrativní budovy firem Texaco a Levi Strauss. Renovuje se stavební soubor Charlemagne. S delším výhledem se má v Bruselu realizovat nová čtvrť Leopold po vzoru Washingtonu. Z ostatních podstatně menších investic nutno zmínit jednotlivé objekty: Britannia-House, Esmeralda-House, Ardenské atrium, Eurosquare.

Z výčtu investic není zcela jasné, jak veškeré plánované projekty souvisejí s heslem Brusel – město kultury roku 2000.

Podle Moniteur č. 4957/98, str. 33

Nové druhy oceli pro řešení starých problémů

Vzrůstající požadavky na vývoj lehkých staveb a na vyšší pevnost oceli vyvolaly potřebu vyvinout nové druhy ocelí, zejména s vyšší odolností proti korozi a požáru. Tak budou moci řešit projektanti – statici nové úkoly na starých problémech výstavby. Na příklad u ocelových konstrukcí vysokých staveb a mostů se může počítat s uplatněním termomechanicky válcovaných ocelí s mezí průtažnosti až 460 N/mm² pro trubky, nosníky, plechy a pro dutinové profily. Tyto oceli se mohou na staveništi hospodárně svařovat bez předeřtání. Pro určité obory použití budou k dispozici také termomechanické oceli v tloušťkách až 120 mm, mající příznivější strukturu i vyšší stupeň houževnatosti. U jemnozrnných ocelí mohou být plněny požadavky na pevnost a mez průtažnosti až 690 N/mm². Pro tlaková potrubí budou k dispozici vylepšené oceli s nejmenší mezí průtažnosti až 890 N/mm², vykazující také vysokou odolnost za nízkých teplot až - 40 °C. Dlouhodobé užívání ocelových stavebních konstrukcí vyžaduje také zvláštní odolnost vůči korozi účinným nanášením kovového povlaku jako pozinku nebo v kombinaci pozinku s povlakem (Duplex-systém).

Stav techniky v tomto oboru udává norma DIN 55928 „Ochrana proti korozi v ocelových konstrukcích nanášením nebo s povlakem“, jež však bude v průběhu roku 1999 nahrazena normou DIN EN ISO 12944. Ta bude obsahovat: – rozřazení okolních podmínek, – pravidla pro konstruování, – přípravu povrchu a systémy nanášení, – vyhodnocovací laboratorní zkoušky, – provádění, dohled nad prováděním a specifikaci pro první ochranu a údržbu. Technický rozvoj pokračuje v posledních

létech vývojem ochranných pigmentů proti korozi místo olovnatých a zinkových přísad a povlaků na bázi pryskyřic (epoxidové a polyuretanové systémy). U dutinových profilů se lze zříci ochrany vnitřku proti korozi, pokud bude taková dutina bezvadně uzavřena proti proniknutí vlhkosti. U stěnových konstrukcí bude pokračovat rozvoj legovaných nerezových ocelí. To vše umožní projektantům ocelových konstrukcí lépe se vypořádat s požadavky, které nejsou nové, avšak které přinášely řadu problémů s jejich plněním.

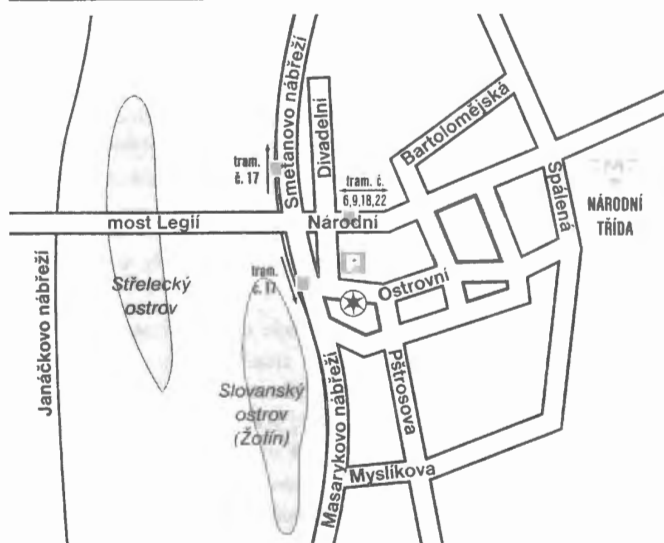
Deutsches Ingenieur-Blatt, č. 9/98, str. 24, 26 – 27

Nový stavební materiál pro konstrukce

Po několika letech prací spojeného výzkumu firem Bouygues, Lafarge a Rhodia ve Francii spatřil světlo světa nový konstrukční materiál s ultra-vysokými vlastnostmi. Takové materiály s ultra-vysokými technickými vlastnostmi nelze pokládat za běžné betony proto, že v nich chybí granulovaná složka směsi a pasivní výztuž. Jde o reaktivní prášky, tvořící roztažitelný beton bez běžné výztuže pod značkou BUHP. Materiál se hodí pro všechny druhy pozemních a inženýrských staveb, pro výrobu trub a nádrží, lze s ním realizovat podstatně lehčí konstrukce, které šetří spotřebu neobnovitelných zdrojů. Výrobky z něj lze snadno tvarovat a vyrábět ve všech požadovaných barvách. Materiál odolává namáhání 30 až 50 MPa v ohybu, 10 – 12 MPa na tahu a 200 MPa na tlak. Součástí směsi jsou organická vlákna. Cenově se materiál porovnává v hotové konstrukci s tradičním betonem a pro menší rozměry konstrukcí, bez pokládání výztuže a potřebné vibrace, vychází levněji. Po dokončeném výzkumu byly zhotoveny čtyři betonové nosníky na jaderné elektrárně v Civaux pro objekt ochlazování kalů. Výsledky byly zcela uspokojivé. Skladba směsi byla: cement 900 kg/m³, kamenivo < 7 mm, vlákna 20mm dlouhá 200 kg/m³, superplastifikátory byly páry křemíku a bauxitu, vodní součinitel 0,2. Byly dosaženy požadované vlastnosti 150 MPa v tlaku, 7 MPa v tahu. Materiál byl také použit pro účely umělecké tvorby jako sloup 10 m vysoký ve tvaru kříže s tloušťkou ramen pouze 6 cm. Nesporné přednosti materiálu jej předurčují k uplatnění u skoepinových tenkostěnných konstrukcí.

Podle Moniteur č. 4959/98, str. 16 – 17

Informační centrum ČKAIT - jp -



Informační centrum ČKAIT, Ostrovní 8, 110 00 Praha 1
tel.: 02-2491 42 16, 2491 40 93, e-mail: ckait@netforce.cz

Technické zajímavosti ze zahraničí

Keramické oddělení městského muzea v Mnichově

Městské muzeum v Mnichově provedlo v nedávné době nové uspořádání centrálního keramického muzea. Vybrané objekty pocházející z pěti století nabízejí průřez kulturní historií keramiky. Na realizaci této akce se podílí Svaz keramického průmyslu a Keramion Pate. Slavnostní otevření keramického muzea bylo 16. června 1999.

*Info: Deutsches Museum, Museuminsel 1, D-80538 München
Fon: D - 089 - 21 79-256*

Mezinárodní kongres „Aktivität und Altern“ v Saarbrückenu

Mezinárodní kongres „Aktivita a stárnutí“ se uskuteční ve dnech 28. – 30. 10. 1999 v kongresové hale v Saarbrückenu.

Pořadatelem tohoto interdisciplinárního tématu je Institut pro sport a preventivní medicínu univerzity v Saarbrückenu, dále Zemský sportovní svaz pro Saarsbrücken a Sportovědecký institut univerzity v Saarbrückenu.

Použití skla ve stavebnictví

Ve dnech 1. – 2. 3. 2000 uspořádá VDI Gesellschaft v Baden-Badenu odborný seminář „Bauen mit Glas“ – koncepce, konstrukční uspořádání, stavební fyzika, navrhování, provádění. Akce byla vyvolána iniciativou řady významných architektů, inženýrů a odborných svazů. Odborným garantem a poradcem bude Prof. Dr.h.c. J.-D. Wörner, TU Darmstadt. Významný architekt Le Corbusier označil kdysi sklo jako „důležitý materiál v architektuře“.

V současné době vyhovuje sklo skoro všem stavebně-fyzikálním, konstrukčním a architektonickým nárokům. Od oken až po zdvojené fasády, od skleněných schodů po skleněné nosníky, od korpusů pavilonů až po zastřešení sportovních arén.

Pořadatelé se obrací na architekty a inženýry, stavební firmy, projekční kanceláře, výrobce skla, odpovědné úřady a instituce, které se zabývají stavebními konstrukcemi ze skla – v návrhu, plánování a provádění. Doprovodná odborná výstava nabízí zainteresovaným firmám a institucím příležitost seznámit účastníky semináře se sortimentem produkce, zařízením a mechanismy.

25. výročí založení Svazu německých betonářských inženýrů

V r. 1974 byl v Hannoveru založen Svaz německých betonářských inženýrů (VDB – Verband Deutscher Betonbauingenieure), který v současné době čítá více než 1 400 členů. Při tomto jubilejním setkání začátkem měsíce května 1999 v zakladatelském městě Hannoveru byl zdůrazněn rostoucí význam Svazu.

Nové studijní zaměření na odborné vysoké škole technické v Heilbronně „Gebäudesystemtechnik“

Od zimního semestru 1999/2000 bude na odborné vysoké škole v Heilbronně otevřen nový studijní běh specializace „Gebäudesystemtechnik“, který bude zakončen udělením akademického titulu Dipl. Ing. (FH). Toto nové mnohostranné zaměření se zabývá nadstandardně všemi aspekty, které jsou důležité pro plánování a provoz budov: technika provozu, bezpečnostní technika, nasazení alternativních energií, spojovací technika, atd. Vedle toho vystupují provozně ekonomické otázky, které se soustřeďují jak na oddechovou, tak i na provozní činnost v budovách. Absolventi se mohou uplatnit u projekčních

a prováděcích firem – elektro, vytápění, klimatizace, sanitární technika. Další profesní využití v inženýrských kancelářích pro plánování a údržbu, při zajišťování požární ochrany osob a majetku, a to při projektování, využívání a provozu, dále jako provozní inženýři na rozsáhlých stavbách.

Studium obnáší 8 semestrů, z nichž dva musí být absolvovány v provozu. Po absolvování základního studia se mohou absolventi rozhodnout mezi dvěma prohlubujícími zaměřeními, a to „automatizace“ a „management budov“. Zvýšené požadavky na toto nové studium se projevují v nárocích na otázky spojovací techniky, automatizace, ovládací a řídicí techniky.

Info: Studentensekretariat der Fachhochschule Heilbronn, Standort-Künzelsau.

Fon: 079 40 - 1306 - 21/24

Doc. Ing. Otakar Gartner, CSc.

ODBORNÉ AKCE

Závěry ze IV. Konference o jakosti ve výstavbě

IV. Konference o jakosti ve výstavbě, která se konala v dubnu v rámci doprovodného programu IV. Mezinárodního stavebního veletrhu v Brně, byla v letošním roce zaměřena na 4 nosná témata, tj.:

- › jakost projektových prací;
- › poznatky z aplikace zákona č. 22/1997 Sb. a příprava jeho novelizace;
- › jakost ve veřejných stavebních investicích;
- › harmonizace s EU, normalizace, akreditace, metrologie.

Všechna témata byla obsazena špičkovými lektory, a to jak hlavní referáty, tak i připravené koreferáty. Účastníci konference, mnozí již tradiční, vytvořili velmi příjemné pracovní klima, které se odrazilo i v bohaté diskusi k jednotlivým tématům. Z jednání konference vyplynula některá doporučení, jejichž realizace spadá převážně do kompetence Ministerstva pro místní rozvoj a Ministerstva průmyslu a obchodu, případně Úřadu pro normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, který je začleněn do struktury MPO. Obě ministerstva i Úřad byly na konferenci zastoupeny. Konference doporučila:

1) Dokončit připravovanou novelizaci zákona č. 22/1997 Sb. a vládního nařízení č. 178/1997 Sb. tak, aby legislativa byla ve shodě s právní úpravou EU. Oba připravované dokumenty, o nichž byla konference informována, považuje za přiměřené a správné. Pouze ve vládním nařízení 178/1997 Sb. doporučuje zvážit přehrazení položky „konstrukční beton připravený pro uložení tř. C12/15 (B15) a vyšší“ z režimu posuzování shody podle § 5 do § 6 za podmínky, že veškeré kontrolní zkoušky bude vykonávat autorizovaná osoba. (Kompetence MPO a Úřad).

2) Vytvořit jednotný systém veřejného investování, jehož nástin byl konferenci předložen. Cílem je dosažení maximálního efektu veřejné investice při optimálním vynakládání veřejných prostředků. V rámci systému řešit i otázku řízení projektů a povinného výkonu kvalifikovaného technického dozoru investora na veřejných stavebních zakázkách. Zabezpečit systematické vzdělávání pracovníků zajišťujících veřejnou zakázku a jejich kvalifikaci ověřovat. Zabezpečit zákonem předepsanou zpětnou vazbu při vyhodnocování skutečných nákladů veřejných zakázek (§ 64a zákona). (Kompetence MMR).

3) Iniciovat ze strany veřejných investorů zpětnou vazbu při sledování jakosti staveb zejména ve vztahu k jakosti prací vykonávaných autorizovanými nebo certifikovanými subjekty. Certifikační orgány a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků by měly být neprodleně informovány, pokud autorizované nebo certifikované osoby neplní kritéria pro něž byly certifikovány nebo autorizovány. (Kompetence MMR, ČKAIT, UNMZ).

4) V rámci probíhající harmonizace technických norem s předpisy EU zvýšit angažovanost státu při tvorbě požadavkových norem, jejichž dodržování je ve veřejném zájmu. (Kompetence MPO a Úřadu).

*Doc. Ing. Lubomír Mikš, CSc., předseda expertní skupiny
pro jakost při Svazu podnikatelů ve stavebnictví ČR*

fib SYMPOSIUM 1999 - zhodnocení

Ve dnech 12. - 15. října 1999 se konalo v Praze v kongresové hale hotelu Hilton Atrium sympozium mezinárodní společnosti pro beton Fédération Internationale du Béton *fib*.

Sympozium s názvem Beton pro nosné konstrukce - most mezi lidmi bylo organizováno Českou společností pro beton a zdivo, členskou skupinou *fib* České republiky s asistencí agentury VIACON.

Konání této významné mezinárodní akce je oceněním činnosti České společnosti pro beton a zdivo při Českém svazu stavebních inženýrů a uznáním vysoké úrovně konstruktérů, projektantů a vědeckých pracovníků v oblasti betonových konstrukcí. Vědecký výbor navrhl program konference výběrem z více než 300 přihlášených příspěvků, které byly rozděleny do pěti sekcí zaměřených na vývoj a návrh estetických konstrukcí, praktický návrh, modelování betonových konstrukcí, výzkum a inovační řešení; zvláštní sekce byla věnována také vývoji betonového stavitelství v transformujících se ekonomikách zemí střední a východní Evropy.

Součástí sympozia byla prezentace posterů a jednodenní workshop, zaměřený na technické aktivity, odborná exkurze a kulturní program.

*Doc. Ing. Alois Materna, CSc.
proděkan VUT FAST Brno, člen ČKAIT*

Zahraniční sympozia, kongresy a výstavy

3rd International Conference on Ceramic Industrie Arabceram III
16. - 19. 10. 1999 Cairo (ET)

*Info: Arab Union for Cement and Building Materials (AUCBM),
Mezza Autistad, Orfali Building First Floor, P.O. Box 9013
Damascus Syria, Fon: +963/11-6118598*

Areal Köln

Internationale Fachmesse für Flächengestaltung und Flächenpflege

17. - 19. 10. 1999 Köln

*Info: Messe und Ausstellungs - GmbH Köln
Fon: 0221/821-0*

Interkama 99

Internationale Fachmesse für Mess - und Automatisierungstechnik in Düsseldorf

18. - 23. 10. 1999 Düsseldorf

*Info: Düsseldorfer Messgesellschaft GmbH - NOVEA
Pressereferat Interkama 1999, Postfach 10 1006, D-40001 Düsseldorf
Fon: + 49/211 - 456001*

BAUFACH '99

Bau - Fachmesse Leipzig

22. - 24. 10. 1999 Leipzig (D)

*Info: Leipziger Messe GmbH, Baufach 99, Postfach 100720
D - 04007 Leipzig, Fon: + 49/34167882*

BATIMAT

Internationale Baufachmesse

8. - 13. 11. 1999 Paris

*Info: Paris Expo - Paris Porte de Versailles
Fon: + 33/1 439530 31*

6. VDI TGA - Brandschutztagung

10. - 11. 11. 1999 Berlin

*Info: VDI - Gesellschaft
Fon: 0211/6214 251*

10. Chemnitzer Betonwerksteintage

12. - 13. 11. 1999 Chemnitz

*Info: Org. Büro Chemnitzer Betonwerksteintage
Fon: 0371/ 4299 70*

LOG - Net

Internationale Fachmesse und Kongress für Ganzheitliche Logistik, Verkehr, Transport

16. - 18. 11. 1999 Wien

*Info: Wiener Messen Congress, Ges.m.b.H.
Fon: + 43/1/72720-0*

2 Fachmesse "NiedrigEnergiebau"

17. - 20. 11. 1999 Hamburg

*Info: Projektagentur NiedrigEnergieBau - Hamburg Messe
Fon: 0 40/3569 46 72*

MSR 1999 Ostfildern

5. Internationales Kolloquium "Werksstoffwissenschaften und Bauinstandsetzungen"

30. 11.-2. 12. 1999

*Info: Technische Akademie Esslingen, P.O. Box 1265
737 48 Ostfildern*

Würzburger Ziegellehrgang 1999

30. 11. - 3.12. 1999 Würzburg (D)

*Info: LGA, Zweigstelle Würzburg, Süddeutsches Bauforum
Dreikronenstr. 31, D - 97082, Würzburg
Fon: + 49/931 - 4196116*

STUVA - Tagung '99

"Unterirdisches Bauen 2000"

2. 12. 1999 Frankfurt/M (D)

*Info: Studiengesellschaft f. unterirdische Verkehrsanlagen e. V.
Fon: 0221/5979 50*

The Second International Symposium on Prefabrication

17. - 19. 5. 2000 Helsinki

Předběžné oznámení

Zahraniční publikace

B. Zimmerli - J. Schwirtz - G. Schwegler:

Mauerwerk. Bemessung und Konstruieren.

Basel: Birkhäuser, 1999, 200 str., 136 obr., tab. obr.

ISBN: 3-7643-5756-8

Autoři seznamují čtenáře s aktuálními výsledky výzkumů zděných konstrukcí ve Švýcarsku a s mezinárodními zkušenostmi a vývojovými trendy při navrhování vyztužených systémů pro praxi. Přitom se opírají o SIA-Normy a Eurocode 6, ne však o německé normy. Uvádějí se zde výsledky experimentů při různé kombinaci namáhání a zkoumají zděné objekty zesílené ocelovou výztuží a lamelami z umělé hmoty.

Mezní stavy únosnosti a použitelnosti jsou posuzovány odděleně. Srovnávání s dřívějšími normami dovoluje následné stanovení přípustného zatížení zděného objektu, který byl dimenzován podle zásad předchozích norem. Toto je zvlášť důležité při přestavbách a při rekonstrukcích. Autoři připojují příklady pro navrhování a doplňují je vysvětlivkami.

Kapitolové členění:

- › statika nosných systémů: deska a nosná stěna – rozdělení svislého zatížení na jednotlivé stěny,
- › kroucení desky, rozdělení vodorovného zatížení na jednotlivé stěny,
- › chování nosného systému,
- › stavební materiály, namáhání, chování stavebního díla,
- › základy navrhování, namáhání normálovou silou nevyztužené stěny, smykové namáhání s centrickou normálovou silou, smykové namáhání s excentrickou normálovou silou,
- › konkrétní příklady.

Christoph Saunus:

Planung von Schwimmbädern

Krammer Verlag AG 1998, 4. vydání, 540 str.

ISBN 3-88382-070-9

Autor, známý odborník s více než třicetiletou zkušeností v oboru představuje veřejnosti čtvrté zcela přepracované vydání své příručky. Vedle privátních bazénů zabývá se obsáhle provozem veřejných jak halových, tak otevřených bazénů, vřidelných nádrží a lékařských vodních zařízení.

Použití nových poznatků a technik v alternativních a otevřených bazénech klade vysoké požadavky jak na architekty, tak inženýry, prováděcí firmy a provozovatele. Ke všem pojednávaným otázkám dává autor detailní návod a současně klade vysoké nároky na účinné a hospodárné nasazení energetických zdrojů a upozorňuje na potenciální zdroje škodlivých vlivů na životní prostředí. Dále prosazuje praktické a ověřené materiálové a technologické postupy, zabývá se vodonepropustností nádrží a příp. agresivními vlivy. Rovněž se pojednávají problémy stavební fyziky ve spojení s vodárenskými technologiemi.

Rozsáhlé kapitoly jsou z oblasti ochrany vody v bazénech a úvod do hygienických, chemických a rovněž fyzikálně kvalitativních parametrů a zahrnování souvislosti při použití různých chemikálií a postupů. Další problematika se rozsáhle zabývá návrhem, konstrukčním vytvořením a prováděcími problémy při úpravě vody, vytápění, sanitárním zařízením, elektrozařízením a řízením provozu, a to velmi srozumitelnou formou s profesionálním přehledem. Velkým kladem příručky jsou rovněž četné grafy, obrázky a názorná schémata.

Info: Krammer Verlag AG, Hermannstrasse 3, 40 223 Düsseldorf.

G. Sedlacek - K. Plauk - J. Güssgen, W. Laufs:

Glas im konstruktiven Ingenieurbau

Verlag Ernst u. Sohn, 1999, 220 str., 84 obr., 43 tab.

ISBN 3-433-01745-X

Skleněný materiál nabývá v posledních letech na významu v možném použití jako konstrukční prvek ve stavebnictví. V současné době nejsou ještě obsáhlejší a ucelená pravidla pro jeho využití. Pro projektanty vyvstávají nové otázky týkající se použití skla z hlediska materiálových vlastností, zejména pevnostních. Prvořadý požadavek se klade na inženýrskovědecké zkušenosti pro výpočet a konstruování, které vytyčují sortiment různých druhů skla a nosných prvků ze skla podle současného stavu techniky.

Z obsahu publikace:

- › stavebně-právní odkazy na stavby za použití skla,
- › základní orientace týkající se materiálu skla,
- › lomové chování skleněných dílců,
- › termicky předpjaté sklo (ESG),
- › částečně předpjaté sklo (TVG),
- › navrhování pravoúhlých, trojúhelníkových a kruhových desek,
- › navrhování spřaženého bezpečnostního skla (VSG),
- › navrhování izolačního skla,
- › navrhování skleněných nosníků a podpěr.

Dimitris Kosteas:

Aluminium in der Praxis

Ernst u. Sohn, 1999, 136 str.

Vydavatelská řada: Stahlbeton Spezial. Bestellnummer 2092985

Tento sešit na téma aluminium v praxi vyšel v souvislosti s novým Eurocodem 9 (pr ENV 1999) a obsahuje:

- › návrhové koncepce pro stavební díly a spoje,
- › odolnost alumina při působení nepříznivých vlivů prostředí a ochranná doporučení,
- › návrhy na účinky požárního zatížení,
- › výpočet na provozní pevnost,
- › vznik trhlin a stanovení životnosti,
- › konstrukční výpočet podle Eurocodu,
- › konstrukční příklady pozemních objektů, mostních a transportních staveb.

Info: Ernst u. Sohn: Verlag für Architektur und technische Wissenschaften GmbH, Bühringstrasse 10, D - 13086 Berlin.

Hubert Reichert:

Konstruktion. Mauerwerksbau. Bildkommentar zur DIN 1053-1

8. přeprac. vydání, 280 str., Verlagsgesellschaft R. Müller.

Cca 90 % všech obytných budov se provádí jako zděné, a to podle DIN 1053-1: "Mauerwerk, Berechnung und Ausführung", která byla nově zveřejněna v listopadu 1995. Publikace vysvětluje základní souvislosti a pravidla konstrukčního řešení zděných staveb za pomoci lehce srozumitelných konstrukčních náčrtků a principiálních schémat komentujících DIN 1053-1.

Řazení obsahu publikace se podřizuje úpravě DIN. Komentář se uvádí postupně, přičemž originální text je vyznačen barevně. Vysvětlivky, poznámky a odkazy jsou zapracovány přímo do textu a do konstrukčních náčrtů, fotografií nebo tabulek. Text obsahuje též řadu speciálních poznatků z autorovy bohaté praxe.

Richtlinien für den Bäderbau

KOK - Koordinierungskreis Bäder, 1996 - březen 1997

Info: DSV - Deutscher Schwimmverband e. V.

Korbacher Strasse 93, 34 132 Kassel

W. Preisung:

Gründung eines Architekten - oder Ingenieurbüros
Verlagsgesellschaft Rudolf Müller GmbH and Co Köln, 1999,
228 str., ISBN-3-481-01426-0.

Info: Verlag R. Müller Stolberger Str. 84, 509 30 Köln

K. Englert - J. Grauvolk - M. Maurer:

Handbuch des Baugrund - und Tiefbaurechtes;
Werner Verlag, Düsseldorf, 1999, 107 str., 2. rozšířené vydání
ISBN 3-8041-1445-8

Christoph Saunus:

Planung von Schwimmbädern
Kramer Verlag AG Düsseldorf, 4. vyd., 1998, 540 str.
ISBN 3-88382-070-9

Frank Frössel:

Lexikon der Putz - Stucktechnik
Frauenhofer IRB Verlag 1998, 351 str.
ISBN 3-8167-4700-0

Kurt Doberlein - Klaus Vygen:

**Taschenlexikon Bau - und Architekten Rechtlicher
Entscheidungen (TBAE)**
Erich Schmidt Verlag: Berlin Biefeld München, 5. Vydání, 1998,
1 374 str., ISBN 3-503-04117-6

Rudolf Wagner:

Wasser Kalender 1999-08-12
Erich Schmidt Verlag: Berlin Biefeld München, 1998, 604 str.,
ISBN 3-50305057-4

Iványi/Buschmeyer:

**Faulbehälter aus Stahlbeton.
Entwurf und Ausführung**
Verlag Bau+Technik (VBT) 1997, 200 str.
ISBN 3-7640-0288-3

Bayer ad.:

Betonbauwerke in Abwasseranlagen
Verlag Bau+Technik, 1995, 3. vydání, 155 str.
ISBN 3-7640-0334-0

Luley ad.:

Instandsetzen von Stahlbetonoberflächen
Verlag Bau+Technik, 1997, 7. vyd., 124 str.
ISBN 3-7640-0370-7

Helmut Fritz:

Qualitätsmanagement für Baupraxis
Verlag Bau+Technik, 1997, 108 str.
ISBN 3-7640-0364-2

Brandt ad.:

Bauphysik nach Mass
Verlag Bau+Technik, 1995, 178 str.
ISBN 3 - 7640 - 0345 - 6

Betonbau in Forschung und Praxis

Verlag Bau+Technik, 1999, 440 str.
ISBN 3-7640-0384-7

G. Lohmeyer:

Weisse Wannen - einfach und sicher
Verlag Bau+Technik, 1999, 260 str., 5. vydání
Konstrukce a provádění sklepů a nádrží z betonu za použití
zvláštní těsnicí vrstvy. Kniha popisuje stavební způsob, který
značně šetří stavební náklady a zajišťuje vysokou míru bezpeč-
nosti.

Ebeling - Knopp - Pickhardt:

Beton - Herstellung nach Norm
Verlag Bau+Technik, 1999, 52 str.
ISBN 3-7640-0386-3

Kordina - Meyer - Ottens:

Beton - Brandschutz - Handbuch
Verlag Bau+Technik, 1999, 2. vydání, 288 str.
ISBN 3-7640-0380-4

Dringern ad.:

Faser - Porenleicht, Dränbeton
Verlag Bau+Technik 199, 1999, 65 str.
ISBN 3-7640-0388-x

Betonbau in Forschung - und Praxis

Verlag Bau+Technik (VBT), 1999, 440 str., 24 obr., 35 tab.
ISBN 3-7640-0384-7

Paas, U (HOCHTIEF Consult Essen):

**Mindestbewehrung für verformungsbehinderter Betonbauteile
im jungen Alter.**
DafStahlbeton, Beuth Verlag GmbH, 1998, Heft 489, 111 str.

Helmut Heggert:

Stahlbaunormen - angepasst
Verlag Ernst u. Sohn 1999, 200 str., četné obr. a tab.,
ISBN 3-433-01795-6

K. Magdlung:

**Baufachwörterbuch Teil 1: Englisch/Deutsch
Teil 2: Deutsch/Englisch**
Werner Verlag, Düsseldorf, 1998, 2. vyd., 440 str.
ISBN 3-8031-4406-3

M. Kurbach ad:

Sachstandbericht zum Einsatz von Textilien im Massivbau
DAfSt, Berlin Beuth Verlag, GmbH, 1998, 106 str.
ISBN 3-410-65688-x

E. Mücke:

**Kennzeichen von DIN - Normen und der korrespondierenden Euro-
päischen und Internationalen Normen**
Beuth Verlag 1998, 134 str.
ISBN 3-410-14357-2

**Exkurze na stavbu nádraží Lehrter Bahnhof a stavby v Berlíně
(článek na str. 25)**

Hvězdy architektonického nebe, které zvítězily
v soutěži na projekty staveb na Potsdamer Platz
se zástupci velkých investorů

Zleva: 1. Richard Rogers, 2. José Rafael Mofero
3. Wolfram Wöhr, 4. Bernard Plättner
5. Araka Isozaki, 10. Renzo Piano



**Setkání českých a slovenských inženýrů „Na hranici“
(článek na str. 9)**

Ing. Josef Mitrenga
a Ing. Svatopluk Zídek
si patrně položili otázku,
zda „Setkání na hranici“
probíhalo podle jejich
představ



**Senátorský den 1999
(článek na str. 10)**

Operační porada
vedoucích účastníků
Senátorského dne
před jeho zahájením
v místnostech děkana
VUT FAST Brno



**Exkurze na stavbu tunelů v Rakousku
(článek na str. 24)**

Účastníci exkurze na tunely v Rakousku
u portálu dálničního tunelu na Pyhrnautobahn
Svah údolí je pokryt balvany ze suťových
konglomerátů, které mají pevnost betonu
Tento úsek je charakteristický tím,
že v trase dálnice se střídají mosty a tunely



Účastníci exkurze v Berlíně před Brandenburger Tor
na Unter den Linden ▲

Les jeřábů v centrální části Berlína dosvědčuje
intenzitu stavebních prací ▼

Kupole budovy parlamentu je dominantou Berlína,
viditelnou ze všech směrů ►

Zrcadla na nosné konstrukci kupole budovy parlamentu
vytvářejí nádherné obrazové efekty ▲

Palác Sony se stává díky svému neobvyklému tvaru
dominantou staveb na Potsdammer Platz
při pohledu od informační budovy ▲

Podzemní pasáž Arkaden je nástupním prostorem
k budoucímu nádraží Potsdammer Platz.
Řešení je střízlivé a účelné, s důrazem na komfort
pro procházející a na co největší využití
pro obchod a služby ►





Inženýrský den 1999 (článek na str. 11)

Pohled na předsednický stůl Inženýrského dne 1999 v Praze - Troji

- ▲ za řečnickým pultem Prof. Dipl. Ing. Karl Kling
- zleva: Ing. Miloš Horák, Ing. Miloslav Pavlík, CSc., Ing. Václav Mach a Ing. Václav Klíma

Senátorský den 1999 (článek na str. 10)

Po ukončení Senátorského dne před portrétem prezidenta Masaryka

- ◀ v zasedací místnosti děkana VUT FAST Brno:
- senátoři Petr Smutný, Jiří Brýdl a Bohumil Čada
- představitelé ČKAIT Václav Mach a Miroslav Čermák
- a zástupce města Brna Stanislav Juránek

- ▼ Senátor Jiří Brýdl v rozhovoru s redaktorem Českého rozhlasu
- o obsahu a významu senátorských dnů pořádaných v Brně

